ISSN 0786—1516

— ILMAISJAKELU —

BOTNIA BEAT

SUOMI FINLAND PTL-POSTI

VAPAA-AIKAMYÖNTEINEN TOIMINTALEHTI

1/2 1992

[provins]
PROVINSSIROCK FESTIVAL 6.-7.8. 1992

Leningrad Cowboys
GO THIS ROAD AGAIN

Seinäjoki 18.05.1992

JOKAIKINEN KEVÄT - PANIIKINTUNNE

Yhdistyksen tulevat kesätapahtumat, Provinssirock ja MaailmanKarnevaali, ovat suurien kysymyksien ja vastauksien aikaa.

Näillä tapahtumilla on yhdistyksen olemassaolon ja jatkuvuuden kannalta myös laajempaa merkitystä. 6.–7. kesäkuuta soiva Provinssirock mittaa suomalaisen rock-festivaalin tarpeellisuusarvon. Suurista varsinaisista festivaalimuotoisista tapahtumista Provinssirock on lajityyppinsä viimeinen. Se on tapahtuma, jonne on nimenomaan lähdetty sen monimuotoisuuden, mittavuuden ja hyvän fiiliksen vuoksi. Provinssirock ei ole sarja konsertteja vaan se on enemmän kuin yksittäisien esiintymistapahtumien summa. Provinssitunnelman luojana ei voida tietenkään unohtaa ohjelmistoa, joka tulevassa juhlassa on yksi Provinssirock historian monipuolisimmista ja laadukkaimmista – ja eniten suuren yleisön makuvaatimuksia vastaavaa. Festivaalin tuleva yleisömäärä on suora luottamus-tai epäluottamuslause hittilistoille, perusbändeille ja rock-festivaaleille. Samalla yleisömäärä mittaa suoraan elävästä musiikista kiinnostuneiden määrän maassamme.

Juhannuksena 19.–20. kesäkuuta Törnävänsaarella soi Kemun siirtomaaherruudesta vapautunut MaailmanKarnevaali. Viime kesänä itsenäistynyt maailmanmusiikki tapahtuma sai tuoreudellaan, joustavuudellaan, elämänilollaan ja suvaitsevaisuudellaan Kesän Parhaan tapahtuman tittelin. Nyt MaailmanKarnevaali mittaa rohkeasti suomalaiset elämänarvot ja asenteet. Voiko Juhannuksen viettää perinteisen öykkäröinnin sijasta myös iloiten? Moninaisista, merkillisistä ja kaupallisuuden rasitteista vapautuneista tuntemattomista esityksistä nauttien – jopa koko perheen yhdessäolon voimalla? Toistuuko viime kesäinen magia, se rentouttava yhteisolo ja hypnoottinen tunnelma, jossa eri ikäryhmät ja rodut sulautuivat yhdeksi jättisieluksi, joka hengitti samoilla globaaleilla keuhkoilla ylpeänä ja tietoisena ykseydestään – selvinpäin?

Festivaalia järjestäessä toivoisi joskus olevansa levy-yhtiön edustaja. Saisi toisten kustannuksella maahan menestyvän artistin ja sille julkisuutta ihan ilmaiseksi. Välillisesti saadun julkisuusarvon ja urabonuksen lisäksi varmasti myös levymyynti piristyisi ja olisi siinä sivussa kiva tavata arvostamansa idoli. Tosin ei siinä pyyteettömässä ihailusssa ehtisi millään kääntää artistin bioa suomenkielelle, eikä valokuvasta ottaa dublikaatteja. Jos artistin maahantuova fetivaalijärjestäjä maksaa artistin palkkion, matkat, majoituksen ja ruokailut voi kai se mainostaa artistin levy-yhtiön tuotteita julkaisemassaan lehdessä niinku promootiomateriaalia vastaan – niinku vastaostoiksi – näin ajatteli tällä kertaa ariboy.

Levy-yhtiöiden laiskanvetelä kierous on ollut aina itsestäänselvää. Melko uutta sensijaan on se, että julkinen ja riippumaton tiedonvälitys on viimeaikoina monella taholla yhdistänyt markkinointi-, tiedotus- ja uutisosastonsa. Yhä useammin törmää tämänkaltaisiin tarjouksiin: "Lomaradion teemailtoihin pääsette mukaan pienellä sijoituksella. Hinta riippuu siitä miten voimakkaasti järjestämänne tapahtuma on mukana lähetyksissä". Myös päinvastaista on toki tapahtunut. Kemu ry. on järjestänyt kuluvalla klubikaudellaan yli kahdeksankymmentä (80) elävän musiikin tapahtumaa. Näitä tapahtumia yhdistys on markkinoinut säännöllisesti maksullisella ilmoituksella "Etelä-Pohjanmaan ykköslehdessä". Huolimatta yhdistyksen merkittävästä nuoriso- ja musiikkikulttuurityöstä ja siitä, että myös "Etelä-Pohjanmaa ykköslehden" päätoimittaja on ollut julkisesti huolissaan yhdistyksen taloudellisesta tilasta (taloudellinen tila on suoraa seurausta yleisömääristä, yleisömäärä suoraa seurausta kiinnostuksesta, kiinnostus suoraa seurausta tiedotusvälineiden toiminnasta. viihdetoim. huom.), ei lehden musiikki- ja kulttuuritoimitus ole vielä kertaakaan kuluvana kautena huomioinut yhdistyksen tapahtumia kuin parilla rivillä, pienimmällä pistekoolla tapahtumakalenterissa – huolimatta laadukkaista ennakkotiedotteista ja siitä, että tapahtumat on toteutettu n. 200 metrin päässä toimituksesta. Sitävastoin "Läänin ykköslehdessä" yhdistyksen järjestämät tapahtumat on huomioitu. Siitäkin huolimatta, että yhdistys ilmoittelee ko. lehdessä harvakseen. Onko niin, että "Läänin ykköslehdessä" otetaan esille myös nuorta lukijakuntaa kiinnostavia aiheita vai onko ajanhermolla olemisen syynä se, että "Läänin ykköslehden" toimituksesta on Seurahuoneen Vintille matkaa vain 50 metriä?

Kulttuurityötä ilmeisesti mitataan metreillä, siksi kai mitättöminkin urheilu-uutinen on julkikirjaamisen arvoista.

TOIMIIKO OUTPUT?

Soundwall Studio on ammattitason 24-raitastudio keskellä Suomea.

Meillä on asialliset kamat, hyvä henkilökunta, rela meininki ja edulliset hinnat.

Tiedustele!

SOUNDWALL studio oy

PL 201 60101 SEINÄJOKI

puh. (964) 41 48 703 fax (964) 41 48 622

– OTARI – SOUNDCRAFT – LEXICON – EVENTIDE

RYTMI-INSTITUUTIN MUSIIKKILEIRI eli I KESÄSERVATORIO

Rytmi INSTITUUTTI

24.-28.6.1992

"Musiikinopetuksessa pitäisi olla vain yksi arvosana: tekemisen ilo."

Paikka: kaunis saari Alavuden Sydänmaalla (entinen Vaasan kaupungin kesäsiirtola)
Hinta: 690 mk täysihoitoineen
Kenelle: 9-100 -vuotiaille

Opettajat:

MILJOONASADE-yhtye

Heikki Salo	lyriikka
Olli Heikkinen	koskettimet, kitara, saksofoni, syntetisaattori, MIDI
Jarmo Hovi	rummut, MIDI
Matti Nurro	kitara, sävellys, sovitus, yhtyeet
Ari Laaksonen	basso, MIDI
lisäksi:	
Ilja Saastamoinen	sävellys, improvisaatio
Alicia Johnston	jazz- ja blueslaulu

Hinta: 690 mk, täysihoito
Lisätietoja ja ilmoittautumiset:
Rytmi-instituuttiin, PL 180, 60101 Seinäjoki, p. 964 - 41 62 576; fax 964 - 41 48 622.
Käyntiosoite: Puskantie 3. Järjestetään yhteistyössä MSL:n, TSL:n kanssa

PROVINSSIROCK

Neljästoista Provinssirock järjestetään Seinäjoella, Törnävänsaaren festivaalipuistossa, 6.–7. kesäkuuta.

Festivaalissa esiintyy seitsemän ulkolaista ja noin kaksikymmentä kotimaista yhtyettä, jotka edustavat alansa parhaimmistoa.

Kesän ehdottomassa avaustapahtumassa soi yleisön ääni. Kävijöiden mielipiteet on otettu huomioon ainutlaatuisella tavalla palveluiden kehittämisessä ja ohjelmiston laadinnassa.

Pääsylipun hintaa on alennettu ja ennätyksellisen korkeatasoinen ohjelmisto on laadittu väljäksi ja vastaamaan tämän hetken makuvaatimuksia.

Jutta sisältöä ja syvyyttä festivaaliin luo mm. Yöbileet, jossa rock kohtaa teknopulssin. Teknorockmenosta vastaa englantilainen Primal Scream vahvistettuna moninaisella DJ-osastolla, mukana mm. Andrew Weatherall. Viime vuoden tapan mukana on myös Orkanizaio; tällä kertaa kaupungin keskustassa Seurahuoneen Viitti-klubilla, jossa soittavat Klmydia, Generators ja Hybrid Children. Edellisvuosien tapaan eryinen Provinssirock-juna kyditsee juhlakansaa etelästä. Majoitus- ja muut palvelut edistavat ensi kesän juhlassa tädelliseksi kehuttua tasoa.

Kahden päivän festivaalilippu maksaa ennakosta 290 markkaa. Portilta 330 markkaa. Anoastaan portilta myytävä sununtailippu maksaa 150 markkaa.

Festivaalin avaa perjantaina 5.kesäkuuta kaupungin ravintoissa soivat klubit. Ravintola Vakunassa esiintyvät Veeti & Te Velvets, Kauko Röyhkä Cmbo ja Sir Elwoodin Hiljaise Värit. Ravintola Sorsanpesää musisoi Let's Eppelin, Don Honot, Moon, Wilma ja The Sngers. Seurahuoneen Vintillä se em. indie-klubi.

Festivaaliklubeille myydään erlisliput (30–50 markkaa). Klubeille pääsevät festivaalilipn lunastaneet halvemmalla. Ikraja klubeihin on 18 vuotta.

Oman annoksen avausiltaan lu Seinäjoen elokuvakerhon Rcky Horror Picture Show elkuvan esitykset elokuvateatte Marilynissä klo 22.00 ja 2:00.

DAVID BYRNE (USA), PUBLC ENEMY (USA), PRIMAL SREAM (UK), PUBLIC IMAG Ltd (UK/USA) ja DIE TOTN HOSEN (D) ovat festivaaliluantain ulkolaiset esiintyjärymät. Festivaalilauantain kotitaisia esiintyjiä ovat Suomessensimmäisen ja ainoan keikn tekevät Leningrad Cowbys, Kingston Wall, Neljä Ruusu, Popeda, Juliet Jonesin Shän, The 69 Eyes, Puolikuu, CIX, Nypykät, Ne Luumäet ja Harthill. Lisäksi lauantaina msisoi alueella The Barefoot Bthers, Motelli Skronkle, Jeesu, Jorma, Johnny-Blue ja Yhdn Joukon Yhtye. Lauantai-iltan kuuluu tietenkin myös sana. Saunomisen maailmanehätystä alueella havittelee Nulakallio ry:n saunomisjoukk.

Festivaalisunnuntaina Provissirockissa esiintyvät DAD (DK) ja THE LEVELLERS (UK), sekä kotimaiset Kolmas Ninen, 22-Pistepirkko, Miljoonaade, Vilperin perikunta ja Soi Kumpulainen. Alueyhtyeinä kuullaan mm. Uusi nälkövosiryhmä ja Kuudennusmieh.

Festivaalin päätösklubilla ravintola Sorsanpesällä esiintyvät The Balls, Moogetmoogs, Sancho Panza ja Backstrokes. Seurahuoneen Vintillä pileet päättävät Y.U.P., Jeesus, Lowdown Shakin' Chills ja Jack Meatbeat & The Underground Society.

VÄLIMATKAT

Festivaalijuna lähtee Helsingistä lauantaina 6. kesäkuuta klo 8.20 ja saapuu Seinäjoelle klo 12.30. Vastaavasti festivaalijuna lähtee Seinäjoelta sunnuntaina klo 19.05 ja saapuu Helsinkiin 23.28. Rock-junassa kelpaavat kaikki normaalit matkaliput. Paikanvaraukset ja lisätiedot muista junayhteyksistä saat VR:n matkapalvelupisteistä (Helsinki, Tampere, Kouvola, Kuopio, Oulu, Lahti, Jyväskylä, Vaasa, Pieksämäki, Lappeenranta, Rovaniemi, Kemi, Ylivieska, Kokkola, Riihimäki, Imatra, Seinäjoki, Joensuu, Turku). VR:n matkapalvelupisteet myyvät myös festivaalin ennakkolippuja 5. kesäkuuta saakka.

Törnävän festivaalialueelle pääset edullisesti paikallisbusseilla. Varsinainen festivaalibussipalvelu alkaa lauantaina klo 12.00 Rautatieasemalta jokaisen ruuhkajunan saavuttua. Taksiasema sijaitsee Rautatieasemalla ja Törnävällä Ruuti-Marketin edessä.

RANNEKE

Törnävänsaaren leirintä- ja festivaalialueelle pääsee ainoastaan festivaalirannekkeella. Pääsylippu vaihdetaan rannekkeeseen. Vaihto tapahtuu perjantaina 7. kesäkuuta klo 12.00 alkaen Törnävän Säästöpankin edustalla sijaitsevassa palvelupisteessä ja Seinäjoen rautatieaseman edessä (ainoastaan perjantaina). Lauantaina rannekkeen kiinnitys tapahtuu festivaalin pääportilla. Älä irrota äläkä kadota rannekettasi. Kadonneen tilalle et saa uutta muuten kuin ostamalla uuden. Rannekkeen/ lipun väärentäminen tms. on petos, josta rangaistaan rikoslain määräämällä rangaistuksella.

MAJOITUS

Leirintä- ja lisäleirintäalueelle, sekä koulumajoitukseen pääsevät ainoastaan festivaalipun lunastaneet.

Koulumajoitusvarauksia vastaanottaa Seinänaapureiden matkailu oy puh. (964) 4162184.

Leirintäalue sijaitsee festivaalialueen välittömässä läheisyydessä. Leiriytymismaksu on 10 mk/vrk/hlö.

Leiriytymisalueille majoittuvien autoista peritään lisämaksu; henkilö-auto 10 mk/vrk, asuntoautot tms. 20 mk/vrk.

Leirintäalueesta vastaa urheiluseura Törnävän Pallo.

Koulumajoitusta on Seinäjoen Ammattioppilaitoksen (Törnävänt. 24), Törnävän alaasteen (Törnävänt. 25) ja Seinäjoen Teknillisen oppilaitoksen (Törnävänt. 26) tiloissa. Koulumajoituskapasiteetti kouluilla on 1500 henkilöä. Koulumajoitusmaksu on 30 mk/vrk tai 40 mk/vrk (sis. patjan).

PYSÄKÖINTI

Leirintäalueiden ulkopuolella sijaitsevilla valvotuilla pysäköintialueilla pysäköintimaksu on henkilöautoista 20 mk/vrk ja busseista 50 mk/vrk.

PALVELUT

Festivaalialueelta löytyvät mm. narikka, pankkiauto, posti, yleisöpuhelimia ja informaatiopiste, sekä runsaat ruokailumahdollisuudet.

ENSIAPU

Festivaali- ja leirintäalueella toimivat lääkäreillä vahvistetut ensiapupisteet. Ongelmien kohdatessa myös järjestysmiehet ja poliisi auttavat. Muista oikeutesi!

LIEVEILMIÖT

Suurissa yleisötapahtumissa liikkuu aina näpistelijöitä ja varkaita. Pidä huolta tavaroistasi. Säilytä arvotavarasi narikassa tai mukanasi. Huolehdi itsestäsi ja kavereistasi. Muista, että heitteillejättö on RIKOS.

Alkoholijuomien tuominen ja nauttiminen festivaalialueella ja sen välittömässä läheisyydessä on kiellettyä. Jos Sinulla on hallussasi alkoholia tullessasi festivaalialueelle, estetään sisäänpääsysi. Poliisit tarkkailevat alkoholin hallussapitoa ja käyttöä, sekä tekevät tarvittaessa takavarikoita ja sakottavat. Janoasi voit sammuttaa alueella sijaitsevissa olutpisteissä, joihin ikäraja on 18-vuotta. Ota mukaan henkilöllisyyspaperisi.

Huumausaineiden ja muiden huumaavien aineiden hallussapito ja käyttö on rikos. Ilmoita mahdolliset huumausainehavaintosi välittömästi poliisille. Pidä paska loitolla.

Vaikutat omalla käytökselläsi festivaalin tunnelmaan ja viihtyvyyteen. Anna rauha festivaalinaapureillesi. Vie roskat niille kuuluviin paikkoihin, vältä yksityisalueita, avotulentekoa, turhaa volyymiä ja noudata muutenkin leiriytymisohjeita. Järjestysmiehillä on tarvittaessa oikeus poistaa festivaalirannekkeesi ja sinut huvialueelta.

VIDEOT & NAUHURIT

Esityksien luvaton videointi ja äänittäminen on kielletty. (Tekijänoikeuslaki 2. ja 45. pykälä). Järjestysmiehillä ja yhteyden edustajilla on oikeus tarvittaessa takavarikoida tallenteet.

ENNAKKOMYYNTIPISTEET

(myös MAAILMANKARNEVAALI)

ALAVUDEN MUSIIKKI, Kauppaneuvoksentie 1, 63400 Alavus, (965) 20676
ANTTILA: Puskantie 13, 60100 Seinäjoki, (964) 4147400
JYVÄSKYLÄN FAZER MUSIIKKI: Torikeskus, 40100 Jyväskylä, (941) 620921
VAASAN MATKAILU- JA KONGRESSIKESKUS: Raastuvankatu 30, 65100 Vaasa, (961) 251145.
MEGA EPE'S: PL 483, 33101 Tampere, (931) 36684.
MEGA EPE'S: Mannerheimintie 4, 2. krs, 00100 Helsinki.
MEGA EPE'S: City palatsi/Rautatienkatu 15, 15110 Lahti.
MEGA EPE'S: Aurakatu 12, 20100 Turku.
HÄMEENLINNAN MUSIIKKI: Hallituskatu 12, 13100 Hämeenlinna (917) 165825. (1.6. alkaen Raatihuoneenkatu 14, 13100 Hml)
KAJAANIN MUSIIKKI: PL 173, 87101 Kajaani (986) 28593.
KANE RECORDS: Yliopistonkatu 19, 20100 Turku, (921) 500601.
KARJALAN MUSIIKKI: Torikatu 30, 80100 Joensuu (973) 126275.
KAUHAJOEN MUSIIKKI: PL 9, 61801 Kauhajoki, (963) 2312141.
KOKKOLAN MUSIIKKI: Pitkäsillankatu 20, 67100 Kokkola, (968) 24835.
LIPPUPALVELU: Mannerheimintie 5 C, 00100 Helsinki, (90) 643043.
MAU MAU MUSIC: PL 365, 60101 Seinäjoki (964) 4233560.
MONONEN: PL 98, 60101 Seinäjoki, (964) 4142131.
MUSIIKKI JÄRVENPÄÄ: Kauppakatu 14, 60100 Seinäjoki, (964) 4146260.
MUSIIKKI KULLAS: Torikatu 12, 90100 Oulu, (981) 372540.
PIETARSAAREN MUSIIKKI: Alholminkatu 4, 68600 Pietarsaari (967) 14707.
TNT/Cathouse Records: Yrjönkatu 22 BePOP, 28100 Pori, (939) 327148.
SAVON MUSIIKKI: Porrassalmenkatu 15, 50100 Mikkeli, (955) 212405.
SEINÄJOEN SOITINKAUPPA: Kauppakatu 24, 60100 Seinäjoki, (964) 4232669.
TIKETTI: Forum 3. krs, 00100 Helsinki, (90) 6932255.
STUDIO TICKET: PL 371, 65101 Vaasa, puh. (961) 175200.
AURAN AALTOJEN PALVELUPISTE: Kultatalo, Turku 10, (921) 341666.
VR MATKAPALVELU: Valtionkatu 1, 60100 Seinäjoki, (964) 4152002.
(myös Helsinki, Imatra, Joensuu, Jyväskylä, Kemi, Kokkola, Kouvola, Kuopio, Lahti, Lappeenranta, Oulu, Pieksämäki, Riihimäki, Rovaniemi, Tampere, Vaasa ja Ylivieska)

PROVINSSIROCK -92 AIKATAULU

LAUANTAI 6. kesäkuuta 1992

PÄÄLAVA	SAARILAVA	TELTTA
	13.30–14.30	13.30–14.30
	JULIET JONESIN SYDÄN	PUOLIKUU
14.30–15.30	15.30–16.30	15.30–16.30
NYPYKÄT	NE LUUMÄET	THE 69-EYES
16.30–18.00	18.00–19.00	18.00–19.00
LENINGRAD COWBOYS	NELJÄ RUUSUA	KINGSTON WALL
19.00–20.30	20.30–21.30	20.30–21.30
PIL	POPEDA	CMX
21.30–22.30	22.30–23.45	22.30–23.45
PUBLIC ENEMY	DIE TOTEN HOSEN	HEARTHILL
00.00–02.00	02.00–04.00 Yöbileet:	
DAVID BYRNE BAND	PRIMAL SCREAM	

Alueella: MOTELLI SKRONKLE JEESUS JORMA JOHNNY-BLUE
YHDEN JOUKON YHTYE THE BAREFOOT BROTHERS
R.I.I.L. SAUNOMISEN ME...

SUNNUNTAI 7. kesäkuuta 1992

PÄÄLAVA	SAARILAVA	TELTTA
	12.30–14.00	12.30–14.00
	22-PISTEPIRKKO	SEPI KUMPULAINEN
		VILPERIN PERIKUNTA
14.00–15.30	15.30–16.30	15.30–16.30
THE LEVELLERS	MILJOONASADE	KOLMAS NAINEN
16.30–18.00		
D.A.D.		

Alueella: UUSI NÄLKÄVUOSI RYHMÄ MOTELLI SKRONKLE
KUUDENNUSMIEHET THE BAREFOOT BROTHERS...

PROVINSSIROCK KLUBI-OHJELMA

Perjantai 5.6.

CLUB VAAKUNA (50/45 mk)
alk. 20.00
VEETI & THE VELVETS
KAUKO RÖYHKÄ COMBO
SIR ELWOODIN HILJAISET VÄRIT

CLUB SORSANPESÄ (50/40 mk)
alk. 20.00
LET'S EPPELIN
DON HUONOT
MOON
WILMA
THE STINGERS

CLUB ORKANIZATIO/
SEURAHUONEEN
VINTTI (30/20 mk)
alk. 20.00
KLAMYDIA
GENERATORS
HYBRID CHILDREN

ELOKUVATEATTERI
MARILYN (30/20 mk)
Näytökset klo 22 ja 24
ROCKY HORROR PICTURE SHOW

Sunnuntai 7.6.

CLUB SORSANPESÄ (40/30 mk)
alk. 20.00
THE BALLS
MOOGETMOOGS
SANCHO PANZA
BACKSTROKES

CLUB ORKANIZATIO/
VINTTI (30/20 mk)
alk. 20.00
Y.U.P.
JEESUS
LOWDOWN SHAKIN' CHILLS
JACK MEATBEAT & THE
UNDERGROUND SOCIETY

Oikeudet muutoksiin pidätetään

FESTIVAALIJUNA

La. 6.6.	8.20	HELSINKI	Su. 7.6	23.28
	8.26	PASILA		23.21
	8.38	TIKKURILA		23.10
	8.48	KERAVA		23.01
	8.56	JÄRVENPÄÄ		22.53
	9.12	HYVINKÄÄ		22.32
	9.23	RIIHIMÄKI		22.13
	9.48	HÄMEENLINNA		21.49
	10.12	TOIJALA		21.25
	10.40	TAMPERE		21.04
	11.38	PARKANO		19.55
	12.30	SEINÄJOKI		19.05

PALUUJUNAT

7.6.	klo 16.28	Seinäjoki - Helsinki	klo 19.58
7.6.	klo 17.34	Seinäjoki - Helsinki	klo 21.00
7.6.	klo 18.42	Seinäjoki - Helsinki	klo 21.54
7.6.	klo 19.05	Seinäjoki - Helsinki	klo 23.28
7.6.	klo 19.25	Seinäjoki - Helsinki	klo 22.58
7.6.	klo 16.32	Seinäjoki - Oulu	klo 20.10
7.6.	klo 18.05	Seinäjoki - Oulu	klo 21.30
7.6.	klo 19.19	Seinäjoki - Oulu	klo 22.35
7.6.	klo 19.30	Seinäjoki - Jyväskylä	klo 22.10
7.6.	klo 19.25	Seinäjoki - Vaasa	klo 20.20

MUUT JUNAYHTEYDET

5.6.	klo 17.26	Helsinki - Seinäjoki	klo 20.54
5.6.	klo 18.00	Helsinki - Seinäjoki	klo 21.38
6.6.	klo 7.00	Helsinki - Seinäjoki	klo 10.26
6.6.	klo 10.00	Helsinki - Seinäjoki	klo 13.27
6.6.	klo 7.20	Oulu - Seinäjoki	klo 10.30
6.6.	klo 7.00	Rovaniemi - Seinäjoki	klo 13.14
6.6.	klo 7.35	Jyväskylä - Seinäjoki	klo 10.14
6.6.	klo 9.25	Vaasa - Seinäjoki	klo 10.20

MAJOITUSPALVELUT

FESTIVAALIHOTELLIT: Hotelli Rantasipi Sorsanpesä (964) 419 9111 (esim. 2hh/430 mk, 1hh/340 mk), Hotel Sokos Vaakuna (964) 419 3111 (esim. 2hh/400 mk, 1h/320 mk), Hotel Lakeus (964) 419 0111 (esim. 2hh/390 mk, 1h/305 mk)
MUUT SEINÄJOEN TALOUSALUEEN HOTELLIT: Areena (964) 414 2111, Cumulus (964) 418 6111, Paukkuvuori (964) 414 6900, Seurahuone (964) 423 1944, Pesäkehotelli Nurmela (964) 414 1771, Keskihotelli Marttilan Kortteeri (964) 414 4800, Botnia Center (964) 414 4662, Matkustajakoti Vuorela (964) 423 2195

JACKSON/CHARVEL

HINNAT
alk.
2895.

Marshall VALVESTATE

"Marshall's what I've always used and probably always will. Anything that consistent you don't * around with."***
Slash (Guns 'n Roses)

MUSIIKKI JÄRVENPÄÄ & Co

KOULUKATU 15
SEINÄJOKI P. 414 6260

PUBLIC ENEMY

Public Enemy on rap-yhtey, joka on johdonmukaisesti yhdistänyt vertauskuvainnollisen runouden, ajatuksia herättävän musiikin ja nautinnollisen viihteen kolmella kohua herättäneellä levyllään. Nämä levyt viestittävät sitä, että nykyaikaisessa maailmassa ei ole enää yksinkertaisia ratkaisuja ongelmille. Samalla tavalla kuin taide vaikuttaa elämään Public Enemyn sanat ja rytmit jatkuvasti vaativat ja esittävät uusia ratkaisuja näihin ongelmiin.

Vuonna 1987 ei ollut provosoivampaa ja ylistetympää esikoislevyä kuin Public Enemyn Yo! Bum Rush the Show. ''Aikana jolloin suurin osa räppääjistä tyypittelivät itsensä joko koomikoiksi tai bailaajiksi,'' Jon Pareles kirjoitti New York Timesissa. ''Public Enemyn parhaat hetket lupaavat jotakin vielä vaarallisempaa ja kumouksellisempaa: realismia.''

Julkaistuaan YBRTS:in helmikuussa räppäjä Chuck D, Flavor Flav, DJ Terminator X, S1W ja Professor Griff yhdistivät voimansa Beastie Boys:in kanssa ''Lisence to ill'' -kiertueella. Tämän jälkeen he vietivät seuraavat 5 kk LL Cool J:n kanssa ''Def Jam '87'' kiertueella, joka vei heidät läpi Amerikan, Euroopan ja Skandinaavian.

Huolimatta siitä, että YBRTS oli miltei kielletty kaupallisissa radioissa LP myi silti yli 400 000 kappaletta. PE:n seuraavat levyt, It takes a Nation of Millions to Hold Us Back (1989) ja Fear of a Black Planet (1990) ovat molemmat myyneet yli miljoona kappaletta.

WHITE THE POWER

Vihaisilla sanoituksillaan, jotka uhkuvat mustaa ylpeyttä ja mahtia PE on vakiinnuttanut paikkansa tämän päivän mustien valtataistelun puolestapuhujina. Vuonna 1989 PE oli jälleen otsikoissa laulullaan ''Fight the Power'', joka oli keskeisessä osassa Spike Leen kohuelokuvassa ''Do the Right Thing''.

Apocalypse '91... The Enemy Strikes Black on PE tuorein mustan todellisuuden kuvasto. ''Sana 'ilmestys' viittaa ennustukseen hyvän ja pahan välisestä lopullisesta taistelusta'' selittää Chuck D ''eli pahojen voimien lopullinen tuhoutuminen''. ''Levyllä me tiedostamme sen tosiasian, että nämä pahat voimat saattavat piileskellä yllättävissä paikoissa... jopa omien keskuudessa''.

Public Enemyn neljännen levyn aihepiiri käsittelee arkipäiväisempiä ongelmia kuin edeltäjänsä. Chuck D palaa takaisin itsekritiikkiin, jota esiintyy vain ohimennen hänen aikaisemmissa töissään; lasten heitteillejättö, paikalliet huumekauppiaat ja jengit eli ongelmat joita esiintyy jatkuvasti mustien yhteisöissä.

''Mottoni on'' Chuck kertoo ''että mustat tarvitsevat vähemmän aikuisia murkkuja. Silloin kun olet täyttänyt 18 olet mies ja sinun on tehtävä työtä.'' Tätä 'työtä' kuvaillaan 14 kappaleen voimalla Apocalypse '91... The Enemy Strikes Backilla rohkella ja ehdottomalla tyylillä, josta PE tunnetaan.

''Can't Truss It'' (LP:n ensimmäinen singlejulkaisu), ''Nighttrain'' ja ''I Don't Wanna Be Called Yo Niga'' testaavat mahdolliset liittolaiset heidän tekojensa, eikä ihonvärinsä mukaan. ''Shut Em Down'', ''1 Million Bottlebags'' ja ''How To Kill a Radio Consultant'' osoittavat Amerikkalaisten suuryhtiöiden vastuuta heidän laiminlyönneistään mustaa väestöä kohtaan.

TODELLISUUS NYT

Ongelmien kartoittamisessa PE ei provosoi kapinaan ilman syytä. ''Juttuni on siinä'' sanoo Chuck ''että paras tapa boikotoida on se että perustaa oman juttunsa ja tukee sitä. Se että heittelee kiviä Korealaisten omistamiin kauppoihin ei ole ainoastaan lapsellista se ei ole myöskään millään tavalla rakentavaa. Jos pihalla protestoi 3000 mustaa niin mikseivät he voi yhdistyä ja perustaa omaa kauppaansa.

''A Letter To the New York Post'', ''Get the F★★★ Outta Dodge'' ja ''Who Stole the soul (Stolen Soul)'' kertovat niistä useista tavoista joilla tiedotusvälineet, poliisi ja valtio härnäävät mustia, jotka uskaltavat olla liian menestyviä, liian äänekkäitä tai liian uhkaavia taloudellisesti tai kulttuurillisesti. ''Kun poliisit pysäyttivät minut Garden Cityssä pari kuukautta aiemmin kuin tämä levy saatiin valmiiksi sain sakot siitä, että soitin autossani musiikkia'' muistelee Chuck, ''olin jo kirjoittanut kappaleen tästä.''

Kaikki Pe:n saavutukset eivät sentään ole noin epäsovinnaisia. Sen jälkeen kun heavy metal yhtye Anthrax pyysi Chuch D:tä osallistumaan heidän uuteen versioonsa PE:n hitistä ''Bring the Noize'', kappaleesta tuli ensimmäinen rap-cover joka ylti metallilistoille. Vanha käsitys, että rap-kappaleet ovat kertakäyttökamaa romutettiin.

Musiikillisesti Apocalypse '91 kokoaa yhteen Bomb Squadin tärkeimmät voimat. Bomb Squad on ryhmä DJ:tä ja teknikoita, joka syntyi melkein vuosikymmenen sitten Long Islandin Adelphi-yliopiston oppilaiden radio-aseman kokeilevassa ilmapiirissä. ''Uhrasimme jonkin verran luovuutta saadaksemme levyllemme rankemmat soundit'' myöntää Chuck ja väittää että jokainen PE levy tuotetaan suurimmilta osin jo paperilla ennenkuin studioon astutaan.

Sanoittajana ja sovittajana Chuck kerää vaikutteita kodista, ystävien luota sekä studioista. Tapahtumaa hän vertaa Detroitin autotehtaiden käyttämiin liukuhihnoihin. Apocalypse '91:n funkahtavampi vivahde johtuu PE:n halusta uudelleen omia ''hardcoren'' terminologiaa rap-musiikkiin, jonka sanoituksista on tullut enemmän tai vähemmän seksistisiä. Todellisuus ei ole pelkästään mustavalkoista ja PE on pyrkinyt välttämään sanoituksissaan sellaisia kauhukuvia mitä mm. Geto Boys ja N.W.A ovat maalailleet.

Public Enemyn visuaalista ulottuvuutta tukee Tour Of a Black Planet videokokoelma (Sony Music Video), jonka julkaisu osui samaan ajankohtaan kuin heidän vuoden '91 kiertueensa Anthraxin ja Fishbonen kanssa. Kuten Fight The Powerin (edellinen videokokoelma) nähneet muistavat PE:n videoiden ideat ja käsitteet ovat toteutettu yhtä todenmukaisesti kuin missä tahansa televisiodokumentissa ja tämä antaa hämmästyttävän paljon lisää syvyyttä sanoituksille.

Public Enemyn toimintakenttä, joka sisältää esiintymisiä vaihtoehtorocktapahtumissa sekä perinteisissä urbaaneissa raptapahtumissa ja levyttämistä, on jatkuvasti laajenemassa. Bomb Squadin Hank ja Keith Shocklee ja Chuck etsivät jatkuvasti uusia yhteistyökumppaneita ja tästä on ollut seurauksena lukuisia sivuprojekteja.

Vastaperustettu P.R.O. Division on levymerkki, jonka johdossa on Chuck. Yhtiö on jo tuottanut PE:n Terminator X:n menestyneen esikoislevyn. Chuck on ruvennut luennoimaan yliopistoissa sekä myös erilaisille nuorisoryhmille. PE:n kunniajäen Sister Souljah on myös ollut aktiivinen yhteiskunnallisissa asioissa.

Rolls
Maukas. Ystävällinen. Nopea.
Rolls on hampurilaisravintola Seinäjoen ydinkeskustassa ja torikeskuksessa. Korkea laatu ja ystävällinen palvelu ovat Rollsille avainasioita.
Kaikki hampurilaiset sisältävät 100 % nautapihvin, raikkaan salaatin ja dressingin A'la Rolls.
TULE JA MAISTA
KESKUSTORI 1 JA TORIKESKUS
SEINÄJOKI
Puh. 423 1333 JA 423 1959

Sancho Panza
Mira al cielo y alcanza las estrellas

OSTAA•MYY•VAIHTAA
• LEVYJÄ •
LEHTIÄ • KIRJOJA
SEINÄJOEN
LEHTI JA KIRJAPÖRSSI
Koulukatu 7 (Ilkkaa vastapäätä)
Puh. 4147 730

provins
PROVINSSIROCK FESTIVAL 6.-7.6. 1992

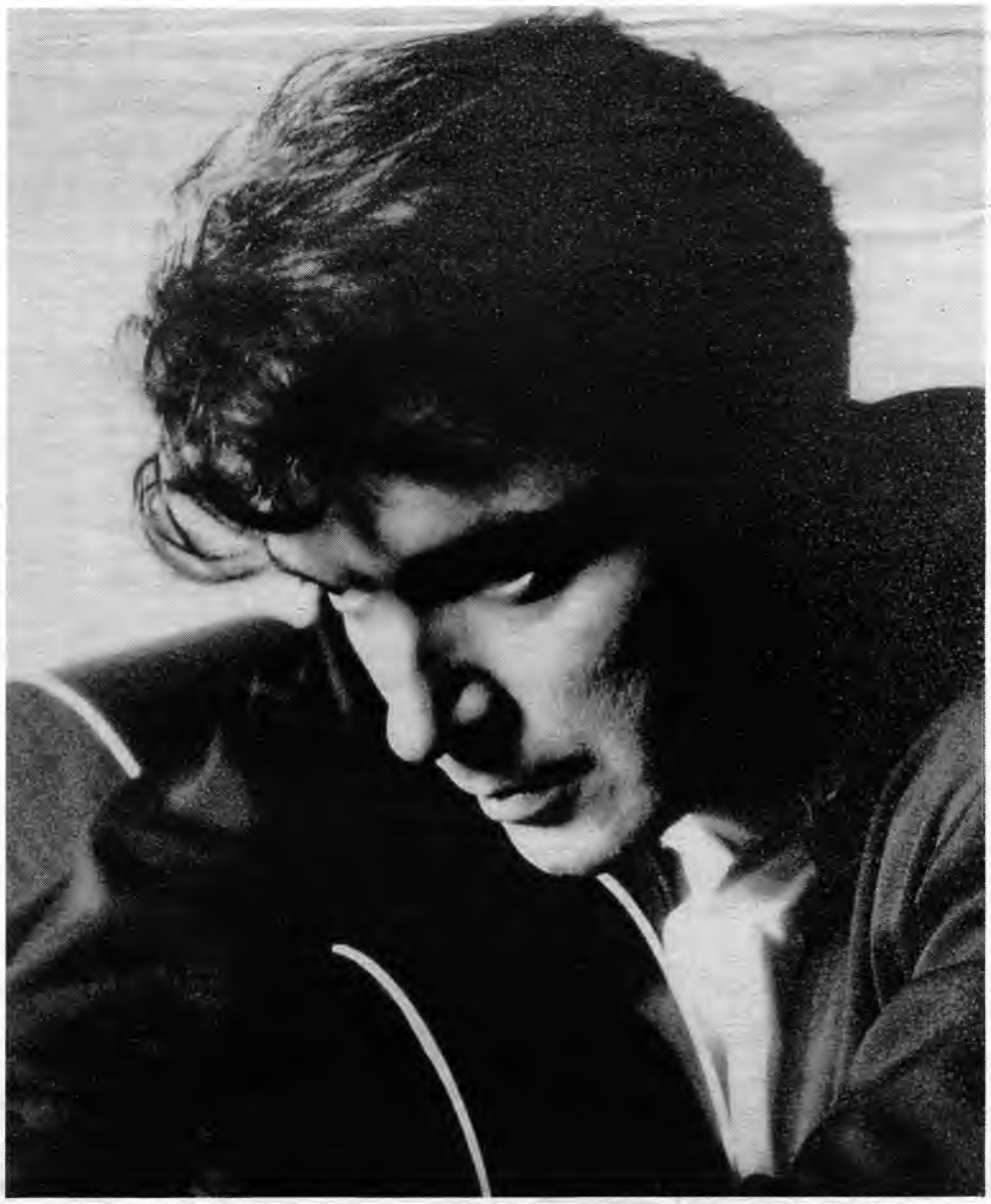

DAVID BYRNE

David Byrnen luotsaaman Talking Heads kvartetin hajoaminen jätti vaikeastipaikattavan aukon rockin pintakastiin. Yhtyeen lopettamispäätös ei kuitenkaan ole onneksi merkinnyt samalla Byrnen oman musiikillisen tuotannon tyrehtymistä.

Maailmanlaajuisen diggarikuntansa iloksi Byrne on sooloartistina palaamassa pikku hiljaa Rei Momo tyylisistä lattarikokeiluista takaisin rockpitoisempien ilmaisumallien pariin, mistä konkreettisia todistuksia saatiin alkukeväästä ilmestyneellä albumilla uh-oh.

Mutta mitä olisikaan kokea David Byrne livenä ilman ajattomia Talking Heads klassikkojaan?

– Monet artistit tuntuvat läpikäyvän vaiheen jolloin he yhtä äkkiä tuntevat pakottavaa tarvetta tehdä pesäeron aikaisemmasta tuotannostaan. Minulle kävi juuri noin. Nyt olen oppinut hyväksymään sen että simppeli kitara, basso ja rummut pohjalta syntyvä rokkimusa on olennainen osa taiteilijaprofiiliani.

Pääsyyksi Talking Headsien hajottamispäätökselleen Byrne mainitsee kyllästymisensä elämiseen bändin varjossa.

– En pitänyt siitä että sololevyjäni pidettiin tavallaan kuin eräänlaisena emobändin varjossa tapahtuvana harrastuksena. Oli jo korkea aika tuoda esille se seikka ettei minkäänlaista Talking Heads aktiviteettia tulisi olemaan odotettavissa ainakaan lähitulevaisuudessa.

Rockin ohella Byrne on niittänyt vuosien varrella mainetta myös elokuvantekijänä ja filmimusiikinsäveltäjänä. Hatunnoston arvoiseksi Byrnen monipuolisuuden tekee se seikka että toisin kuin useimmat muut eri taidemuotojen välillä palloilevat rockartistit hän on ehdottoman vakuuttava kussakin rooliasussaan.

– Yritän vain parhaani mukaan välttyä muodostumasta yksi-ilmeiseksi artistiksi. Jos olisin jatkanut Talking Headseissä soittamista olisi parodiaksi omasta itsestäni muodostuminen ollut ennenpitkää väistämätön seuraus. Nyt minulla on ainakin oma vapauteni. Muuntautuminen on minulle olennaisen tärkeää.

– Toisaalta pyrin parhaani mukaan olemaan jaottelematta luomaani musiikkia eriarvoisiin kategorioihin. Olipa sitten kyseessä päänuppiin tai rytmiä takovaan jalkapariin vetoava kappale on sen synnyttämiseksi tarvittava älyperäinen prosessi suurin piirtein samanlainen. Ei simppeleiden kappaleiden luomisessa ole mitään hävettävää.

Provinssirockissa Byrnen lyhyen soolospotin jälkeen häntä säestää tuhti kymmenjäseninen rockbändi. Kaikenkaikkiaan Byrnen päälavan setti kestää kaksi tuntia.

ESA KOIVIO

RESTAURANT
FREETIME
PLAZA
KAUPPATORILLA

Sancho Panza
Vive en paz con sus hermanos y hermanas

TUKKA TAKANA
ELÄMÄ EDESSÄ.

Meidän mielestämme sinun ei pitäisi käyttää elämäsi parhaita vuosia vain siihen, että toivoisit olevasi vanhempi. Säilytä nuoruutesi ja hanki Silvermatic. Silvermatic on Suomen ainoa Visa-tunnuksella varustettu pikapankkikortti, jonka saat jo 12-vuotiaana ja jolla voit nostaa rahaa automaatista paitsi kotimaassa myös ulkomailla.

Tule Osuuspankkiin ja täytä hakemus. Silvermatic-pikapankkikortin saat maksutta ja automaattisesti käyttöösi heti tiskiltä.

SILVERMATIC
Pikapankkikortti, jolla nostat rahaa myös ulkomailla.

ETELÄ-POHJANMAAN
OSUUSPANKIT

RADIO
SEINÄJOKI
103,3
MHz

suuriin ajatuksiin NELJÄ RUUSUA

"Neil Tennantilla on lähes samanlainen musiikkimaku kuin minulla", paljastaa Neljä Ruusua -yhtyeen solisti **Ilkka Alanko** Pet Shop Boysien pieteetillä kirjoitettu fanilehti Literallya selaillessaan.

Hän vinkkaa tekstistä Kylie Minoguen ja Depeche Moden. Ensimmäinen edustaa naiviutta ja vilpittömyyttä, toinen taas jämerän konemaista ehdottomuutta.

Nuo elementit yhdistyvät hyvin, joskin eivät kovinkaan konventionaalisesti Neljän Ruusun uusimmalla, maaliskuussa julkaistulla Haloo-pitkäsoitolla. Alangon, kitaristi **Kode Koistisen,** basisti **Lade Laakkosen** ja rumpali **Kämy Kämäräisen** yhteissoundi on Hyvää Yötä Bangkok-levyn jälkeen tervaantunut ja karaistunut erittäin tarkaksi ja lipeämättömäksi popsoundiksi, josta on helppo vetää siloisia vertailukohtia eurooppalaiseen kone-ja syntetisaattoripoppiin, mutta jota voi samalla pitää puhtaasti huoliteltuna ja persoonallisena suomalaisena poprockina. Jos Neljän Ruusun nykyinen yleissoundi muistuttaakin syvyyssuunnassa pitkälti Depeche Moden pehmeäksi hiottua konepoppia tai siinä on pikantti ripaus PSB:n mahtipontisuutta ja kuivakkaa huumoria, yhtye muokkaa musiikkia vain ja ainoastaan omilla ehdoillaan.

ERÄÄSTÄ PÄIVÄKIRJASTA

Ensimmäisiä merkkejä Neljän Ruusun hitaasta, mutta sitäkin antoisammasta uusiutumisesta antoi viime kesänä maksisinglenä julkaistu "06.00". Autereinen ja vellova äänimaisema loi eteerisen vastapainon yhtyeen aikaisemmille lonksutuksille ja puolikypsälle, muutamia helmiä tarjonneelle Hyvää Yötä Bangkok-pitkäsoitolle. Lähes tyhjässä tilassa kelluvaan kitariffiin takertuvat yksinäiset syntetisaattorikuviot tarjosivat minimaaliuudessaan testamenttimaisen pohjan Ilkka Alangon minimalistiselle, empivälle laululle.

Ilkka kertoo että laulu on valmiina jo edellisen levyn sessioissa, joskin eri versiona.

"Me soitettiin sitä keikoillakin, kunnes kyllästyttiin. Se piti yksinkertaisesti saada pois jaloista, ja siksi se julkaistiinkin singlenä, vaikkei siitä mitään hittiä odotettukaan. Joillekin ihmisille se on kolissut lujaa, vaikkei se olekaan tyypillinen hittibiisi. Se oli oman aikakautensa juttu, ja on hyvä että se on tehty ja että se on olemassa".

Edellisen levyn polttavien keikkaputkien ja satunnaisten festivaali- ja tanssilavakeikkojen jälkeen Neljä Ruusua pakkasi pillinsä pussiin, asettuen talviteloille ja muhittaakseen uutta materiaalia.

Yhtyeen kitaristi Koistinen ei juurikaan osaa romantisoida rockelämää.

"Mua huvittaa se, kun ihmiset luulee, että bändi tapaa rundille lähdettyään kauheasti ihmisiä. Samat kundit täällä pyörii joka paikassa. Päivät tulee istuttua bussissa, ja kaupunkiin saavuttuaan sitä painelee hotelliin nukkumaan, käy tekemässä soundcheckin ja painuu takaisin nukkumaan. Sitten tehdään keikka ja mennään hotelliin nukkumaan ja jos haluaa nähdä ihmisiä, etsiydytään ravintolaan."

Alanko myöntää, että periodityöskentely on järkevintä muutoin pakahduttavassa suomalaisessa viihdemyllyssä.

"Ei tauko ole juurikaan rassannut minua, enempi tympisi tehdä keikkaa koko ajan tasaista tahtia. On paljon nastempaa aloittaa rundi, kun on tarpeeksi pitkään pihdannut lähtemistään. Tauko antaa voimaa; se auttaa latautumaan ja samalla ehtii kelata myös uusia juttuja. Laulujen tien päällä kirjoittaminen on perseestä, saatamme korkeintaan jammailla soundcheckeissä, mutta sekin on jäänyt vähemmälle. Edellisen levyn toinen nimibiisi Bangkok syntyi soundcheckissä Gruusian helvetillisessä helteessä, mutta nyt tuollainen työstäminen on jäänyt huomattavasti vähemmälle".

HUMISEVIA ÄÄNIKIRJEITÄ

Alanko ja Koistinen alkoivat työstää uudelle levylle tulevaa materiaalia heti talviteloille päästyään. Laulut muokkautuivat pitkän ja syvällisen kirjeenvaihdon edetessä.

"Kode lähetteli mulle kasetteja säännöllisin väliajoin. Eka kasetilla tuli biisejä ja seuraavilla vähemmän, ja viimeisellä tuli ainoastaan 'kodes soul' -työnimellä merkitty Chicagon Tuulet. Kaikilla kaseteilla oli helvetinmoinen suhina ja kohina, ja kun kuunteli tarkkaan, seasta saattoi erottaa olematonta kitaranrämpytystä ja viheltelyä. Kuuntelin noita kasetteja kerran toisensa jälkeen ja biisien muotoja se mitä niiden ympärille kannattaisi kirjoittaa, alkoi hiljalleen hahmottua.

Haloon pilottisinglenä julkaistu Juppihippipunkkari oli jo omiaan kertomaan yhtyeen uudella levyllä puhjenneesta pakkomielteisestä kaksijakoisuudesta. Koukkaava riffin päälle papattava radiohitti oli yllättävän suorasukainen kannanotto sofistikoituneenpaan konepoppiin edellisellä singlellä edenneeltä yhtyeeltä.

"Me on aina digattu monenlaisesta musiikista, eikä me osata jumittua – johonkin tiettyyn trendiin", selittää Koistinen.

Kun vihjaisen Koistiselle selkeistä Depeche Mode -vaikutteista, hän myöntää niiden olemassaolon, muttei juurikaan alleviivaa niiden tärkeyttä.

"Mä luulen, että juuri koneiden käyttö saattaa vaikuttaa siihen, että tietyt biisit saattavat kuulostaa jo aikaisemmin kuuluilta. Akustisella kitaralla soitettuna moni noistakin lauluista kuulostaa aivan erilaiselta. Eihän musiikkia koneilla tehdä, vaan päässä.

Vaikka teknologialla ja viimeiseen asti kehitellyillä soundeilla onkin vankka osuutensa Neljän Ruusun tummahkossa yleissoundissa, ei ainakaan Koistinen myönnä olevansa Alangon tapaa konefriikki tai tekno-intoilija.

"Vaikka DM on kolissutkin, ei teknopop ole muhun juurikaan iskenyt. Olen yrittänyt käydä Helsingin teknobileissä ja muuta vastaavaa, mutta sekin puuduttaa. Koko ajan tulee samaa jumputusta saatanan lujaa. Pitäisi kai elää etelä-suomalaisessa fiiliksessä että jaksaisi jorata."

KUN KONE KUKKII

Neljä Ruusua käyttää laulujensa taustoissa koneita tarkasti: erinäisillä rupukoneilla ja sekvensserillä keikoilla settinsä impulsiiviseksi ja takovaksi rakenteleva yhtye ei soundeiltaan ole ainakaan päässyt liiaksi klikkiytymään.

Koistinen myöntää, että koneiden kera on huomattavasti vaikeampi soittaa.

"Koneiden kanssa soittaminen saattaa alussa tuntua kovin lukitsevalta ja liikaa skarppausta vaativalta, mutta kun siihen tottuu ja siitä oppii nauttimaan, huomaa äkkiä olevansa koneen herra."

Yhtyeen näkymättömänä viidentenä jäsenenä toimii Haloon levytyssessiossa Rinneradiossa soittava Tommi Lindell, joka hoiti suurella osaa levyn lauluista pohjien ohjelmoinnin ja lopullisten soundien muokkaamisen. Yhtyeen värikkäistä remiksauksista vastaavan Mitron osuutta ei Alanko näe yhteen kehitykseen vaikuttavana, joskin kiinnostavana läpimurtona.

"On hauskaa antaa sille biisi josta se tekee oman versionsa ja nähdä millaisia versioita mies saa aikaan tekeleistämme. Tulokset ovat yleensä ristiriitaisia, mutta kiinnostavia. Kuulin Sun Täytyy Mennä -remixin tänään puhelimen välityksellä, ja kuulosti aika uskomattomalta löytää oma flegmaattinen ja matala äänensä keväisten diskotaustojen seasta."

Kun tiedustelen Alangolta, onko vaatimustaso noussut musiikin tekemisen suhteen, hän myöntää tyylitajunsa muokkautuneen ja itsekritiikin kasvaneen.

"Meidän bändi on kuitenkin sellainen ettei se rupea hinkkaamaan kaikkea saadakseen skarppia ja steriiliä tuotosta aikaiseksi. Jutuissa pitää olla aina pientä särmää".

AIKAKAUTENSA LEHTI

Neljä Ruusua on uudella levyllä puhtaasti osiensa summa eikä mitään muuta. Jos yhtye peilaakin Haloolla omia vaikutteitaan ja idoleitaan, on sen onnistunut rakentaa poppia kiiltävämpään ja uskottavampaan olomuotoon. Neljä Ruusua on uutukaisellaan ennenkaikkea uskottava ja positiivinen. Ilkka Alangon monisyiset tekstit ovat alkaneet hahmottua selkeimmiksi ja yksilökohtaisiksi kuvaelmiksi.

Liiasta vilpittömyydestä retostelun Alanko kuittaa kyynisten eteläsuomalaisen popjournalistien itsekkyydeksi ja innostuu samalla selittämään, että levyn sessioissa syntynyt, yhtyeen keikoillakin heittämä Suvaitse on omalla tavallaan rasismin vastainen kannanotto.

Haloo on kaksijakoisuudestaan huolimatta 'tämän vuoden eittämättä paras kotimainen poplevy: 90-luvun suomalaisen rockin ensimmäinen suuri virsta pylväs, joka tulee varmasti jättämään syvät jälkensä hitaasti etenevään ja jämähtäneeseen rockelämään. Yhtye on kasvanut Muisto-kappaleen rippikoulutunnelmista melodiseen ajattomuuteen; pehmeällä teknotyylittelyllä se on onnistunut purkamaan pitkään padon takana ollut tyylitaju, ja muokkaamaan tien päällä koettu raadollisuus jänteväksi ja kestäväksi pophelmeilyksi.

Teksti ja kuva: ARTO KIURU

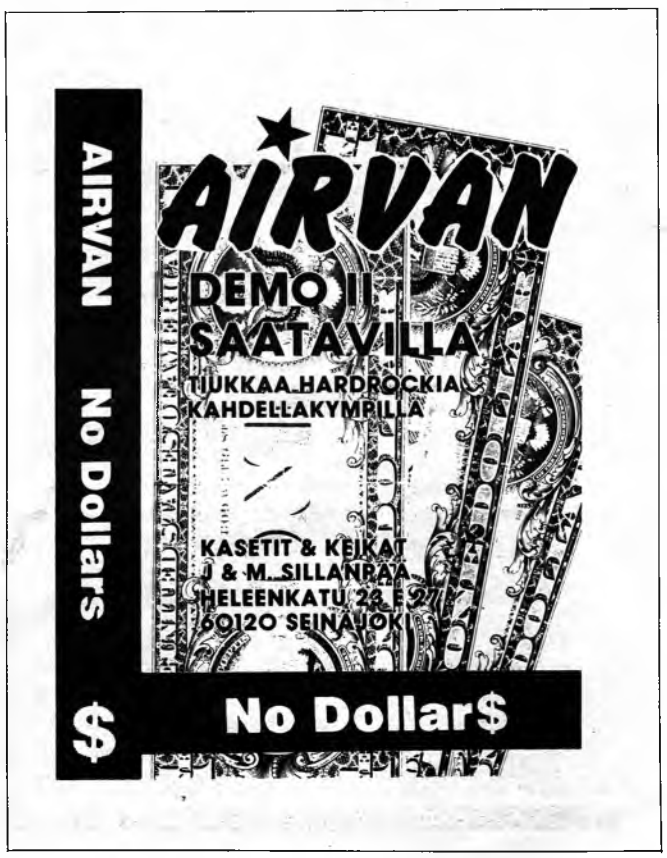

DIE TOTEN HOSEN

PROVINSSIROCK FESTIVAL 6.-7.6. 1992

Ristiretkellä hauskanpidon puolesta

Tennarit jalkaan, nahkatakki pois hien tieltä ja joka Jeppe lavan eteen: Die Toten Hosen pitää Provinsissa huolen siitä, että tennari nousee ja hiki lentää. Odotettavissa riehakkaita hetkiä tämän saksalaisretkueen soittaessa keskellä Suomen kesää!

Die Toten Hosen pisti punkin, jalkapalloköörit ja melodiat oikeaan järjestykseen jo 80-luvun alussa, mutta vasta Saksankiertue kesällä 1987 toimi käännekohtana yhteen matkalla maineeseen. Kiertueella äänitetty livealbumi **"Bis Zum Bitteren Ende"** löysi tiensä neljännesmiljoonaan sakalaiskotiin ja järjesti kunnolla säpinää euro-diskon ja pullahevin täyttämille saksalaislistoille.

Ei ole ihme, että Hosenin hoilotuspunkki lopulta upposi yhtyeen kotimaassa. "Bis Zum Bitteren Ende" ei voi jättää kylmäksi ketään, jolla tennari vipattaa energisen rockenrollin ja tarttuvien rallien tahdissa – saksalaisille tutustumisen teki vielä helpommaksi yhtyeen germaaninen laulukieli. Ilmiö on sama kuin Suomessa: **Ne Luumäkien** levyt tulevat aina myymään täällä paremmin kuin **Ramones**in vastaavat.

Jo kyseistä livealbumia pyöritellessä alkavat hien haju ja keikan riehakkuus tihkua kaiuttimista, mutta voimme vain kuvitella millaista noilla keikoilla oli paikan päällä. Kannen kuvat antavat lisäosviittaa: vokalisti **Campino** makaa keskellä lavaa, joka on täynnä paperinsilppua ja muuta roinaa; jengi hyppii komeita loikkia lavalta yleisön sekaan; keikan jälkeen soittajapojat ovat vaipuneet takahuoneeseen puolikuolleen näköisinä... kuvamanipulaatiota vai tajutonta rockenroll-show'ta? Vastaus selviää Provinssissa.

"Katkeraan loppuun saakka" -kiertue päättyi muuten Tanskaan ja Roskilden festivaaleille. Keikan jälkeen yhtyeen rumpali **Wölli** yritti kännispäissään kusaista **Europe**n soittokamojen päälle, mutta onnistui vain tippumaan lavalta ja katkaisemaan jalkansa. No, kyllä hyvän asian puolesta aina kinttunsa katkaisee.

KUOLETTAVAN TYLSÄ? KAIKKEA MUUTA!

Die Toten Hosenissa soittaminen ei taatusti ole maailman tylsin homma – tämän puolesta puhuu jo se tosiseikka, että yhtyeen kaikki jäsenet ovat pysyneet mukana alusta alkaen. Itse asiassa osa pojista soitteli yhdessä jo ennen Hosenia **The Killjoys**issa, osa **Andrea Jurgens**issa. Die Toten Hosen – Kuollettavan Tylsä tai Kuolleet Housut, miten vain haluat – syntyi Düsseldorfissa 1982, kun vokalisti Campino, kitaristit **Breiti** ja **Kuddel,** basisti **Andi** ja rumpali Wölli (eli **Kirschwasserkönig Münchhausen)** löysivät toisensa.

Hosen on alusta lähtien soittanut energistä, huumoria pursuvaa rockenrollia,mutta pitkin matkaa on bändi kehittynyt parempaan suuntaan; tarttuvat kertosäkeet ovat varastaneet entistä isomman osan, ja bändi oppinut soittamaan menettämättä energiaansa ja iloisuuttaan.

Yhtyeen alkupään kiekot **"Opel-gang"** (1983), **"Unter Falscher Flagge"** (1984) ja **"Damenwahl"** (1986) hyytyvät paikoitellen puolivillaiseksi kohellukseksi, mutta parhaimmillaan nekin ovat loistotavaraa. "Bis Zum Bitteren Endellä" (1987) kaikki sattui vihdoin kohdalleen, **Clockwork Orange** -soundtrack **"Ein Kleines Bisschen Horrorschau"** (1988) sekä singlelohkaisu **"Hier Kommt Alex"** räjäyttivät potin ja tuplaälpee **"125 Jahre Die Toten Hosen – Auf Dem Kreuzzug Ins Glück"** (1990) jatkoi samaan malliin.

Yhtyeen kolme täysosumaa myivät yhteensä pitkälti toistamiljoonaa kappaletta, ja esimerkiksi "Horroschau" -kiertueella bändin näki yli 160.000 ihmistä. Hosen lahjoitti jokaisesta myydystä pääsylipusta yhden D-markan futissuosikilleen Fortuna Düsseldorfille, joka näillä varoin hankki uuden miehen riveihinsä. Nykyään seura rypee niin syvällä, että bändin pitäisi uhrata koko kiertueensa tuotto uusiin vahvistuksiin!

OPPITUNTI ENGLANTIA JA PUNKIN PERUSKURSSI

Saksan ulkopuolella Hosenit ovat nauttineet toistaiseksi vain marginaalisesta suosiosta – tässä suhteessa germaaninen laulukieli on ollut suosion jarruna. Viime vuoden lopulla julkaistu **"Learning English, Lesson 1"** -albumi on kuitenkin avannut silmiä yhteisöissä, joissa englantia puhutaan ensimmäisenä tai toisena (Suomi...) kielenä. "A quick beginners course for holidaymakers and business people, rock'n roll fans and perverts" on tehnyt selvää jälkeä ainakin rock'n roll-fanien kodeissa – lomailijoista, bisnesmiehestä ja perverseistä en ole ihan yhtä varma.

"Learning English" ei ole mikä tahansa rocklevy, se ei ole edes mikä tahansa Die Toten Hosen -levy. Englannintunnin aiheena ovat nimittäin 70-luvun lopun punkklassikot ja apuopettajina kuullaan jokaisella raidalla alkuperäisesittäjiä.

Levyn biisilista on kerrassaan komea otos punkin melodisemmasta päästä: kyytiä saavat **Blitzkrieg Bob, Brickfield Nights, Baby Baby, Gary Gilmore's Eyes, Whole Wide World, Do Anything You Wanna Do** ja monet muut. Vieraslista on vielä vakuuttavampi: **Joey Ramone, Jimmy Pursey, Johnny Thunders, Captain Sensible** ja parikymmentä muuta tekijänimeä pistäytyy vinyylillä.

Yhteistyö 70-luvun lopun sankareiden kanssa sai alkunsa, kun yhtye törmäsi entiseen **The Boys** -kitaristiin **Honest John Plain**iin ja äänitti tämän kanssa pari Plainin sävellystä "125 Jahre" -levylleen. Kun Hosenit ja Plain kiersivät yhdessä Saksaa, piti Plain iloisena juoma- ja pelimiehenä niin hyvää seuraa sakalaiskollegoilleen, että Hosenit päättivät nimittää hänet yhtyeen kunniajäseneksi. Tietysti on myös mahdollista, että Hosenit joutuivat taipumaan tähän pakon edessä, sillä Plainin huhutaan tyhjentäneen Hosenien taskut pokeripelissä useammin kuin kerran.

J. JOKELAINEN

DIE TOTEN HOSEN -ALBUMIT
OPEL GANG (Totenkopf 1983)
UNTER FALSCHER FLAGGE (EMI 1984)
LIEBESSPIELER + DIE JOHN PEEL SESSION (Virgin 1984; Mini-LP)
DIE TOTEN HOSEN PRÄSENTIEREN: THE BATTLE OF THE BANDS 85 (Virgin 1985; Mini-LP)
DAMENWAHL (Virgin 1986)
BIS ZUM BITTEREN ENDE – DIE TOTEN HOSEN LIVE! (Virgin 1987)
EIN KLEINES BISSCHEN HORROSCHAU (Virgin 1988)
125 JAHRE DIE TOTEN HOSEN – AUF DEM KREUZZUG INS ULUCK (Virgin 1990; 2LP)
LEARNING ENGLISH, LESSON ONE (Virgin 1991)

DIE ROTEN ROSEN ALBUMIT
NEVER MIND THE HOSEN, HERE'S THE ROTEN ROSEN (Virgin 1987)

KAUPUNGIN AURINKOISIN MUSIIKKITERASSI!
• happeningejä viikoittain
• videotykit
• "itsepalveluhinnat"
• Petanque-radat
• Beach Volley -kentät
Wilson Sport
Torikatu 9, 60100 SEINÄJOKI
P. (964) 419 0180
MITÄ VIELÄ IHMETTELET? TULE JO WAUHDILLA WILSONIIN!

JUNGLE

3 / 92 ilmestyy postilaatikkoihin / lehtipisteisiin kesäkuun alussa.Näillä näkymin on juttua tulossa mm. seuraavista: The Church, Buffalo Tom, Mega City Four, Mudhoney, Tanska-scene, The Boys, Meanies ...

WILMA

Kiirasrock tapahtumassa esiintyi mielettömän hienoa, tuoretta ja piristävää poppia esittävä WILMA. Paikalla olleet hartaan, joskin harvalukuisen yleisön yhtyeen sensuelli ja eroottinen lataus jätti hämmennyksen valtaa; kosketus pelotti. Se oli kuin ensi kerta – mitä se itseasiassa pohjalaisyleisölle olikin. Päätoimittajan outo tunne – kuin kevätrakkaus – ei ole vieläkään helpottanut – toisaalta jos jää sen syvimmän tunteen valtaan alkaa ymmärtää mitä tarkoittaa elämän lyhyys. . .

WILMA yhtyeen ”pölyä kuusta” on yksi valmiimmista ensilevyistä maamme pop-historiassa. Kunnianhimoiset sävellykset ja huimia (eroottisia) jännitteitä ja kielikuvia, kaipuuta ja muistoja – tunteita, tihkuvat sanoitukset antavat kuvan yhtyeestä, joka on pannut paljon peliin paljaana ja luonnonlapsi-asenteella.

EETTERIÄ

WILMA yhtyeen kiistattomana johtohahmona toimii solisti Anna Kuoppamäki, jonka eteeriset sävelkuviot ja erityisesti sanoitukset avaavat ovia (h) aavemaailmaan (joskin ”curemaisempi” äänimaalailu olisi tehnyt levystä kenties vieläkin unenomaisemman kriit.huom.).

– Mun tekstini ovat kai lähinnä joko valveunia tai tosi henkilökohtaisia kokemuksia. Esim. ”Talossa” on fiktiota siinä mielessä, ettei se kerro mistään konkreettisesta tilanteesta, vaikka onkin tullut pyörittyä ja diggailtua vanhoja autioituneita taloja. ”Katoa” taas kertoo mun naurettaviakin mittasuhteita saavasta pimeänpelosta ja asioista, jotka yksinkertaisesti kieltää sulkemalla silmänsä. Käytän mielelläni kielikuvia ja haluan maalata ehkä vähän abstraktimpia tunnelmia ennemmin kuin määritellä asioita jotenkin yksiselitteisesti. Näin voi teksteihin syntyä kerroksia, joita jokainen kuulija voi tulkita omalla tavallaan.

Se, että jo yhtyeen toiselle keikalle rynnisti seitsemän levyyhtiön kykyjenetsijää on saanut monet tahot puhumaan Wilma yhtyeen kohdalla englantilaistyyppisestä imagorakentelusta hype-tyyliin ts. ensin hankitaan leikekirjat, sitten raflaavia valokuvasessioita, ystäviä oikeilta ovilta. . . Tarkempi seulonta paljastaa kuitenkin yhtyeen takaa sukulais-syy-yhteyksien lisäksi sellaiset mainiot bubbling under-lupaukset kuten Norma Jean Blue ja Bibi Hanuk harkittua suunnitelmaa unohtamatta.

– Mä olen harrastanut musiikkia ihan lapsesta asti ja opiskelen Sibelius-Akatemiassa nykyään. Näitä biisejä ja tekstejä aloin tekemään n. 2 vuotta sitten kesällä. Sen talven aikana tehtiin sitten demo-versioita Handen, meidän kitaristin kanssa ja etsittiin soittajia bändiin. Viime kesänä treenattiin biisit live-kuntoon ja aloitetttiin syksyllä keikkailu. Marraskuussa mentiin studioon.

ENEMMÄN KUIN OSIENSA SUMMA

Antaaksemme epäilijöille edes hieman tasoitusta kerrottakoon, että yhtye on nimenomaan synnytetty. Ei pakotetusti, eikä keisarinleikkauksella vaan harkittujen suhteiden soittokemialla. WILMA on enemmän ja parempi kuin osiensa summa.

– Kun me haettiin bändiä meillä oli oikeastaan kolme kriteeriä 1) oikeanlainen persoona, samanhenkinen 2) riittävä soittotaito, ei virtuoosisuus ja 3) suunnilleen yhteneväiset musiikilliset näkemykset. Homma toimii nykyään ihan loistavasti. On hauskaa, että bändissä on sekä tyttöjä, että kundeja, koska kaikki tuovat jotakin ominaista ja erilaista tähän juttuun. Liika homogeenisuus olisi tylsää.

Suomalaiset perinteet muistaen ei voi kuin kunnioittaa Annan asennetta ja asemaa naispuolisena bändiliiderinä. Yleensä naisrokkarit ovat valinneet aseikseen miehisen pullistelun, eikä suinkaan henkilökohtaisia tai peräti yksityisiä tunteita. Vaatii ilmeisesti melkoista sieluntäyttymystä, vartaloiden ja sydämien luovuutta, kapinaa ja vapautumista pelosta ja seksuaalisesta alistumisesta – itsensäalistamisesta kyetäkseen kirjaamaan tekemäsi kaltaisia lauluja?

– Tekstien tekeminen on mulle aika hidasta ja hankalaa prosessia. Itse biisien tekeminen on jotenkin pakotonta. Niitä vaan tulee jostain, mutta tekstejä joutuu pyörittelemään joskus kauankin. Mun ensimmäinen teksti taisi olla ”Talossa” ja viimeisin ”Katoa” – siis fiktiosta tosi omakohtaiseen. Tosin on aika mielenkiintoista miettiä, mikä on fiktiota ja mikä ei, sillä alitajunta tekee aika mielenkiintoisia temppuja joskus – ei vain tunnista itseään, vaikka jollekkin ulkoapäin katsovalle se olisi ihan selvä kuvio.

En mä osaa oikein sanoa miksi mä aloitin näiden tekemisen juuri nyt. Mä uskon, että asioilla on vaan aikansa ja elämä kertoo, jos vaan osaa kuunnella. Musiikki on mulle elämätapa – ei harrastus tai työ vaan rakkaus. Kaikki mitä mä teen nykyään liittyy tavalla tai toisella siihen. Mulla on tosi etuoikeutettu fiilis siitä.

Teksti: Latvis
Kuva:Jouko Lehtola

provins
PROVINSSIROCK FESTIVAL 6.-7.8. 1992

VILPERIN PERIKUNTA

Turusta kuuluu taas kummia. Vilperin perikunnan muodostama orkesteri sylkäisi männä talvena ulos Tervetuloa länteen Andrej/Viiden sillan maa – singlen ja tuotosta pyöritettiin radioissa sen verran tiuhaan tahtiin, että perikunta päätti ryhdistää rivinsä oikeata pitkäsoittoa varten. Tämäkään ei veljeksille riittänyt, vaan mieli teki maistaa oikeata rock'n roll elämää kiertueen muodossa. Tämä Suomen valloitus kiertueella oleva ryhmä sanee myös Provinssin yleisön uskomaan suomalaisen pelimannimusiikin uuteen tulemiseen.

"Vilperin perikunta syntyi vanhan kunnon Neuvostoliiton aikana, jolloin elämä Suomessa oli leppoisaa ja mukavaa. Silloin kerääntyi Vilperin suvun päämiehen ja hänen vaimonsa kuolinpesälle koko veljessarja (n. 8–10 veljestä). Perinnönjaossa heille jäi lakitoimistokulujen (972.427,-) jälkeen vain joukko instrumentteja (osamaksuineen). Tästä lannistumatta pojat (Paavo, Matias, Arvid, Vili, Konsta jr., Reino, Olavi ja Eetu) perustivat armon vuonna 1992 orkesterin nimeltään Vilperin perikunta, lähinnä kartuttaakseen perintöään näin jälkeen päin. Serkkunsa Pepe Vilperin johdolla veljekset äänittivät singlen, joka profetoi Vilperin pitkäsoittolevyn ensimmäistä tulemista."

Näin hämärästi kertoo singlen takakansi orkesterin syntyvaiheista, mutta kurkistetaanpa salaperäisen verhon taakse.

Saan käsiini piirimyyjä Eetu "Eddy Karlsson" Vilperin, joka on nähty myös **Nite Time Jumpersin** riveissä.

Miten teidän suksee sai alkunsa?

– **Men At Work**:in kappale **Down Under** oli Jivetones yhtyeen keikkabravuuri. Sitten siihen väännettiin suomalaiset sanat ja Vilperin Perikunnan ensimmäinen hitti oli valmis. Alunperin singlen piti olla omakustanne, mutta sitten levy-yhtiö innostuikin tapauksesta ja tuloksena oli kokonainen levy.

Vilperin Perikunnassa soittaa päivästä riippuen 8–10 henkeä. Veljekset on kerätty turkulaisista orkestereista ympäri mennään, yhteen tullaan -tyylillä. Meriittilistaan kuuluvat mm. **Hillybilly Combo, Four Roses, Jivetones, Jokers, JJ ja Lännenmiehet** ja **Aarni Varjonen Jugend.**

Orkesterissa soitetaan osaavasti kaikenlaisia soittimia, mutta rumpalia ei huolittu mukaan. Syykin on selvä:

– Rumpalit vie aina kaikki naiset!

Vilperin Perikunta on saanut olla kiitettävästi tien päällä huhtikuun alusta lähtien. Provinssirock on yhtyeen ensimmäinen massayleisötapahtuma, jos kotikenttäedun suomin mahdollisuuksin tehtyä olutfestivaalikeikkaa ei lasketa mukaan.

Kuullaako Provinssissa uusia sorvauksia?

– Oletettavasti. Sen verran voin paljastaa, että luvassa saattaa olla tex-mex meininkiä ja Sun-kauden rockabillyä. . .

EIJA VALIRANTA

TUKEKAA ILMOITTAJIAMME

MUISTATHAN KONDOMIN!

Mikäli kuitenkin epäilyttää autamme luottamuksellisesti

— lääkärin vastaanotot
— työterveyspalvelut
— laboratorio
— röntgen
— fysikaaliset hoidot
— vastaanotot;

SEINÄJOKI - LAPUA - KAUHAJOKI
Ajanvaraukset 414 1750

EP:n SYKE OY

SEINÄJOKI

KESÄN RIENNOT

Tyttöjen itsepuolustuskurssi
Kasperitalo 1.-4.6. klo 18-20, hinta 30 mk.

Kankaanpainantaa T-paitoihin (omat paidat mukaan) Seuraavissa paikoissa klo 13-16:

- Ämmälän vanha koulu 2.-3.6.
- Auneksen kerhotalo 4.-5.6.
- Kärkitalon nuorisotilat 6.-7.8.
- Pohjan nuorisotalo 11.-12.8.
- Katajalaakson nuorisotalo 13.-14.8.

Kesävaatteiden ompelukurssi
Kärkitalon nuorisotilat 29.6.-3.7. klo 10-15
(omat kankaat mukaan)

Vammaisten lasten ja nuorten päiväleiri
Isosaari 23.-25.6., hinta 60 mk.

Mopokurssi
Isosaari 22.-23.7. klo 14-21

Karhunkierros
Kuusamo 3.-8.8.

Lisätietoja saa nuorisotoimistosta, jonne voit myös ilmoittautua viimeistään viikkoa ennen tapahtumaa puh. 4162265.

SEINÄJOEN KAUPUNGIN NUORISOTOIMISTO

LOWDOWN SHAKIN' CHILLS

Lowdown Shakin' Chills ylistää kitaroita, soittaa ärhäkkää rockenrollia ja piiloutuu nahkatakkien sekä pitkien hiusten taakse. Samaan hengenvetoon bändi kehuu kansanmusiikkia, nauraa rockkliseille ja mollaa itseään. Voivatko nämä pojat olla tosissaan?

Lowdown Shakin' Chills on viimeiset pari vuotta pitänyt tukikohtaansa Tampereella, ja yhtyeen miehitys on tänä aikana vakiintunut muotoon Jan (rummut), Ville (basso), Tumppi (laulu), P-P ja Toni (kitarat). Edellisellä kokoonpanollaan bändi teki singlet Everything ja Say Goodbye, uudemman version ensimmäinen single She-Devil ilmestyi viime vuoden lopulla.

PP: Levyjä ei saa haukkua haastatteluissa.

Toni: Ei me haukuta, mutta niistä kahdesta viimeisimmästä sinkusta ei puhuta.

Kahdesta viimeisimmästä? Entäs se ensimmäinen?

Toni: Eihän meiltä ole tullut kuin kaksi, eihän?

Mitäs sille ensimmäiselle tapahtui?

Toni: No, eiks se ole se I Don't Wanna Say Goodbye? eihän me sitä ennen olla mitään tehtykään?

PP: Sitä ensimmäistä ei ole olemassakaan.

Jan: Se tuhoutui tulipalossa.

PP: Mutta ei niitä saa haukkua, ne on hyviä! Toivottavasti niitä ei vaan löydy mistään.

Liioittelevaa itsekriittisyyttä vai aitoa korvien punoitusta? Ota näistä pojista sitten selvä. Ainakaan tuoreimman singlensä värikkäästä ja tyylikkäästä paraatipuolesta ei yhtyeen ole syytä olla häpeissään, päinvastoin.

YHDESTÄ LEVYSTÄ YHTYE suostuu puhumaan, se on vastikään valmistunut albumi, joka ilmestyy joskus ensi kesän aikana. Pojat pohtivat nimeä tulokselleen, mutta tuloksena on vain kasa tyrmättyjä, toinen toistaan tyhmempiä ehdotuksia.

Uuden levyn maistiaiskuuntelu tarjoaa muutamankin yllätyksen: levy ei olekaan yhtäjaksoista yhden rokkikompin tahkoamista, ja mitä ihmeen kansanmusiikkia levyn viimeinen biisi on?!

Toni: Mä olin tuolla Sutherlandissä, Skotlannissa soittamassa paikallisten junttien kanssa kaikenmaailman kansanmusabiisejä. Siellä oli sellanen tyyppi kuin **Noah MacGregory,** ja se innostu tästä meidän

bändistä. Mä sanoin sille, että meidän olis tarkoitus tehdä tämmöstä skottipunkkia ja kansanmusaa ja houkuttelin sen tuottamaan meitä. Sillä on jotain tuttuja täällä Suomessa, ja se päätti sitten tulla tänne. Studiossa se sitten ihmetteli, että mitäs nää sähkökitarat täällä tekee. Mä olin vaan, että ai kun unohdin sanoo! No se teki sinne levyn loppuun yhden oman biisin, jonka nimi on **Noah MacGregory's Blues.** Noah itte sanoi, että sitä ei saa pistää levylle, mutta se äijä on nyt takas siellä nummilla...

PP: Siinähän ihmettelee, kun se joskus saa tämän levyn ja huomaa, että se biisi onkin siellä!

CHILLSIT OVAT INNOISSAAN uudesta albumistaan, mutta vielä innostuneempia he tuntuvat olevan sitä seuraavasta levystä.

PP: Me kehitytään nyt niin kovaa vauhtia, hah hah! Ei vaan ole aavistustakaan mihin suuntaan!

Toni: Se seuraava älpee tulee ainakin olemaan ihan erilainen, me tiedetään se jo nyt. sille tulee sellasta **Thee Hypnotics** -meininkiä: meidän suurin unelma on sekoittaa Hypnotics ja **Pogues** keskenään ja saada se sekoitus toimimaan.

PP: Suurin vaikuttaja mitä meillä on ollut on **Sigue Sigue Sputnik,** se bändi tajutaan vasta kahdenkymmenen vuoden päästä. Se oli 80-luvun **Stooges!**

Toni: Meidän piti ottaa niiltä yksi lainabiisi...

Jan: Niillä on vaan niin huonoja biisejä, että niitä ei voi soittaa.

PP: Me kuunneltiin se levy ja huomattiin, että siellähän ei ole minkäännäköistä biisintynkäkään.

Jan: Vaikka niitä olisi kuinka sovittanut, niin niistä ei olisi tullut yhtään mitään. Ei niissä ollut mitään järkeä, **Love Missionissa** oli yksi viiden sekunnin kohta missä oli jotain järkeä.

Haastattelun aikana pojat heittelivät ilmaan myös muiden suosikkiensa nimiä, kehuja saivat ainakin **Levellers,** Thee Hyptonics, **The Who, Lords Of The New Church,** Pogues, **Die Toten Hosen** ja **Toy Dolls.** Lista jatkuu suomalaisilla nimillä.

Jan: **Barefoot Brothers** on helvetin hyvä bändi, se on ihan ykkösnimi.

PP: Barefoot Brothers joo, niillä on svengiä ja helvetin hyvä laulaja. **Hybrid Children** on kanssa kova. **Isabel's Pain** oli keikalla helvetin rankka. **Greenhouse** tottakai. **Psychoplasma.** Ja **Otra** on Suomen kovin kitaristi.

LSC ON TOISTAISEKSI kerännyt kovimmat meriittinsä keikkabändinä: alkuaikoina yhtye kohkasi hurjasti ympäri lavaa, mutta myöhemmillä ikävuosillaan on bändi oppinut myös soittamaan. Syntynyt yhdistelmä on näkemisen ja kuulemisen arvoinen.

Yhdestä motostaan yhtye ei ole vuosien varrella suostunut luopumaan: kitara on lyömäsoitin. Ja kitaran täytyy kuulua.

PP: Meillä on sellanen työnjako, että mä vaan hakkaan, kun en osaa soittaakaan. Toni soittaa ne tililulilut.

Toni: Se ääni mikä sieltä kitarasta tulee on tärkee, ja sen pitää tulla lujaa. Tää on sellanen kolmen kitaran bändi.

Kolmen kitaran?

Toni: Levyllä niitä on viis tai kuus.

PP: Mutta eihän meitä oo kuin kaksi kitaristia?

Toni: Ssshhh!

J. JOKELAINEN

LENINGRAD COWBOYS GO PROVINCE

Leningrad Cowboys syntyi kulttibändiksi. Se ei ole koskaan esiintynyt Suomessa, eikä sitä koskaan luvannut tehdäkään. Me olemme voineet nauttia tämän yhtyeen humoristisista esityksistä vain levyillä ja Aki Kaurismäen elokuvissa. Kesällä tämä, erään saksalaisen elokuvalehden mukaan, maailman nerokkain rock-yhtye konsertoi kuitenkin Suomessa!

Elokuvan Leningrad Cowboys Go America johdosta orkesteri pm saavuttanut melkoisen suosion, etenkin Keski-Euroopassa, jossa se on tämänkin kevään aikana moneen otteeseen esiintynyt loppuunmyydyille saleilla.

MERKKITAPAUS

Kesäkuisena lauantai-iltapäivänä suomalaiset kokevat historiallisen hetken, kun lehmipojat nousevat Provinssirockin päälavalle. Euroopan keikkailukiireiden keskelle saatiin kuin saatiinkin sovitetuksi ensimmäinen ja ainoa esiintymistilaisuus Suomessa. Siihen lienee vaikuttanut kotikaipuu ja pääsy lähelle juuria (Ja käsittämättömän summan rahaa, päätoim. huom.) Luonnonkauniit eteläpohjalaislakeudet muistuttavat mitä ilmeisimmin niitä heidän kotiseutujaan, joilta he kerran lähtivät vaihtaen Zetorin Limousineen. "Those Were The Days".

Provinssi-keikka on ainut Suomessa, sillä maailmanvalloitus on käynnissä. Se taas ei liene mahdoton tälle visuaalisestikin komealle 10-miehiselle joukkiolle, jonka ohjelmisto käsittää musiikkia slaavilaisballadeista ja etnosävelistä aina zz-top-tyyppiseen rehelliseen rockiin.

Yhtye on kaukaista sukua Sleepy Sleepersille. Se onkin lainannut serkkujensa musiikkia omaan ohjelmistoonsa ja tehnyt monista mainioita cover-versioita (No Sense At All).

Leningrad Cowboysien levy julkaistiin huhtikuussa. Se on saanut loistavan vastaanoton. Muun muassa arvostettu saksalainen aikakauslehti, Stern, antoi sille täydet pisteet.

Leningrad Cowboys kommunikoi englanniksi. Yhtyehän haluaa olla amerikkalainen rockbändi. Sitä todistaa uuden albumin nimikin, joka enteellisesti ilmoittaa "We Cum From Brooklyn". He oppivat englannin peräti yhden lentomatkan aikana, joskin puheeseen jäi vieras aksentti (muistanette elokuvan!). Orkesterissa on siis kielilahjakkuuksia.

Onko kyseessä kielivirhepaholainen? Vai löytyykö slangista ilmaisu, joka soveltuisi selitykseksi Leningrad Cowboysien uuden albumin nimessä esiintyvään kummallisuuteen!? Rohkenen epäillä, että nimen kirjoittaja lienee oppinut kielen niin sanotuilla luonnonmenetelmillä ja päätynyt käyttämään foneettista kieliasua, josta hämmentävät sivumerkitykset syntyvät. . .

Leningrad Gowboys on luonnonoikku, ja kun se saapuu Provinssiin, ei sieltä taatusti tule puuttumaan dramatiikkaa eikä ihmettelynaihetta. Kuka! Mitä! Hä! -mn

provins
PROVINSSIROCK FESTIVAL 6-7.6. 1992

PARAS KUVA
napin painalluksella

AKAI

Akai-videoissa on nyt uudenlainen kuvanparannuspiiri – Intelligent High Quality System. Sen avulla, nappia painamalla, saat videokuvasta silminnähden parempilaatuisen!

Akai VS-F230 Intelligent HQ-video yllättää monipuolisilla toiminnoillaan ja kuvanlaadullaan. • Intelligent HQ-järjestelmä • ohjelmoitava, LCD-näyttöinen kauko-ohjain • Quick Start - täyslataus • suomenkielinen kuvaruutunäyttö • monipuoliset toisto- ja hakutoiminnot.

Paras Akai-kuva napin painalluksella ja nyt vielä ehdottoman edullisesti, vain **1990,-**

TAI VAIHTOEHTOISESTI "URHEILULLINEN"

AKAI 2590,-

VS-F330 3-KUVAPÄÄVIDEO, joka toistaa niin pysäytys- kuin hidastuskuvatkin virheettömänä, ilman häiriöitä. Kuten muissakin Akai-videoissa, on tässäkin vallankumouksellinen I-HQ -järjestelmä ja monia huippuominaisuuksia . . .

TERÄVÄT KISAKUVAT

Kuljitpa kisojen aikaan missä tahansa, niin pidä huolta, että Toshiban 14" väri-tv on aina mukanasi. Näin et jää paitsi yhdestäkään huippujännittävästä kisalähetyksestä . . .

TOSHIBA

TOSHIBA 1400RN 14" VÄRI-TV kulkee mukanasi minne menetkin. 14" kirkaskuvaputki toistaa värit luonnollisen kirkkaina ja terävinä. Lisäksi laitteessa on mm. opastavat kuvaruutunäytöt ja täydellinen kauko-ohjaus.

Toshiba 1400RN 14" väri-tv nyt huimaan kisahintaan vain **1690,-**

SÄHKÖN KANSSA SINUT

POHJOIS-SUOMEN SÄHKÖ

SEINÄJOKI
Kauppaneliö 12
964-414 5510

KAUHAVA
Kaaritalo
964-434 1990

John Lydon on jälleen kerran kerännyt PIL ryhmittymän kasaan. Kymmenettä kertaa 12 vuoden aikana hän on kasannut nipun uusia biisejä. Tällä kertaa yhteistyökumppaneina ovat toimineet maineikkaat John McGeogh (kitara) ja Allan Dias (basso). Yhdessä he ovat yltyneet samankaltaiseen rockahtavaan ilmaisuun kuten kuultiin 1987 Happy tai 1985 Album -levyillä. That What Is Not on häikäilemättömän hämäävä levy, jossa Lydonin valtava äänijänteiden käyttö yltyy purevan ulvonnan asteelle. Levyllä on rumpalina/lyömäsoittajana Curt Bisquera ja komppikitaristina Gregg Arreguin.

PUBLIC IMAGE LTD.

"Acid dropsin" alkuriimeissä Lydon ja PIL ilmaisevat mielipiteensä selvästi ja äänekkäästi. Se on lämmin, mutta samalla pureva kunnianosoitus henkilökohtaisille oikeuksille, yksilöllisyydelle ("What is not dirty/ what is not clean/ what isn't filthy/ what is obscene") ja laajasti ottaen vihjailee Lydonin omaan happoiseen kuiluun Rock'n Rollin historiassa. On helppo arvata, että hapolla/ acidillä tarkoitetaan syövyttävää laboratoriokemikaalia, eikä nykyistä tanssimiksausta tai vielä kamalampaa unen kaltaista hippieskapismia 60-luvulta. Levyn yli kuuden minuutin avauskappaleessa Lydon kohtaa oman loisteliaan menneisyytensä, josta ei ole pakenemista. Kappaleen päättää yllättävä samplaus.

Valikoidessaan tuottajaksi Dave Jerdenin, Lydon ja PIL tekevät That What is Not:in tarkoituksen hyvin selväksi. Levyllä, jota tehtiin vuoden verran, on pyritty säilyttämään live-energinen tunnelma. "Dave Jerden on ehdottomasti perus Rock'n Roll mies, hän on nimenomaan sitä mitä me halusimme" mainitsee Lydon. "Hän on niin ujo ja niin hyvä työssään. Hänen edelliset työnsä puhuvat puolestaan." Jerdenin meriitteihin kuuluvat mm. semmoiset nimet kuin Jane's Addiction, Alice in Chains ja Social Distortion. Jerdenin kyvyt puhkeavat kukkaan That What is Not:in suoruudessa. Nauhoitusten aikana käytettiin runsaasti hyväksi McGeoghin kykyjä, joka rikastuttaakin levyä uransa parhaimmilla suorituksilla. Kappaletta "Cruel" McGeogh värittää utuisilla ja mystisillä soundeilla.

"Covered" kappale on yksi niistä harvoista, joissa PIL esittää uuden arvaamattoman puolen itsestään bluessahtavan huuliharpun ja torvien muodossa. LP:n puolessavälissä "Love hope" toteutetaan aggressiivisesti Van Halenin ja Guns'n Roses – hengessä. "Unfairground" McGeogh palaa uudelleen utuisiin soundeihin antaen hyvää taustaa Jerdenin kitaraäärimmäisyyksille. "Think Tank" ja "Emperor" ovat taas toteutettu vähemmän perinteisellä tavalla. Näissä kappaleissa mielenkiintoisen taustalaulun päällä on puhuttuja osuuksia soitinten vaihtumisen lomassa. Itse asiassa puhuttu ääni on se punainen lanka, joka esiintyy läpi koko levyn.

Yllätykset eivät lopu tähän. Rytmikkäässä "Good Things" kappaleessa Lydonin ulvontakumppanina vierailee Bonnie Bramlett Delaney and Bonnie fame:stä. "Good Things" ja "Covered" ovat uudenlaisia aluevaltauksia PIL:ille. That What is Not on erillaista perusrockia kuin Happy tai Album. Kuten PIL:lin uraa seuranneet osasivatkin jo arvata niin jälleen kerran kaikki on muuttunut ja lähtökohta on jälleen kerran ihan uusi. Lauluilla on oma kapinallinen henki. . .

. . . "PIL:in tyyliin, toivoisin". Toteaa John Lydon lopuksi.

provins
PROVINSSIROCK FESTIVAL 6-7.8. 1992

MOTOR HARLEY-DAVIDSON CYCLES
ROCK'N ROLL
Bändipaita mistä tahansa bändistä!
meiltä löydät
n. 1028 kpl
erilaista paita- ja lippiskuvaa
LAADUKKAAT AMERIKKALAISET
Hanes
T-PAIDAT JA COLLEGET MYÖS
OMALLA LOGOLLA
P.S. LÖYDÄT MEIDÄT MYÖS PROVINSSIROCKISSA
Best in Pohjanmaa
ROSEWOOD ky
KESKUSKATU 10, SEINÄJOKI. PUH. 964-414 0750

MUSIIKKILAITEHUOLTOA
KORJAAMME & HUOLLAMME
-orkesterilaitteet
-vahvistimet
-urut
-pa- ja valolaitteet
-efektit ym.
hitech -kamat
Yli 10 vuoden kokemus.
Kaikki merkit ja mallit.
ÄÄNIALA
Ammattikoulunkatu 2
Seinäjoki
puh. 964-4142 376
(klo 10-18)

TUKEKAA ILMOITTAJIAMME

provins
PROVINSSIROCK FESTIVAL 6.-7.6. 1992

"LÄPIMURRON KYNNYKSELLÄ"

THE LEVELLERS

Brightonilaisen pikkupubin baaritiskin ääressä perustettu Levellers yhtye on jalostanut täyteläistä rock, folk ja punk fuusiotaan menestyksekkäästi viimeiset neljä vuotta. Jo yhtyeen viime vuonna julkaisema "Levelling The Land" kakkosalbumi kertoi yhtyeen löytäneen huippuvireensä ja sama vastustamaton meno jatkuu myös bändin uudella ep-levyllä "15 Years".

Levellersien äskettäin solmima diili amerikkalaisen jättilevyyhtiön kanssa ja yhtyeen tulevat keikat New Yorkin musiikkiseminaarissa kesäkuun lopulla saattavat hyvinkin olla ne kaksi tekijää jotka nostavat bändin ansaitusti rockin ykkösdivisioonaan.

– Jos olen täysin rehellinen niin minun täytyy tunnustaa ettei "Levelling The Land" albumimme suksee tullut bändille yllätyksenä, levellers basisti Jeremy kertoo.

– Viimeisten kahden vuoden aikana keikkamenestyksemme on ollut siksi murskaavaa että olisi paremminkin ollut ihme jos albumimme ei olisi kiilannut vaivatta indielistojen kärkisijalle. Kuvamme eivät ole komeilleet musiikkilehtien etusivuilla, mutta toisaalta meillä ei ole koskaan ollutkaan mitään palavaa halua muodostua kriitikkojen lempiyhtyeeksi. Me teemme musiikkiamme massojen nautittavaksi.

Jeremyn ohella Levellers kokoonpanon muodostavat päävokalisti-kitaristi Mark, soolokitaristi Simon, viulisti Jon ja rumpali Charlie. Varsinaisten pääinstrumenttiensa ohella kukin yhtyeen viidestä jäsenestä hallitsee vähintäänkin kaksi muuta soitinta.

– Multi-instrumentalistitaitomme tulevat hyvin esille varsinkin keikoillamme jolloin soittimet vaihtavat omistajaa vähän väliä aina kappaleesta riippuen, Levellers basisti naurahtaa.

FOLKPUNKIN' CLASH

Jeremy ja Mark perustivat Levellers muodostelman Englannin etelärannikolla sijaitsevassa kylpyläkaupungissa Brightonisa vuonna -88. Bändin jäsenten aikaisemmat soittokokemukset vaihtelivat katusoittelusta kamarimusiikkiin. Ennen muusikoksi ryhtymistään Jeremy ehti opiskella useamman vuoden ajan maalaustaidetta. Basistin hankkimat taidot kukkivat yhä edelleen Levellers kiekkojen kansikuvissa.

– Joku kuvaili meitä vaelteleviksi mustalaisiksi ja tuo määritelmä ei ole kovinkaan kaukana totuudesta. Mistään urajutuista bändin perustamisessa ei takuulla ollut kysymys. Kenties juuri tuo lähtökohdan avonaisuus on saanut aikaan sen ettei musiikkimme tunne mitään raja-aitoja. Soitamme sellaista musiikkia jonka soittaminen tuntuu kulloinkin mukavimmalta.

Toissavuonna Levellersit esiintyivät lämmittelybändinä New Model Army yhtyeenlaajalla brittirundilla, tuloksella että suuri osa malliarmeijan diggareista tunnustautuu tänään vannoutuneiksi Levellers fanaatikoiksi.

– Ainut yhteinen nimittäjä bändiemme välille löytyy siitä seikasta että me molemmat soitamme maanläheistä musiikkia. New Model Armylaiset suhtautuvat turhan kurttuotsaisesti soittohommiin. Mekin saatamme laulaa vakavista aiheista lauluissamme, mutta pohjimmiltaan tarkoituksemme on ennenmuuta viihdyttää. Me olemme musiikille omistautunut sirkusryhmä.

ESA TOIVIO

D*A*D

D*A*D syntyi punkin raunioista ja aloitti uransa häviämällä Country & Western kilpailut vuonna 1983. Bändi tunnettiin silloin DISNEYLAND AFTER DARK -nimellä ja se kiinnitettiin tanskalaiselle Mega Recordsille, jossa bändi sai tehdä seuraa sellaisille loistaville artisteille kuin "Modern Talking" ja italian megarinnoille nimeltään "Sabrina".

Yhtye keikkaili ahkerasti Skandinaviassa omaperäisen countryn ja villin skate punk -musiikkisekoituksen kera. (jossa sitä voi edes musiikiksi kutsua). Keikkailun lomassa D*A*D julkaisi kolme ensimmäistä levyään. Bändi saavutti tunnustusta sekä juppien että hippien keskuudessa. Vuonna '88 oli aika kohdata hyviä ja huonoja uutisia.

Ensin hyvät uutiset: Aika muutokseen oli kypsä ja D*A*D siirtyi Tanskan suurimmalle indielevy-yhtiölle; Medley Recordsille. Pian tämän jälkeen se julkaisi neljännen levynsä, joka julkaistiin Skandinaviassa maaliskuussa '89. Yhtyeen loppuunmyyty Pohjoismaiden kiertue sa herätti levy-yhtiöiden kiinnostuksen ympäri maailman. Bändille tarjottiinkin huomattavan rahakkaita levytyssopimuksia. D*A*D valitsi kesällä '89 Warner Bros:in ei niinkään rahan vaan yhtiön maineen vuoksi. . .

. . . Mutta huonot uutiset olivat jo matkalla. Ankkalinnassa oltiin huolestuneita tämän tanskalaisen karhukoplan liikkeistä. Estääkseen vanhaa suloista Walt-setään kääntymästä haudassaan D*A*D oli pakotettu allekirjoittamaan sopimuksen, jossa se lupautui jättämään tämän rekisteröidyn tavaramerkin rauhaan! Tämän jälkeen nimellä D*A*D (joka ei tietenkään tarkoita mitään. . .) tunnettu yhtye keikkaili yli 200 paikassa Osakasta Omahaan ja elsinorista Singaporeen. Kiertue oli kunnianhimoisesti nimetty: "Lords of the Atlas".

Kun bändin kansainvälinen esikoislevy oli löytänyt tiensä, yli puolelle miljoonalle levylautaselle, olivat miehet jo lukittautuneet äänieristettyyn kellariinsa. Tästä kellarista tulikin bändin koti yli vuoden ajaksi, sillä seuraavalle levylle bändi päätti pistää kaiken peliin Riskin' it all -asenteella.

Tämän jälkeen D*A*D pakkautui suosikkistudioonsa Kööpenhaminassa pursuten uusia biisejä ja ideoita. Pian selvisi että seuraava levy ei tulisi sisältämään pelkästään klassisia D*A*D biisejä vaan myös kokeiluja tuntemattomilla alueilla. . . kuten utuisen kangastuksenomaisissa kappeleessa "Down That Dusty 3 rd World Road" tai akustisessa lurituksessa "Laugh'n A" siirtyen toisen äärilaitaan heidän kaikkien aikojen hurjimmassa kappaleessa "Riskin' It All":

"Riskin' It All"
"Look at that guy in those leather pants
He can't sing and you can see he can't dance
And soulfingers spinnin' throwing his hair
He's got nothing to say – he's just happy to be there!
Look at his friend look at his face
He's got a 1 track mind and a 2 stringed bass
And on garbage-drums with a license to swing
Pete sets the pace to anything. . .

DADISMIA:

1. Standing On The Never Never
   (Mega Records, 12" single 1985)
2. Call Ot The Wid
   (Mega Records, album 1986)
3. D*A*D Draws A Circle
   (Mega Records, album 1987)
4. No Fuel Left For The Pilgrims
   (Medley Records/Warner Bros., album 1989)
5. Riskin' It All
   (Medley Records/Warner Bros., album 1991)

D*A*D:
Peter L. Jensen – Rummut
Jacob A. Binzer – Soolokitara/taustalaulu
Stig Pedersen – Basso/taustalaulu
Jesper Binzer – Laulu/kitara

Euroopan vanhin (22. kerta!) festivaali ROSKILDE jatkaa tulevana kesänä nuorekkaan festivaalin linjaa. Festivaalin lehdistötiedotteessa painotetaan, että juhla pyrkii jälleen välttämään listakiipeilijöitä ja keskitienpoppia. Avainsanoiksi mainitaan sellaiset adjektiivit kuin luovuus, edistyksellisyys ja yllätyksellisyys.

Nimekkäimpiä esiintyjiä 25.–28 kesäkuuta soivassa jättitapahtumassa ovat mm. Nirvana, Pearl Jam, Die Toten Hosen, David Byrne, James, Carter The Unstoppable Sex Machine, EMF, Blur, Little Village. . . kaikkiaan viidellä lavalla voi kokea musiikillisen täyttymyksen yli 100 yhtyeen voimin, eikä säätilakaan haittaa, sillä viime kesän utafestivaalin luonnonkatastrofi on korjattu 6.6. miljoonan remontilla. Festivaalin ennakkolippuja myy Helsingissä Ylioppilastiketti puh. (90) 6932255, Elmu puh. (90) 6941166 (järjestää myös bussimatkan) ja Tampereella Rockadillo puh. (931) 131260. Neljän päivän ennakkolippu maksaa 375 markkaa. Festivaalin tuoreimmat ohjelmatiedot saat infonumerosta (912) 48281.

ROSKILDE FESTIVAL '92
25-26-27 & 28 JUNI

PRIMAL SCREAM

Kenties paremmin kuin yksikään muu rockbändi Primal Scream on onnistunut fuusioittamaan house henkisen teknobiitin nykyiseen soundiinsa. Bobby Gillespien ja kumppanien uuden identiteetin luomisessa ovat oman tärkeän panoksensa kantaneet kekoon myös tiskijukkamiksaaja-tuottajat Andy Weatherall ja The Orb eli Alex Paterson.

– Yhdessä Andyn kanssa purkittamamme "Loaded" sinkku oli käänteentekevä juttu bändillemme, juronoloinen Gillespie myöntää.

– En sano etteikö yhtye olisi yltänyt hienoihin suorituksiin jo aikaisemmillakin julkaisuillaan, mutta jokin puuttunut osanen loksahti selvästi paikoilleen tuon levytysprosessin kuluessa. Parasta kaikesta oli se että kappaleesta muodostui hitti. Sijoitimme siitä saamamme tuotot teknillisen kaluston ja pienen studion hankkimiseen. Primal Screamin musiikillinen kokeiluvaihe käynnistyi tuosta hetkestä. Vasta tuolloin tunsimme että pystyimme pukemaan huumetrippien avarat visiot musiikilliseen asuun.

– Yhtyettämme ei kuitenkaan pidä käsittää yksinomaan minään teknomuodostelmana, sillä me vaihdamme musiikillista identiteettiämme aina tarpeen mukaan", aikoinaan 80-luvun alussa muusikonuransa Glasgowissa The Jesus And Mary Chainien rumpalina käynnistänyt Gilliespie painottaa. Skotlantilaissyntyisen vokalisti-kitaristin suurimpina musiikillisina innoittajina toimivat hänen nuoruusvuosinaan Sex Pistolsien ohella sellaiset 60-luvun bändilegendat kuten The Stooges ja Arthur Leen Love.

Huolimatta siitä että Gillespiestä on vuosien varrella muodostunut koko Primal Scream ilmiön ruumillistuma pitää kokoonpano sisällään nokkamiehensä lisäksi viisi muuta vakinaisjäsentä. Primal Screamin rock identiteetin hengissäpitäminen vastuu kaatuu Robert Youngista ja Andrew Innesistä muodostuvat kitaristiparivaljakon harteille. Kosketinsoitinpuolesta vastaa aikaisemmin Felt yhtyeessä musisoinut Martin Duffy ja Primal Screamin rytmisektion muodostavat basisti David Henry Leycock ja rumpali Philip "Toby" Toman. Lauluosuuksiin sielukkuutta kaivattaessa bändin riveihin on aina valmis astumaan tummaihoinen vokalistityttö Denise Wilson jonka ääntä kuullaan muiden muassa Primal Scream hitillä "Don't fight It, Feel it".

– Yritämme aina parhaamme mukaan puhutella kuulijaa ja uskon että "Screamadelica" albumillamme onnistumme siinä tehtävässä mainiosti. Sen soidessa tiedät ettet ole yksin.

Provinssirockissa Primal Scream esiintyy omasta pyynnöstään päälavan sijaan saarilavan intiimimmeissä puitteissa. Pyöritin Glasgowissa aikoinaan omaa klubiani ja tiedän tarkalleen mitä tietyn tunnelman synnyttäminen vaatii onnistuakseen. Provinssissa tajuttiin ettei Primal Scream ole mikään tavallinen rockakti vaan audiovisuaalinen tanssikokemus jonka nauttiminen onnistuu parhaiten lähikontaktin myötävaikutuksella.

ESA KOIVIO

"These are the best two things in British pop music. Primal Scream and Kylie Minogue."
BOBBY GILLESPIE

Bobby: How do you feel about people masturbating over you?
Kylie : *Do* they?
Bobby: Yeah, males and females. Are you into that?

SELECT

TSEKKAA TÄMÄ TÄYSKÄSI:

Sir Elwoodin hiljaiset värit

Varjoissa vapaan maailman

HALOO

EMI

wilma
pölyä kuusta

POKO REKORDS

SUOMIROCKIN ASIALLA NIIN HYVINÄ KUIN HUONOINAKIN AIKOINA

**Te tunnette J. Karjalaisen, Popedan ja Eppu Normaalin,
mutta me teemme myös ansiokasta juniorityötä!**

FAFF-BEY
Ace Of Spades
(+2 muuta)
CD-EP (PSCD 11)

TARHARYHMÄ
Päiväunia/Hyvästi
7"- & CD-single (PIS 313/PSCDS 09)
(Myös cd-single vinyyli singlen hinnalla)

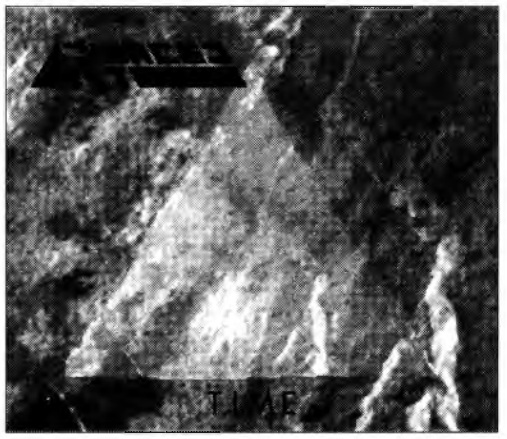

ADVANCED ART
Time
(3 biisiä)
CD-EP (PSCD 07)

HORSEPOWER
Keep It In The Family
CD-single (PSCDS 17)
(Vinyyli singlen hinnalla)

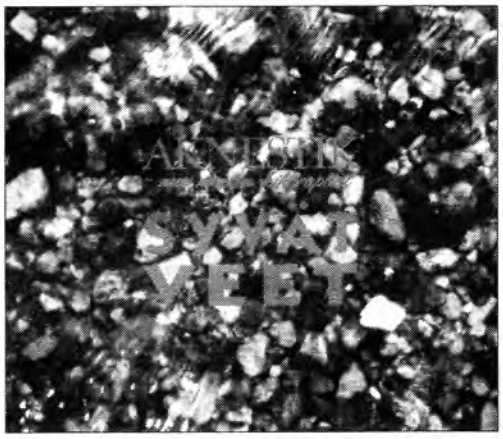

AKNESTIK
Syvät veet
("Jossain" + 5 muuta biisiä)
CD-EP (PSCD 05)
(Vinyyli singlen hinnalla)

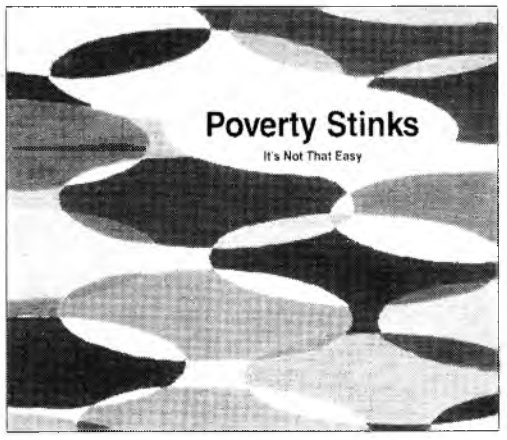

POVERTY STINKS
It's Not That Easy
(+2 muuta)
CD-EP (PSCD 12)

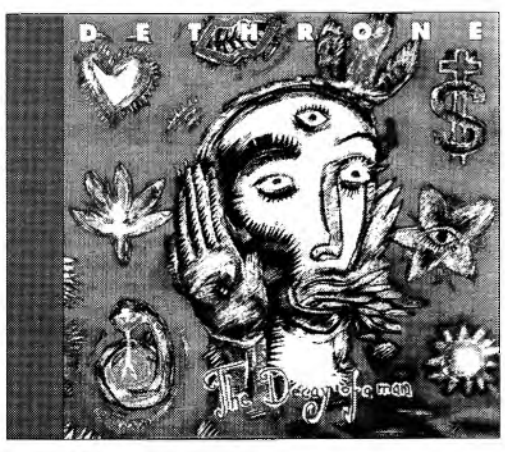

DETHRONE
The Decay Of A Man
LP • MC • CD (PÄLP 124/POKS 124/POKOCD 75)
(Huom! Kromikasettina edullisesti)

TSEKKAA TULEVAT MEGA-TÄHTEMME!

POKO REKORDS

TANSSIN TECHNO

Tämän vuoden helmikuun toisena viikonloppuna Vanhalla ylioppilastalolla järjestettiin Pulse-niminen tapahtuma. Atlantin takana, Englannissa ja Keski-Euroopassa vaikuttanut tanssimusiikillinen ilmiö, techno liukui myös Suomessa keskipakoisesti undergroundista overgroundiin. Laittomista ja salaisista Warehouse-raveista (warehouse = varasto- tai tehdashalli, rave = läpi yön kestävä tanssitapahtuma) julkisiin tilaisuuksiin ajautunut liike imi lisää joukkoja tyhjiöönsä.

Kun pelkästään määrällisesti huomionarvoinen joukko kokoontuu ilman ideologista syytä, seuraa kysymys: Mitä techno on? Entä house? Mihin ja miten nämä nuoret technologit katoavat?

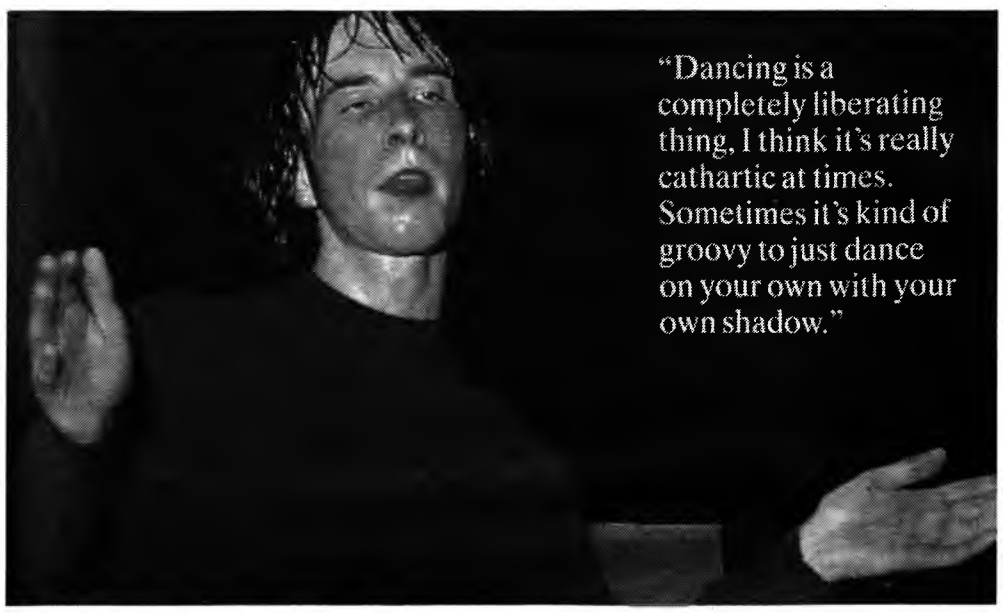

Tekno löysi Primal Screamin – ja rockin.

Pelkistäen house, techno ja techno-house ovat ytimekästä balettia korostavan tanssiin-kytkennän variaatioita. Sanaa house käytetään yleisemmällä tasolla, väljänä kattokäsitteenä tanssimusiikista. Techno puolestaan on perinteisestä discosta jo selvästi etääntyvää kultivoituneempaa housea. Jos populaarimpaa housea tai mainstreamia voidaan ajatella muoviksi, techno on alumiinia.

Tämä 13-ohjelmainen artikkeli tiivistää muovin ja alumiinin samaan kiteeseen, siihen keinokvartsiin, joka on nähtävissä Music Televisionin ohjelmassa Party Zone.

1. PRG: TANSSIMUSIIKKI

Se on sitä monotonista jumputusta. Kaikki kappaleet ovat täysin samanlaisia. Ei mitään sielua. Hälyääniä. Epämusiikaalista.

Totta.

Tanssimusiikin lumous syntyy järjettömästä toistosta. Ratkaiseva asenne-entre'e tanssimusiikkiin ilmenee hetkellä, jolloin käy selväksi, ettei jumputuksella ole loppua ja ettei ole olemassa mitään syytä sen lopettamiseen. Kun tämä piste, inertiapiste, on ohitettu, koko asian luonne muuttuu. Tässä vaiheessa ei tarvitse lainkaan käyttää energiaa, sillä eteen levittäytynyt mekaaninen tyhjiö imee kuulijaa eteenpäin.

Let the music use you. Having a great time. Extacy. Can you party. Such a feeling. Pure. Funny vibe. Good beat. Pure (energy).

Techno on ääneltään junaratainen elektroninen vetoketju. Iskumatto eli beattilyö (Belgian technon tapaan), jopa yli 160 kertaa minuutissa.

Perusmateriaalina ovat mm. kuoromaisen syntetisaattorin katkoviivat ja ylennetyt hälyäänet, jotka assosioivat teknisiin laitteisiin. Taukokohdissa on pehmeää hilaa, avaruudessa ajelehtivan kapselin kohinaa.

Epämusikaalista! Nick The Shades of Rhytmistä vastaa technomusiikkiin kohdistuvaan kritiikkiin: "Miksi technon pitäisikään olla musikaalista? Riittää, kun ihmiset nauttivat."

Dream on. Work that body. Big fun. Get ready for this. Just go. Go. Machine. Big fun (Juans magic remix). N-R-G. Act's of sensation. I'll bass you. I'll house you.

Yksi techo- ja housemusiikin olennainen osa on kappaleissa itsessään oleva reseptio. Alussa, lopussa tai taukomaisissa väliosissa kuuluu hullaantunutta moniäänistä huutoa, pillien ja torvien ääniä. Myös yllyttävät, kiihottavat ja riemuitsevat taustametelit pinnoittavat ääniraitoja. Party time! Mu Mu! Hey! Extacy! Go!

Oops-up. Just get up and dance. Pump up the jam. Pump up the volume. I got you. Time to feel the rhythm. Everybody. Ride on time. Cubic. Passion devotion.

Kun kappale kattaa jopa reseption, kuulijan ei tarvitse olla olevinaan. Näin musiikkiin ei synny suhdetta eikä siitä voi olla mitään mieltä – parasta mitä ihminen voi toivoa. Tämän takia techno- ja housemusiikki on niin suosittua.

Welcome to paradise. Hyperreal. Gonna make you sweat. Rich in paradise. Move that body. The music is right. Body to body. Dance the night away. Everybody's free to feel good.

Technossa on useita tyylisuuntia. Hardcore, hard beat, bleeb hypno, ambient jne. riippuen valmistuspaikoista, iskunopeudesta ja instrumenteista.

The future is ours. Technotrance. Yaaaaaah. Monofone. XTC-recall. Rave alarm. All systems (are go). Elements. Oolaa. High rise. Spin that wheel. Easy.

Kivaa luetellakin.

2. PRG: FUTURISMI

Italialaisten futuristien ajatukset ovat kuin saatesanoja techno-musiikille. Luigi Russolon manifesti toteaa: "Muinainen elämä oli hiljaisuutta. Yhdeksännellätoista vuosisadalla, koneiden keksimisen myötä, syntyi Häly."

"Tänään musiikki jatkuvasti monimutkaistuessaan pyrkii sulauttamaan yhteen mitä epäsointuisimpia, omituisimpia ja karmeimpia ääniä. Näin tulemme yhä lähemmäksi **hälyääntä**".

Russolon mukaan musiikillinen ääni on liian rajoittunut säveltensä laadullisessa vaihtelevuudessa. Ainoastaan tuhannet erilaiset koneet saavat aikaan hälyjen päihdyttävän orkesterin. Russolo ylyttääkin ystäviään ja kansaa virittämään, säätelemään ja lisäämään hälyjä.

Ambient-techno, jossa käytetään tehokeinoina mm. ohikiitävien autojen hurahduksia, suorastaan kuhisee hälyääniä.

3. PRG: SÄMPLÄÄMINEN

Metodologinen anything goes-periaate on biisien tekemisen motto. Kaikkia musiikillisia suuntauksia keinoineen voi ja saa käyttää hyväkseen. Teknisesti monipuolisilla laitteilla on mahdollista poimia ja sekoittaa, sämplätä (engl. sample) kaikkia kuviteltavissa olevia ääniä. Melodiat, riffit, taustat, yksittäiset äänet, rockin kolme sointua etc. ovat vapaasti hyödynnettävissä. Myös ulkomusiikillisista lähteistä, kuten elokuvista, poimitaan efektejä kappaleiden komponenteiksi. Pääasia on, että viihtyy.

Techno-ryhmät ovat useimmiten lyhytaikaisia projekteja. Ne korostavat jopa nimillään neutraalisuuttaan ja persoonattomuuttaan. Merkityksellisten sanojen sijasta nimet ovat koodimaisia numero- ja kirjainyhdistelmiä.

101, VCO, Recall IV, Sector B, LFO, F.P.I.Project, T-99, GTO, F.U.S.E., Formicula 4. KLF, 3rd electric, Area 10, KGB, Octave one, Cubic 22, Altern eight, Nexus 21, 2 unimited, Atomizer 2, DNA, Apollo 440. R.T.Z., T.D.C., 808 State, BBG, N-joi.

Edes keräilijämäinen friikki, levynkääntäjä eli DJ ei epäfuturistiseen tapaan varastoi tai säilö tätä musiikkia. Dekkejä ja levysoittimia käsittelevä DJ (engl. disc jockey) on entiteetti, joka joutuu bileissä varmistamaan musiikin jatkuvuuden. Loputtomalla "viimeisimpien" soittamisella DJ huolehtii siitä, että klassikoita ei synny (remixejä korkeintaan). Hyvä DJ on mekaanisen konemaisesti levyjä vaihtava joukkojen peili. Siis konemainen koneen korvike.

DJ nimittäin imitoi seinään upotettua ohjelmoitua tietokonetta, DC:lla (engl. disc computer). Tätä tulevaisuuden musiikkikonetta edeltävä DJ on sijainen, aivan kuten kehräävä nainen oli aikoinaan Kehruu-Jenny-koneen sijainen.

4. PRG: KONEET

"Missä on ei-individuaalinen, duaalinen ja nestemäinen ruumis, joka halusta vapautuneena pystyy muuttamaan muotoaan?" kysyy Jean Baudrillard. Vastaus on helppo: Terminator 2-elokuvassa, malli T-1000.

Ajatus ihmisestä koneena, kyberneettisenä robottina tai replikanttina on kiehtova. Sana inhimillisyys tuo mieleen lähinnä vanhan naisen, kuten Friedrich Nietzsche toteaa. Kone sen sijaan tai pikemminkin konekäyttäytyminen, on signaali jostain vääjäämättömästä, luonnottomasta synteettisestä.

Jatkuvan saman toistaminen, loputon jumputus ja tanssin kertautuvien eleiden logiikka on konemaista. Tuntikausia kestävä "reivaaminen" ei todellakaan ole luonnollista. Se on täysin mekaanista toimintaa. Musiikkiin kytketyssä tanssikoneessa tai technologissa on jotakin samaa kuin videopeleihin kytketyssä pikkupojassa. Mietiskelevä kiinnotus asiaan on ohitettu jo ajat sitten, mutta liike jatkuu.

Sitä paitsi tämä koneeksi muuttuminen "Tekee meistä oman lajimme pettureita ja altistaa meidät muiden lajien huimaukselle", kuten Baudrillard kirjoittaa.

5. PRG: JOUKOT

Klubissa esiintyvä rock'n roll-bändi hullaannuttaa kuulijansa sen mukaan kuinka se saavuttaa protestanttisen ränsistyneisyyden ideaalin. Mitä rähjäisempää, sitä todellisempaa. Mitä todellisempaa, sen parempaa.

Technotapahtumassa hullaantumista ei aiheuta esiintyjä tai esitys, vaan piittaamattomuus, täydellisen välinpitämätön suhtautuminen vuorovaikutukseen. Kyse ei ole myöskään mistään autenttiseen ja ainutkertaiseen ideaalin pyrkimisestä. Pyrkiminen liittyy haluun ja puutteeseen, mutta house-partyt eivät pyri mihinkään koska niistä ei puutu mitään. Ne ovat todellakin "valmiuden juhlat".

Musiikkia ohjelmoidessaan technokokoonpano Orbital ei kuuntele 'omaa sisäistä ääntään' esittääkseen 'asiansa' muille, vaan ainoastaan peilaa tanssijoiden liikeratoja ja -nopeuksia. Kun äänimaton iskutiheys, bpm (beats per minute) ei ole tarpeeksi suuri, tanssivan massan liike laimenee, jolloin orbital automaattisesti lisää beatia. Tanssijoukot aiheuttavat musiikkia.

Housessa joukoilla on itseisarvo. Yksikään ei ole yksilö, sillä kukaan ei sisäistä liikkeessä olevia valoja, ääniä ja kuvia. Tanssikoneet ovat pikemminkin pinnallisia objekteja, heijastuspintoja. Tanssijoiden eetos on peilimäinen. Mikäli näillä esinemäisillä olioilla on sielu, se on läpinäkyvä, lasia tai kristallia, ja se heijastaa eri suuntiin.

Jos intensiteetti = säteilyn teho jaettuna pinta-alalla, tanssijoiden keskuudessa tuo pinta-ala ei tarkoita lattiaa, vaan sitä pinnallisten objektien alaa, jonka suuri joukko tanssivia koneita saa aikaan. Juuri tämä housessa on tajuttu, ja siksi käsite party ei tarkoita viiden henkilön keskustelupiiriä, vaan satojen, jopa tuhansien koneiden massatapahtumaa.

Koneet eivät ole raveissa tai klubeissa erottautuakseen, vaan kadotakseen (joukkoihin). Koska tanssilattia on aivan täynnä nuoria koneita, myös etäisyys ja kaukovaikutus katoaa. Tähän "yhteentungettuna olemisen ekstaasiin" ei liity distanssia. Samuuden ylistys, konstanssi, on ainoa tanssi.

KLF:n Bill Drummond toteaa: "Housemusiikin kasvottomuutta on pidetty sen pahimpana rikoksena, todisteena sen sieluttomuudesta. Kasvottomuuden vuoksi journalisteilla ei ole mitään mistä kirjoittaa. Itse asiassa house-musiikin kasvottomuus- tai sanoisinko sielun puute – on sen suurimpia etuja."

Näille objekti- tai konejoukoille on ominaista täydellinen perehtymättömyys, keskinäisen kommunikaation puute ja vastuuttomuus. Tanssiville joukoille on siis, yksinkertaisesti, ominaista olla tanssivia joukkoja.

6. PRG: RAVET

Techno-tapahtumiin tullaan samalla kiihkolla ja voimalla kuin katastrofi- ja onnettomuuspaikoille. Kun inertiapiste on ohitettu ja syyt ovat kadonneet puhtaiden efektien sekaan, kaikki vaikuttaa katastrofilta ja paniikilta. (Ei ole millään tavoin sattumaa, että KLF:n kappaleessa What time is love? venytetään sitä nautinnon hetkeä, jolloin katsotaan asioiden kääntymistä katastrofiin. What time Is love? on kappale, jossa poliisiauto ei tyydy järjen kiertotiehen, vaan kiitää ilmaantumisen pikatietä.)

Warehouse-bileisiin saapuva dance machine sulautuu paikalla olevaan tyhjäkäyntiseen biomekaaniseen ameebaan, tanssivaan joukkoon.

Party-intoilijoille luonto on lähinnä paikka, josta ei voi tilata taksia. Warehouse-tyyppiset miljööt ovat suosittuja siksi, että ne omalla tavallaan toistavat urbaaneja benjaminilaisia interiöörejä. Kluuvi-, Forum-, Citykäytävä-tyyppisiä kauppakeskuksia. Technologia kiinnostavat vaate-, elektroniikka- ja rihkamaliikkeet ovat usein näissä sisällä- ja ulkonaolon rajan hämärtävissä epätiloissa.

7. PRG: TANSSI

Tanssi on valossa kylpevän mekanoidin uintiliikkeitä, rapille ominaisia nyrkkeilyeleitä, paikallaan juoksun koreaografiaa, ylimäärätietoista kävelyä, aerobicliikkeitä, kuntosaliliikkeitä, seinää maalaavan pitkiä kädenliikkeitä, jäykkää nivelistä taittuvaa katkonaista pantomiimia, kaunoluistelijamaisia keikutuksia, jousella toimivan pienoisrobotin merkillistä edes-takas-kävelyä, vetämällä köyttä kerivän käsitoimintaa, sambamaista kieppumista, laskettelijan jalannotkistelua.

Tanssi on itseensä viittava tila. Objektit tanssivat tanssin

vuoksi. Ulkoista viittauspistettä ei ole. Tanssia ei siis perustella erilaisilla seikoilla: "Tulin tanssimaan raskaan työviikon vuoksi" tai "Tanssin, koska haluan viestittää sillä vapauttani". Syyllisyydentuntoa tanssista ei ole. Näin ollen myöskään tanssin oikeuttamisprosessia tai redemptioita ei ole.

Tai jos onkin, se on jälkeenpäin lisättyä hämäystä.

Sillä kun yksi sanoo tanssivan 60-lukulaisen rakkauden vuoksi, toisella on hakaristi kaulassaan ja pääkallon kuva paidassaan; kun yksi juhlii buddhistista materiasta vapautumista, toinen iloitsee jälkiteollisesta kerskakulutuksesta.

Kaulakoru-arsenaaliin kuuluvat säälimättömällä tavalla ristiinpuhuvat ja -viittaavat koodit: yin ja yang-merkit, dollarinmerkit, Afrikan kartta-merkit, ristit, adidas-merkit jne.

Loistava harhaanjohtamisen strategia.

Bill Drummondin mukaan house-musiikkia ei voida ironisoida. Koska house on kulttuuri-ilmiö, joka ei usko mihinkään sanomaan, sitä on mahdoton pilkata. Ollakseen olemassa ironia edellyttää aina jotakin tärkeää ja arvokasta, jonkin perustavan ajatuksen, jota ironisoidaan. Tanssiminen on yhdentekevyyden muotojen heijastelua. Siis ei mitään. Näin ollen ei ole mitään mitä ironisoida. Otetta ei voi saada.

Asia, jota ei suhteuteta mihinkään muuhun kuin itseensä, on ilmeistäkin ilmeisempi. Näin on myös tanssilattialla. (Mistään sekasorrosta ei siis ole kysymys.) Tanssi on olio, joka kykenee liikuttamaan itseään, kuten Aristoles asian ilmaisee.

8. PRG: EFEKTIT

Kirkasvärisiä laservaloja on mm. linnunratamaisina soikiolevyinä, yksittäin tai kymmenittäin eri suuntiin sinkoavina viivasuorina säteinä. Ultravioletti-valot ovat mónivärisiä kelluvia laikkoja. On myös hälytyssireenimäisiä pyöriviä valoja, kiivaasti sektoriaan lyöviä, hohtoaan katkovia valoja. Mag-litevalolla (Yhdysvaltain armeijan malli) pestään koko ameeba.

Kun valopaljouteen lisätään vielä mahdolliset videotykit, savukoneiden erituoksuiset sumutukset ja Sub-base biitti (jossa bassofrekvenssi tunnetaan kehossa) voidaan todeta Marinettin tapaan: "Aika ja tila kuolivat eilen".

Just dance and move your body. Tanssilattialla liike katoaa käsittämättömällä tavalla kuvien katkovaan manipulaatioon. Välähdyksenomaisesti kirkasta vaippaansa iskevä strobovalo pysäyttää tanssijat ylivalottuneisiin asentoihin, muuttaa ne pelkiksi kuviksi. Joko näkee kuvan tai ei näe kuvaa. Muu on merkityksetöntä. Juuri kuvina tanssivat objektit aiheuttavat intohimoista mielihyvää. Televisuaalinen maailma.

Partyista poistuttaessa silmä toistaa ulkona sitä mentaalisesti tyhjää näkökenttää, johon se sisällä tottui.

9. PRG: FILOSOFIA

Manchesterin jo 80-luvulla alkaneeseen acidhouse-ilmiöön liitettiin lyhyt ja ytimekäs motto: Fun is good. Se tiivistää edelleenkin uuden tanssimusiikin filosofian.

Suomalaisella kentällä. Etulyönti-nimisessä TV 1:n kulttuuriohjelmassa esiintyi "armottomaksi bailaajaksi" julkisuusvälineissä nimetty Herman Raivio. Hän lausui ilmeenkään värähtämättä: "Ekstaasi on nyt. Kaikki voivat hyvin. Tanssi on kevyttä ja maailma on pelastettu."

Maamme rocklehdet ovat käsitelleet uutta tanssi-ilmiötä juuri sen verran kuin ovat sitä ymmärtäneet. Poikkeuksia toki löytyy. Niin lehtiin, radioon kuin televisionkin housesta ja technosta reportaaseja tehnyt Hannu Puttonen lupaa ensi kesäksi TV-dokumentin Matkalla raveihin.

Me allekirjoittaneet mekanismin puolestapuhujat koem me filosofisesti varteenotettaviksi elämäntavoiksi Deee-Liten groovelogyn. Paula Abdulin videologyn ja Chic-yhtyeen chic-ismin.

10. PRG: 2 UNLIMITED

Get ready for this – Get ready for this (Rap version) - Twilight Zone.

Näkymä heittelehtii ylös ja alas, päin tanssijaa, pois tanssijasta. Jojo-perspektiivi.

Hopeanvärinen KINGS-tekstillä varustettu huppari, jonka narut heilahtelevat poskille. Käsi putoaa vyötärön alle ainoastaan lyödäkseen tuuletuksen, nyrkkeilläkseen kuitin voitolleen.

Tyttö kumartuneena samaan asentoon, jolla pikajuoksija ylittää maaliviivan. Kädet takana sormet harallaan, pää pystyssä. Nahkakupeilla päällystetyt rinnat edessä.

Avonainen baseball-takki. Turkoosinsininen reunaväri. Silhuetti maiharitakkisesta lippalakkipäisestä pojasta. Kirkkaanvihreä reunaväri.

11. PRG: TECHNO-VIDEOT

"Meille tällainen kokemus saattaa aiheuttaa tuskaa, ahdistusta ja pakoreaktion. Eräs toimittaja Turussa poliittisen journalismin päivillä sanoi tuntevansa fyysistä pahoinvointia katsellessaan MTV:n musiikkivideovirtaa." Näin kirjoittaa Risto Ahonen vuoden 1991 ensimmäisessä Tiedotustutkimus-lehdessä.

"Olemme empiristejä. Olemme eläneet neljännesvuosisadan audio-visuaalisessa impulssisykkeessä, lähdemme siitä. Kun olemme läpikäyneet ratkiriemukkaan elektroshokkiterapian, emme voi lähteä muualta", sanotaan Epilogi-pienlehden pääkirjoituksessa.

Jos acidhouse-musiikki voitaisiin kytkeä Stars on 45:n kappaleeseen Hands up, techno-videon alkeet voisi kytkeä Sigue Sigue Sputnikin 21st Century Boy-videoon. Kyseessä on Blade Runner-tyyppinen kuvaus luxury lifestylestä maksimaalisen teknologian keskellä.

Tietokonepeli-grafiikkaa; kuutioita, jotka muuttuvat monitahokkaiksi; tutkamonitoreja; viisi kertaa sekunnissa taustaväriä muuttava atomikuvio; kuvapintoja, jotka irtoavat raameistaan, liukuvat sivuun ja tekevät tilaa toisille välkkyville värilevyille; DNA:n kaksoisspiraalia vuoristoratamaisesti etenevä näkymä; fraktaaleissa surffaamista.

Techno-videoissa inhimillinen suhtettavissa oleva elämismaailma katoaa. Joko kuvataan kuusta käsin maapalloa tai mikroskoopilla mikrobeja. Mikro tai makro, välitila on mielenkiinnoton. Näissä keinotekoisuutta pursuavissa videoissa vanha ihminen, voikukka tai meikkaamaton nainen on vain trikkikuva.

Kuvien vaihtumisen tempo on todella nopea. Elektronit järjestäytyvät uudestaan sekunnin sadasosissa. Frederic Jameson väittääkin, että itse kuva ei ole efektiivinen, vaan kuvien jatkuva vaihtuminen ja muuttuminen.

"Ajatella, kaikki onkin vain pintaa ja sekin tyhjää sellaista, ei olekaan olemassa yhtä ja annettua todellisuutta, ei mitään noiden ruutukuvien lisäksi, ei mitään minkä varaan voisi tukevasti perustaa olemassaolonsa, ei kausaalisuhteita, ei kerta kaikkiaan mitään noiden kuvien lisäksi."

12. PRG: AKRYYLI -ENKELI

Keinuperspektiivi. Neonväriputkien lomassa leijailevia ihmisiä; värikkäitä tennistossuja; reiden sisäpuolen hyväilyä; pyöräilyhousuja; riveittäin ja kasoittain TV-ruutuja; notkeita aerobic-asuisia vartaloita.

Näille videoille on ominaista synteettinen, laboratoriomainen aseptisuus, kirkkaus. Cyberpunkin metallinharmaa kaupunkiviidakko ei saastaisuudessaan voi mitään kliiniselle kuvavirralle. Apokalyptisen sosiaalidarwinismin väkivaltaiset visiot jäävät eksponentiaalisesti laajentuvan hohtavan epidemian alle. Tämä ylivalottunut sopuisuus, onnellisuus ja kepeys leviää kuvaruuduista vastustamattomasti kaikkiin pintoihin. Puhtaus ja valkoisuus etenee muodista ja arkkitehtuurista aina mentaaliseen tilaan.

Notkea tyttö puolittain kyykyssä, polvet harallaan, kädet aaltoilevat yläviistoon. Reagoimaton katse suoraan eteenpäin.

Ja tämä yliselkeys on luonnotonta. Nietzsche toteaa iloisessa tieteessään, että luonto on paha ja pahana oleminen on luonnollista. Tästä voi vetää johtopäätöksen, että hyvyys on luonnotonta. Hohtava epidemia perustuu tähän luonnottomuuteen, tuhoavaan hyvyyteen, huulipuna-mainoksen suruttoman täydelliseen naiseen. Kyseessä on eräänlainen koskematon, neitseellinen ilmiö, **Akryylienkeli**, joka julistaa elämisen järjetöntä helppoutta.

Ranteissa fosforinhohtoiset renkaat, vihreä ja vaaleanpunainen; ihmisiä, jotka hymyilevät itselleen; hehkuinen miljöö; itseensäviittaamisen efekti, joka kytkee saman samaan; kollektiivinen työntövoima; kiillotettuja hermosoluja; uudet kasvot, uudet vaatteet. Clean and perfect.

Akryyli-enkelin sanansaattajiin kuulunee hymyä tutkinut Michiganin yliopiston professori Robert Zajone. Hän tuli johtopäätöksiin, joiden mukaan pelkästään hymyn ottaminen kasvoille aiheuttaa mielihyvää, sillä se saa aikaan biokemikaalisia muutoksia aivoissa.

Näkymättömän hula-hula-vanteen pyörittämistä lanteella.

Akryyli-enkeli ilmenee TV-sarjassa Miami Vice, sen suuri-ikkunaisissa huoneissa, meren värissä jne. Absoluuttinen Akryyli-enkelin valtakunta on George Lucasin elokuvassa THX-1138, jossa pimeä kohta, kuten varjo, on värivalo muiden joukossa, se on musta valo.

"Ja nuo kuvat käyvät päälle joka puolelta ja häviävät nopeasti samaan tyhjyyteen mistä tulivatkin vain antaakseen tietä uusille kuville", toteaa Ahonen.

13. PRG: KOMPRESSORI

Kun kaiken tässä sanotun laittaa teoria-kompressoriimme, tuloksena on Taivaankantta halkovasta lentokoneesta pudotettu hevonen -hetki, jolloin moottorien metelin takaa on kuulevinaan etääntyvän ja hämmästyneen hirnumisen.

Yaaaaaah...

The future is ours.

TEORIATEHDAS
– Jakke Holvas & Veikko Somerpuro

Artikkeli julkaistu aikaisemmin Kulttuurivihkot 2/92

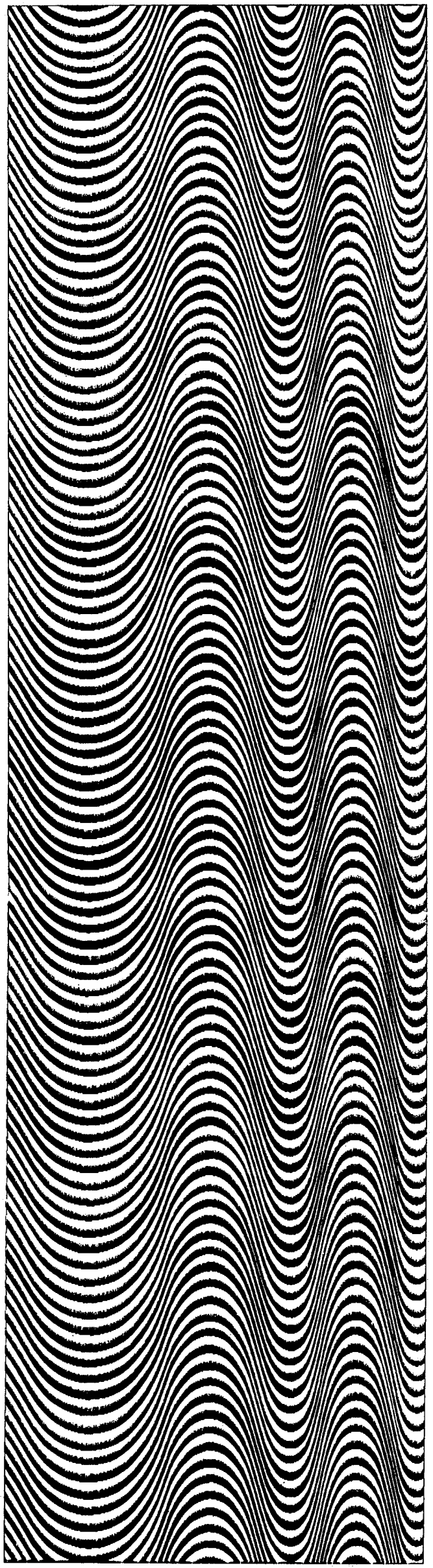

SEINÄJOKI + MAAILMA eli näin syntyi MaailmanKarnevaali

Maailma putosi Seinäjoelle osittain tietoisesti, osittain sattumalta.

Elettiin vuotta 1988. Provinssirock oli juuri pidetty. Provinssirock 89:n ohjelma kaipasi kipeästi uusia tuulia.

Helsingin Sanomat julkaisi laajan artikkelin Englannissa toimivsta maailmamusiikki-organisaatiosta, WOMAD'ista. Toimittaja Pirkko Kotiranta kirjoitti artikkelissaan järjestön halusta suuntautua jatkossa mm. Neuvostoliittoon. Myös Suomen kuviot kiinnostivat järjestön taiteellista johtajaa Thomas Broomania.

Kirje Broomanille lähti jo seuraavana päivänä. Seinäjoen Provinssirock haluaa järjestää yhdistetyn rock & world music-festivaalin kesäkuun alussa vuonna 1989.

Kirjeenvaihdon ja tapaamisten jälkeen ensimmäinen Womad-maihinnousu tapahtui Provinssirock 89:ään. Vastaanotto oli hieno. Rock ja monesti hienovaraisempi maailmanfolk sulautuivat pääpiirteissään hyvin yhteen. Jotkut tietenkin moitiskelivat rocksaundien aiheuttamia häiriöitä, mutta koska palaute oli reilusti positiivisen puolella, päätettiin yhteistyötä jatkaa samalta pohjalta.

Latvis

Broomanin ja kumppaneiden kiinnostus Neuvostoliiton mahdollisuuksiin otettiin myös huomioon. Kemu-yhdistyksen Tallinna-suhteiden avulla järjestimme neuvotteluja Moskovassa, Kiovassa ja Tallinnassa. Neuvottelujen aiheena olivat mahdollisuudet järjestää jo kesällä 1990 Tallinnassa, Kiovassa ja Moskovassa WOMAD -festivaalien sarja. Provinssirock olisi muodostanut ketjussa neljännen pyörän.

Neuvotteluissa oli tuolloin mukana mm. presidentti ja puoluejohtaja Mihail Gorbatshovin tiukan liittolaisen, perestroikan airueen, aikakauslehti Ogonjokin "First editor in chief" Lev N. Gushzin. Hän piipahti pari kertaa myös Seinäjoella keskustelemassa Womad-festareiden järjestämisen salaisuuksista ja kertomassa kovasta pelistä neuvostojen maassa.

Suuri maa oli rankassa murroksessa. Liittovaltion osaset natisivat jo pahasti. Baltian maat olivat jo hyvää vauhtia itsenäistymässä ja sama kaiku kiiri myös muualta.

Koko ajan sekavammiksi käyvät olot olisivat aiheuttaneet festivaali-suunnitelmien toteuttamiselle ylivoimaisia vaikeuksia. Pioneeriretket itään ja myös etelän Tallinnaan pistettiin toistaiseksi jäihin. Mutta jonain päivänä. . .

* * *

Myös toinen suomalainen WOMAD-festari "Provinssin sisällä" kesäkuussa 1990 onnistui hienosti. Jopa niin hienosti, että heräsi ajatus kokonaan oman otsikon alla erillisenä järjestettävästä "WOMAD IN SEINÄJOKI" -tapahtumasta.

Ajatuksen puki lopulta sanoiksi Thomas Brooman Readingin Womad-festareiden yhteydessä elokuussa 1990 Englannissa.

Idean taustalla oli se, että Womad-järjestö halusi luoda eri puolille Eurooppa ja kauemmaskin maailmalle luikertelevan Womad-festivaalien ketjun. ketju takaisi joka vuosi uuden ja hyvällä kansainvälisellä ohjelmalla terästetyn tapahtuman kyseisille paikkakunnille. Kaikkia ketjun osasia ryyditettäisiin kansallisilla erityispiirteillä, vaikkapa popilla, humpalla joi'uilla, teatterilla, tanssilla, sahansoitolla jne.

Provinssin yhteydessä toimivana Womad-tapahtuma nähtiin melko onnistuneena, mutta toisaalta oli olemassa paineita erottaa koko juttu omaksi kokonaisuudekseen. Päätettiin luoda erillinen Womad Seinäjoki -yhdistys, jonka perustajina toimivat myös Englannissa Bathissa toimiva Womad-järjestö sekä Helsingissä jo pitkään toiminut Työväenmusiikki-insituttii, joka nykyään tunnetaan Maailmanmusiikin Keskuksena. Itseoikeutettuna perustajajäsenenä oli luonnollisesti Vaasanläänin kehittyvän musiikin yhdistys eli KEMU, sekä festivaalin yhteydessä järjestettävästä koulutuksesta ja kurssituksesta vastaavat Rytmi-instituutti ja Etelä-Pohjanmaan Kesäyliopisto Seinäjoelta.

Tapahtumalle luotiin nimi, joka kuvaa paitsi alkuperäistä ideaa "maailman kansojen musiikkifestivaalina", mutta antaa myös mielikuvan rennosta ja irrotteluhenkisestä, kaiken kansan ja kaikenikäisten kesämenosta. MaailmanKarnevaali siitä tuli.

* * *

Heinä–elokuun vaihde 1991 oli kuuma ja komea. I MaailmanKarnevaali onnistui upeasti. Sitä edeltäneillä kursseilla oli huima fiilis ja se sama svengi jatkui Törnävän festaripuistossa viikonloppuna.

Paikallaolijat suitsuttivat tapahtuan henkeä ja lehdistö levitti samaa tunnelmaa laajemmalle. Tallinnalaiset tekivät Esittävän taiteen viikosta dokumentin Liisa Akimofille TV-1:een ja yhä useampi oli käärmeissään, ettei ollut lähtenyt itse paikalle kokemaan uutta festivaalia.

Järjestäjien tunnelmaa jäähdytteli festivaalin jälkeen kylmä tieto siitä, että tapahtumasta aiheutuneet menot olivat tuloja suuremmat. Ensimmäisen MaailmanKarnevaalin ohjelmaan satsattiin paljon ja se maksoi. Tulojen suhtellinen pienuus taas johtui kuluttajaystävällisistä pääsylippujen hinnoista ja ennen kaikkea siitä, että lähiseudun väestö ei lähtenyt karnevaalirientoihin odotetulla joukolla.

Juhannuksena 1992 ratkaistaan, järjestetäänkö MaailmanKarnevaali kolmannen kerran. Puitteet ja MaailmanKarnevaali II:n ohjelma ovat huippuvireessä. Maapallo on yksin yleisöllä.

RISTO VUORINEN

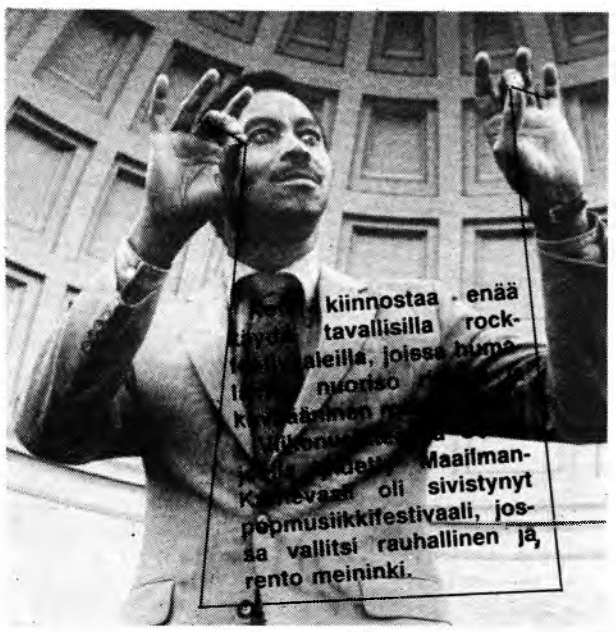

MAAILMANKARNEVAALI 1992

MaailmanKarnevaali järjestetään juhannuksena 19.–20. kesäkuuta Seinäjoen Törnävänsaarella. Juhla alkaa perjantaina klo 17 ja jatkuu lauantaina keskiyöhön saakka.

MaailmanKarnevaali kuuluu hiljattain perustettuun European Forum of Worldwide Music Festivals -järjestöön. Foorumin jäseninä on 20 festivaalia Euroopasta, ja se on juuri julkaissut kartan muotoisen painotuotteen jossa esitellään kaikki jäsenfestivaalit. Foorumi julkaisee myös kevään aikana CD:n joka esittelee näillä festivaaleilla esiintyviä yhtyeitä eri puolilta maailmaa.

Tapahtuma järjestetään edelleen viiden järjestön yhteisvoimin. WOMAD Seinäjoki ry:n jäsenjärjestöinä ovat WOMAD (UK), Maailman musiikin keskus (Helsinki), sekä seinäjokiset KEMU ry, Rytmi-instituutti ja Etelä-Pohjanmaan kesäyliopisto.

MaailmanKarnevaalin ennakkoliput ovat jo myynnissä. Ennakkomyyntiä hoitaa Lippupalvelu, Tiketti, EPE's, VR:n matkapalvelut ja maan suurimmat musiikkiliikkeet (samat kuin Provinssin ennakkomyyntipisteet). Lipun hinta (PE-LA) ennakossa on 220 mk, ja portilta 250 mk. Lauantailippuja myydään ainoastaan portilta hintaan 100 mk, alle 12-vuotiaat lapset pääsevät sisälle vanhempien kanssa kympillä (liput portilta).

PERJANTAINA 19.6. ESIINTYVÄT

The Wailers (Jamaika), Simba Wanyika (Kenia), Sheila Chandra (Intia/UK), Super Rail Band de Bamako (Mali), Zi Lan Liao (Kiina), Patsy Ricketts & Karl Messado (Jamaika), Kunyinda (Zaire), ja Suomesta: Dave Lindholm, Tuiskulan Sirkus, Tuomari Nurmio & Hugry Tribal Marching Bänd Mukutus, Seinäjoen Isoo Orkesteri, Angelin Tytöt, Badu & White Niggs, Huary Tribal Marcaiva Band.

Perjantaina järjestetään festivaalialueella myös lavatanssit, joita säestää tango-orkesteri, solistina Minna Hirvijärvi.

LAUANTAINA 20.6. TAPAHTUMAA VAUHDITTAVAT

Yothu Yindi (Australia), Sheila Chandra, Jah Wobble & Invaders of the Heart (UK, Algeria), Simba Wanyika, Carmen Linares (Espanja), Super Rail Band, Zi Lan Liao, Patsy Ricketts & Karl Messado, Kunyinda, ja Suomesta: Värttinä, Piirpauke, Tuiskulan Sirkus, Angelin Tytöt, Mukutus, Barefoot Brothers, Angelkääpä, Tres Amigos.

Lisätiedot: WOMAD Seinäjoki ry puh. (964) 4162533, Fax (964) 4148622.

MAAILMAN MUSIIKKI: suuri sekoittuminen

Kulttuurien välillä on aina esiintynyt henkisesti rikastuttavaa lainaamista, vuorovaikutusta ja sopeutumista, ja nyt nämä prosessit ovat audiovisuaalisten välineiden ja mannertenvälisen viestinnän kehittymisen myötä nopeutumassa. Tästä kaikesta hyötyy myös kielirajat ylittävä, ihmisiä ilahduttava musiikki.

Yksi maailman kauaskantoisimmista musiikkivuorovaikutuksen virroista alkoi jo 700-luvulla, jolloin intialainen musiikki levisi Keski-Aasiaan, Iraniin ja Afganistaniin sekä Lähitään, jossa se vaikutti arabialaiseen musiikkiin. Tämä puolestaan kulkeutui Pohjois-Afrikan kautta Espanjaan, jossa sen pohjalta kehittyi flamenco. Kun sitten maurit häädettiin Iberian niemimaalta, arabialainen musiikki vetäytyi takaisin Pohjois-Afrikkaan ja synnytti siellä ”andalusialaiseksi” sanotun musiikin.

Todella suuri mullistus maailman musiikissa tapahtui kuitenkin vasta siirtomaavalloitusten ja orjakaupan myötä. Siihen asti musiikki säilyi yleensä paikallisina tietyn heimon, kylän tai seudun perinteinä samaan tapaan kuin murteet, ruuat ja vaatetus.

Musiikilla on jo hyvin varhaisista ajosta lähtien ollut tarkoin määrätty sosiaalinen ja rituaalinen tehtävä, ja joissakin kulttuureissa ainoastaan tietyt ryhmät tai yksilöt ovat saaneet harjoittaa sitä. Länsiafrikkalaisten wolof- ja malinké-kansojen keskuudessa runonlaulajat (griots) ovat ainoina säilyttäneet sukupolvesta toiseen heimon musiikin, suullisen perinteen ja hallitsijoiden sukuluettelot. Jopa puolisokin heidän on täytynyt valita omasta ryhmästään.

Nykyään monet nuoret runonlaulajat kuitenkin soittavat saksofonia tai sähkökitaraa yhteyeissä. Senegalissa on perinteisten rytmien ja popmusiikin sekoittuessa syntynyt jopa uusi musiikin tyylisuunta, mbalax.

Japanilaiset yhdistävät yhä määrätyt soittimet tiettyihin ammattiryhmiin, kuten biwan sokeisiin laulajiin ja samisenin geisoihin. Kuitenkin myös länsimainen musiikki on Japanissa erittäin suosittua, varsinkin ranskalainen chanson.

1500-luvun alussa portugalilaiset ja muut eurooppalaiset siirtomaavalloittajat saapuivat Afrikkaan ja aloittivat tuhansien mustien laivaamisen orjiksi Amerikkaan. Tällöin sai alkunsa uusi musiikinlaji, kreolimusiikki, johon kuluivat portugalilaisetvaikutteiset capverdeläinen, mosambikilainen ja angolalainen musiikki sekä afrokuubalainen, afrobrasilialainen, karibialainen ja afroamerikkalainen musiikki. Afrikkalaisten sointinten – bongo, conga, patarumpu, lyömäpuikot, marakassi – käyttö omaksuttiin etenkin Kuubassa ja vähitellen syntyi uusia musiikin muotoja kuten son, son montuno, bolera, guaracha ja rumba.

TANGO JA CHA-CHA-CHA

Afroamerikkalaisen ja eurooppalaisen musiikin yhteisvaikutuksesta syntyi 1920-luvulla jazz, joka yhdistettiin art nouveauhon ja modernismiin. Jazz toi uusia vapauden tuulia sekä Amerikkaan että Eurooppaan. Sen musta estetiikka valloitti valkoisen kulttuurin, ja siitä tuli yksi 1900-luvun merkittävimpiä populaarimusiikin muotoja. Jazz innoitti lisäksi säveltäjiä (Gershwin, Debussy) ja taiteilijoitakin (Matisse, Mondrian). 20-luvulla saavutti maailmanlaajuisen suosion myös tango, jossa yhdistyivät banturytmit ja argentiinalainen ilmaisuvoima, 30-luvulla rumba, 40-luvulla mambo ja 50-luvulla cha-cha-cha sekä rock'n roll – kaikki afroamerikkalaista alkuperää.

Musta musiikki on yhä yhteinen (joskaan ei ainoa) nimittäjä valtaosassa populaarimusiikkia. Vaihtelevassa määrin afrikkalaiset juuret ovat kaikilla seuraavilla tyyleillä: funk, disko, soul, rap, reggae, samba, bossa nova, soca, afrobeat, juju, highlife ja zouk. Ranskassa Georges Moustaki, Claude Nougaro ja Bernard Lavilliers ovat innostuneet afrobrasilialaisista rytmeistä ja Nana Mouskouri puolestaan gospeleista. Yhdysvaltalaisen Paul Simonin ”Craceland” albumilla on mukana kamerunilaisia ja brasilialaisia muusikoita, ja japanilainen Ryuijyi Sakamoto taas on pyytänyt kumppanikseen senegalilaisen laulajan Youssou N'Dourin toivoen tämän tuovan lämpöä hänen ”kuivakkaisiin” instrumentaatioihinsa.

Toisen maailmansodan jälkeen LP-levyt ja televisio edistivät popmusiikin valtaannousua, jota amerikkalainen musiikkititeilijä Peter Manuel pitää 1900-luvun merkittävimpänä musiikki-ilmiönä. Hän on todennut: ”Yhteiskunnallis-taloudellinen ja tekninen kehitys synnyttivät hämmentävän määrän uusia tyylejä, soittimia ja ilmaisumuotoja, ja popmusiikki saavuti paljon laajemman yleisön kuin mikään muu taidemuoto sitä ennen.”

Rockista, jonka loivat sellaiset afroamerikkalaiset muusikot kuin Chuck Berry ja Bo Diddley ja jota ovat edelleen kehittäneet Elvis Presley ja muut valkoiset laulajat, tuli kaikkialla maailmassa nuorisokapinan vertauskuva. Se mursi 50-luvun Amerikalle ominaisen konformismin, yhdenmukaisuuden, synnyttäneen uuden pukeutumismuodin (farmarit, T-paidat ja nahkatakit) ja mullistaen käytöstavat.

1960-luvulla ilmaantui uusia synkretistisiä musiikin muotoja, kun hipit löysivät aasialaisen ja varsinkin intialaisen musiikin. Miles Davis ja John Coltrane toivat itämaisia sävyjä jazziin ja Beatlesit puolestaan intialaisen sitarin popmusiikkiin. Eksotismi-innostus ei kuitenkaan juuri vaikuttanut pitkälle strukturoituihin musiikin muotoihin, joilla jo ennestään oli vahva identiteetti – vastaavastihan myös yritykset yhdistää jazz ja klassinen musiikki ovat aina epäonnistuneet.

Seuraavalla vuosikymmenellä äänilevyteollisuus alkoi suosia musiikin eri lajien yhdistämistä, ja tällaista sekamusiikkia kuvaamaan keksittiin sana ”fuusio”. Usein siinä oli kyse jazzin pohjalta väen vängällä luoduista tyyleistä, joissa syntetisaattorien avulla tuotettiin kulttuurisesti neutraali, yhtenäinen sointi, jonka toivottiin mielyttävän mahdollisimman laajaa yleisöä. Tämän suunnan edustajia ovat saksofonisti Stanley Turrentine ja The Crusaders (jotka, kuvaavaa kyllä, tiputtivat vanhasta nimestään The Jazz Crusaders pois alkuosan). Jazzmuusikkojen enemmistö kuitenkin piti tällaista ”fuusiota” pelkkänä ”konfuusiona” (engl. confusion), sekasotkuna, jossa yhdistetyt alunperin erilliset tyylit menettävät kokonaan oman luonteensa.

VIERAISTA KULTTUUREISTA INSPIRAATIOTA HAKEVAT MUUSIKOT

Tähän asti omassa lokerossaan pysyneessä klassisessa musiikissakin on avattu rajoja; siinä on parhaillaan käynnissä jännittävä idän, lännen ja Afrikan välinen vuoropuhelu. Steve reich on käyttänyt sävellyksissään ghanalaisia rumpurytmejä ja Philip Glass taas on saanut vaikutteita pygmien polyfoniasta (moniääninen sävellystyyli). Lisäksi monet aasialaiset säveltäjät laativat sikäläisiä ja länsimaisia aineksia yhdistäviä teoksia.

Musiikin sekoittumisen lisääntymisen taustalla on useita historiallisia ja yhteiskunnallisia tekijöitä, mm. kaupungistuminen, siirtomaiden itsenäistyminen ja siirtolaisuus, jotka kaikki edesauttavat väestön liikkumista ja kulttuurien sekoittumista. Suurkaupunkeihin on muodostunut monimuotoisia etnisiä ryhmiä, kuten New Yorkin puertoricolaiset ja kuubalaiset, Lontoon jamaikalaiset, Kalifornian, Uuden Meksikon ja Teksasin chicanot sekä Pariisin afrikkalaiset ja toisen polven arabisiirtolaiset. Kaikki nämä ryhmät saavat vaikutteita ympäristönsä monista eri musiikkilähteistä ja hakevat omia ilmaisumuotojaan.

Nykyisessä ”maailmanmusiikkisuuntauksessa” saattaa toki olla mukana annos kulttuuri-imperialismia, mutta se kuitenkin kertoo ihmiskunnan aidosta halusta avautua kulttuurisesti ja unohtaa ideologiset ja valtiolliset raja-aidat. Vakaat tasapainottavat myös paikallisen kansamusiikin maailmanlaajuinen uusi tuleminen ja länsimaisten musiikkitieteilijöiden kasvava kiinnostus länsimaiden ulkopuoliseen musiikkiin. Havinnollisia esimerkkejä tästä ovat Ranskan Lillissä, Angoulémessa ja La Rochellessa vuosittain järjestettävät monikulttuuriset festivaalit, Uuden Koulun seminaarit New Yorkissa, tokiolaisnuorten innostus afrikkalaisiin ja latinalaisiin rytmeihin sekä sellaisten sekaohjelmistoa esittävien yhtyeiden määrän kasvu, joiden jäsenetkin ovat etniseltä taustaltaan erilaisia (mm. pariisilaiset Xalam ja Ultramarine).

Rock, jazz, rap ja popmusiikki voivat tarjota ristiriitaisten arvojen aallokossa kamppaileville kaupunkilaisnuorille väylän itsensä ilmaisemiseen. Musiikin välityksellä he voivat tuntea kuuluvansa suureen kansainväliseen yhteisöön, joka antaa jäsenilleen jännitysten ja ristiriitojen laukeamista edistävän maailmanlaajuisen identiteetin.

Olisiko näinollen toiveita siitä, että maailman musiikin eri muotojen entistä likeisempi kontakti – joka sinällään heijastaa ihmisten kommunikaation ja toistensa ymmärtämisen tarvetta – johtaisi inhimillisyyden lisääntymiseen ja elämän yleiseen rikastumiseen? Siihen, että eri kulttuurien ollessa avoimessa vuorovaikutuksessa myös niiden oma erikoislaatu samalla vahvistuu?

Latvis

ISABELLE LEYMARIE -kirjoittaja on ranskalainen kansanmusiikin tutkija, toimittaja ja opettaja. Hän on toiminut radio- ja televisio-ohjelmien tuottajana lähinnä Ranskassa ja Yhdysvalloissa, ja tammikuusta 1989 lähtien hän on vastannut pariisilaisten Chatélét-teatterin ja Auditoriumin jazz-ohjelmistosta. Hän on myös julkaissut useita jazzia ja latinalaisamerikkalaisia rytmejä käsitteleviä artikkeleita alan erikoislehdissä.

Lähde: UNESCO-KURIIRI 4/1991

YOTHU YINDI

Australian villeiltä perukoilta maailman tanssilattioille tupsahtanut YOTHU YINDIn musiikki julistaa suvaitsevaisuutta ja kulttuurien yhteistyötä. Aboriginaalibändin kotiseutu on Arnhem Land pohjoisessa Australiassa, ja se on onnistunut täydellisesti yhdistämään perinteistä aboriginaalien eli Australian alkuperäiskansojen musiikkia soittimineen nykyrokkiin ja moderniin teknologiaan.

Kirjaimellisesti monimerkityksellinen Yothu Yindi tarkoittaa lasta ja äitiä. Yhtye on omistautunut vuosisatoja vanhan aboriginaalikulttuurin pyhien arvojen säilyttämiselle. Mutta yhtälailla se haluaa elää nykyajassa:

– Olemme aina halunneet musiikkiimme tasapainoa Yolngu (aboriginaali) kulttuurin perinteen ja muiden, länsimaisten nykyjuttujen välille – niin että nämä asiat olisivat vuorovaikutuksessa keskenään. Yritämme fuusiota modernista ja perinteisestä, nykyisestä ja menneestä, sanoo vokalisti Mandawuy Yunupingu, joka sattuu olemaan myös ensimmäinen yliopistotutkinnon suorittanut aboriginaali.

Yothu Yindin tyypillinen keikka alkaa kolmen perinteisen tanssijan esityksellä. He tulkitsevat tansseillaan aboriginaalien klassisia kertomuksia sonnustautuneina höyheniin ja perinteisiin vartalomaalauksiin. Kun tanssijat ovat lumonneet yleisön, saapuvat Yothu Yindin muusikot lavalle soittiminaan niin moderneja sähkösoittimia kuin perinteisiäkin instrumentteja.

Yothu Yindi perustettiin 1986, ja siitä lähtien se on matkustanut ulos heimoseuduiltaan esiintyäkseen Australiassa ja muualla. Vuonna 1988 yhtye kiersi Yhdysvaltoja australialaisen Midnight Oil -bändin kanssa. Ensimmäisen levynsä Homeland Movement julkaisemisen jälkeen Yothu Yindi teki kiertueen Neil Youngin kanssa Australiassa ja esiintyi myös ulkomailla. Sitä seurasi kiertue Uudessa Seelannissa Tracy Chapmanin kanssa vuonna 1990 sekä esiintymisiä Euroopan festivaaleilla.

Toinen levy, Tribal Voice, julkaistiin Australiassa syyskuussa 1991 ja muualla maailmassa tämän vuoden alussa. Levyltä lohkaistu single Treaty kipusi eri maiden hittilistoille. Laulussa viitataan aboriginaalien ja Australian hallituksen välillä käytyihin keskusteluihin aboriginaalien oikeuksista ja kulttuurista. Biisistä tehty video voitti viime vuonna tunnustuksen "Vuoden paras australialainen video" ja niinikään muutaman muun palkinnon.

Lopullisen villityksen synnytti kuitenkin Treatyn uudelleen miksattu tanssiversio. Yothu Yindi kutsuttiin hittilistamenestysten myötä New Yorkiin esiintymään New Music Seminar -tilaisuudessa. Menestys kulminoitui Tribal Voice -levyn julkaisemiseen Hollywood Recordsin kanssa. Yothu Yindistä tuli maailman ensimmäinen aboriginaaliyhtye jonka levy on päässyt maailmanlaajuiseen, suurten yhtiöiden levitykseen. Yothu Yindi on myös ensimmäinen Suomessa esiintyvä aboriginaalibändi.

Ängetkääpä tänne!

Vaasalainen folkpropgepop-orkesteri Ängetkääpä seuraa kolme vuotta sitten kuopattua Porokoira-yhtyettä. Säveltäjä-kitaristi A-J Syrjänen ja sanoittaja-laulaja Samppa Murtomäki kypsyttelivät uutta tulemista pitkään ja hartaasti. Seurauksena on huolellinen paketti suomalaista folkkia ilman liian akateemisia kansanmusiikkisidonnaisuuksia. Ängetkääpä svengaa omilla biiseillään, mutta niistä on selvästi kuultavissa kansanmusiikin ja keskiaikaisen musiikin vaikutus. Yhtyeen kokoonpanosta 4/7 on Porokoirasta peräisin.

Ängetkääpä ei ole kansannaurattajayhtye, eikä liioin temppuile kansanmusiikkielementeillä temppuilun vuoksi. Suhtautuminen musiikkiin on melkoisen vakava.

– Pihasoittajat tekivät 70-luvulla tosi uranuurtajan työtä suomalaisessa folk-musiikin maailmassa. Niiden biisit olivat suhteellisen vapaasti käsiteltyjä kansanlaulun omaisia kokonaisuuksia, joista osa toki kuulostaa vähän kornilta tänään, tuumii Samppa.

– Jotain samaa vilpittömän ja välittömän biisintekemisen ideaa on yritetty tavoitella myös Ängetkääpä-yhtyeessä. Soundi on silti hyvin oma.

Englannista juurensa juontava folkrock-musiikki tuo mieleen yhtyeitä kuten Fariport Convention, Steeleye Span ja Irkku Clannad. Tällä hetkellä folkrock ei juuri kuulu mihinkään luokiteltavaan osastaan. Se ei ole world musicia, ei kansanmusiikkia, ei kunnon rockiakaan.

Ängetkääpä on myös musiikkinsa kanssa melkoinen kummajainen suomalaisen kevyen musiikin kartalla. Kitaristi Syrjäsen sävellykset ovat oman laatuisiaan, niissä on luontevasti yhdistelty kansanmusiikin ja rockin, jopa progen elementtejä. Määräävä tekijä on ollut enemmänkin kauneus tai hyvä fiilinki kuin tiukka kansatieteellinen analyysi.

Lavalla Angetkääpä on kirjava ilmestys, kaksi punatukkaista mimmiä, viisi tyyliltään toisistaan täysin poikkeavaa kundia.

Kokoonpano on seuraava:
sähköisesti vahvistetut kitarat, Ari-Jukka Syrjänen
sähköisesti vahvistettu basso Martin Kantola
sähköisesti vahvistettu viulu, Jenny Wilhelms
saksofooni ja bassoklarinetti, Kimmo Koskiranta
lyömäsoittimet ja kilkuttimet, Juha Kalliomaa
ensi- ja toissijainen laulu, Laura Elo
laulu, rumpu ja kilkuttimet, Samppa Murtomäki
äänitekniikka, Timo Lehtola

Kontakti:
Ängetkääpä
Samppa Murtomäki
961-3253740
fax 325 3740

JUHANNUSTANSSIT TÖRNÄVÄN PAVILJONGISSA

Suomalaiskansallisen keskikesän juhlan kunniaksi järjestetään Seinäjoen Törnävän tanssipaviljongissa aidot juhannustanssit.

Elävä orkesteri on jo tilattu ja esiintymissopimuksessa lukee isolla: Soitettava perinteistä suomalaista juhannustanssimusiikkia, niinkuin esimerkiksi tangoa, valssia ja humppaa.

Juhannustanssien orkesteri on vappuna valitun Pohjanmaan Karaoke-kuningattaren Minna Hirvijärven yhtye. Minnan lisäksi paviljongin tanssiväki pyörähtelee eräiden muiden huippu-solistien tahdissa.

Vaikka seinäjokinen Minna Hirvijärvi löi maakunnan Karaoke-kisassa laudalta kanssakisailijansa (yhteensä noin 200) kansainvälishenkisillä lauluilla kuten Willie Nelsonin "Always on my mind", irtoaa häneltä myös pohjalaisissa juhannustansseissa tarvittavat valssit ja humpat. Minna on vähäisestä iästään huolimatta jo kokenut keikkamuusikko, eikä suinkaan tanssita ensimmäistä kertaa juhannusjuhlaa viettävää yleisöä.

Aidoille juhannustansseille voi tuskin löytää parempaa areenaa kuin Törnävänsaaren paviljonki. Se on yksi niitä harvoja yhä toimivia tanssilavoja, joka on säilyttänyt perinteisen ympyrämuotonsa ilman myöhemmin rakennettuja "diskosiipiä" tai "kahvilaulokkeita".

Jo pelkästään paviljongin orkesterikoroke on huikea nähtävyys. Niin siroa ja säästeliästä orkesteriareenaa ei enää löydy muualta. Nykyisten mittapuiden mukaan areenalle mahtuu soittamaan Sepi Kumpulainen, mutta esimerkiksi Minna Hirvijärven orkesteria varten areenaa on pakko laajentaa huomattavasti.

Suomalaisen juhannusjuhlan henki tiivistyy paviljongin tungoksessa, kun ikkunoiden takana perinnejuhlamme viettoa hämmästelevät vierasmaalaiset virittelevät kameroitaan pyyhkiessään ikkunoista pois hikihuuruja ja yrittävät kuvan kirkastuessa löytää yöttömän yön, pyöreän paviljongin ja pusikkotaikojen mystistä salaisuutta.

Mutta turhaan, väittävät perinteentutkijat.

Minna Hirvijärvi yhtyeineen tahdittaa suomalaiskansalliset juhanustanssit aattoiltana Seinäjoen Törnävänsaaren paviljongissa. Minnan lisäksi juhlakansan jalan saavat nousemaan vierailevat solistit.

ILMOITTAUDU

Svenska Österbottens Ungdomsförbund (SÖU) järjestää Punaisen Ristin kanssa hyväntekeväisyysgaalan Hietasaaressa 1.8. 1992. Gaala järjestetään Punaisen Ristin katastrofirahaston hyväksi. Ohjelma tulee sisältämään musiikkia, artisteja, näytöksiä, myyntiä ja informaatiota. Nyt etsimme erilaisia ohjelmanumeroita ja musiikkiorkestereita. Jos sinä itse tai ryhmäsi haluaa tarttua tilaisuuteen näin hyvän asian puolesta niin ilmoittaudu heti.

Palkkaa ei makseta, ei myöskään matkakustannuksia niille jotka asuvat alle 50 km Vaasasta eikä ruokaa tai majoitusta. Rahat jotka jäävät kustannusten jälkeen menee suoraan Punaisen Ristin katstrofirahastoon. Mitä te saatte osallistumisestanne on tietysti hyvä maine, hyvä yleisö ja mainonta lehtien ja radion kautta.

Kiinnostuneet, ottakaa heti yhteys Carina Järvinen SÖU:ssa tai lähettäkää demo tai vastaavaa ja historiikka suoraan SÖU:hun. Kauppapuistikko 10 D, 65100 Vaasa. Puh. 961-175 372.

Kastarofirahasto tarvitsee ja käyttää rahansa siihen mihin jo nimi viittaa, katastrofeihin. Se voi olla luontokatastrofeja, sotia tai muita rauhattomuuksia. Katastrofirahaston maali on pelastaa henkiä ja auttaa ihmisiä läpi pahimpia hätiä.

Kaikki tiedämme että nämä rahat tarvitaan. Siksi teemme nyt yhteisen ponnistuksen hyvän asian puolesta.

"Sinulla on aika inhottava lauluääni", ryöpsäytän varomattomasti vastapäätä istuvalle, ikisänkeen sonnustautuneelle ja pistäväkatseiselle miehelle.

Mies katsahtaa minua kaikkea muuta kuin hämillään, ja tiuskaisee kiitoksen.

JAH WOBBLE etsii ikuista rytmiä

Public Imae Limitedissä vuosina 1978–80 kannuksensa ansainnut **Jah Wobble** on bassonsoittaja, etenkin bassonsoittaja ja ennenkaikkea bassonsoittaja. Vaikka hän laulaakin viimeisimmällä Invaders of The Heart – projektillaan useaan otteeseen, pidän häntä silti yhä yhtenä maailman parhaista ja innovatiivisemmista nelikielisen rytmisoittimien taitajista.

Vuonna 1979 legendaarisella, metallisella kolmen maksisinglen infernaalisella paketilla, Public Image Limited onnistui räjäyttää siihen astiset uuden aallon brittirock perinteet ja punkin jälkilöylyjen turhaumat täyteen kukkaansa. Metal Boxin ääreiset melodiset ja tilalliset tunnelmat olivat painajaismaisuudessaankin uusia ja valloittavia. Vaikka yhtyeen luomaa vihaista ja paikoin flegmaattistakin äänivallia ei juuri voikaan pitää esigoottilaisena tai pro-futuristisena popmusiikillisena suuntauksena, on yhtyeen tummahko olemus toiminut esimerkiksi U2:n, New Orderin ja Depeche Moden musiikillisena pontimena.

80-luvun puolesta välistä saakka kadoksissa ollut ja loistavan Betrayal-soololevyn 1982 julkaissut Jah Wobble ei pidä uusinta musiikillista kokeiluaan soolouransa jatkumona.

"En puhuisi historiastani niinkään soolo-urana. Se on rakentunut enemmänkin hyvän musiikin tekemisestä. En ole tyypillinen eurooppalainen lauluntekijä, koska sellainen olisi minulle liian kliseemäistä, vaan haluan enemmänkin olla osa prosessia, jota olen luomassa. Paras musiikki tulee silloin kun ihmiset keräytyvät yhteen, koska ihminen elää luonnostaan yhteisössä."

"Suurin ongelma PiLin kanssa oli se että jokainen meistä oli levyjä tehdessä omassa huumekoukussaan."

Public Image Limited tuntui aikanaan olevan kaiken kritiikin yläpuolella. Wobble myöntää kuitenkin, ettei hän ole juurikaan ottanut paineita kymmenen vuoden takaisesta bändiprojektistaan.

"Minulla on aina ollut paineita ja vastuksia elämässäni, mutta harvemmin olen ottanut niitä jossain yhtyeessä soittamisestani. Musiikin tekeminen on ollut minulle aina outo tapa ilmaista itseäni ulospäin, eikä se ole tuottanut minulle juurikaan paineita. Soittaminen ja bändissä oleminen ei ole kohdallani mitään rokkitouhua, koska olen suuremman osan enimmäkseni pois rockbisneksestä, enkä juurikaan tunne rockmuusikkoja."

EGYPTILÄISTÄ LYHYTAALTOA

Jah Wobble's Invaders of The Heart on toiminut nykykokoonpanossaan pari–kolme vuotta. Yhtyeen peruskokoonpanossa soittaa Wobblen lisäksi kitaraa taiturimaisesti käsittelevä **Justin Adams,** sekä rummut perkussiot ja rytmikoneiden ohjelmoinnin hoitava **Mark Ferda.** Vaikka yhtye on ollutkin lähinnä matalan profiilin bändi ja se on soittanut lähinnä klubeja sekä maailmanmusiikkifestivaaleja, on yhtyeen toinen virallinen levy "Rising Above Bedlam" nostanut julkisuuden. Levyn singlenäkin julkaistulla avausraidalla kailottelee hiljaiseloa viettänyt ja parissa vuodessa valtaisaan suosioon noussut irlantilaislaulajatar Sinead O'Connor

"Kun mietimme levyllemme vierailevia artisteja, päädyimme hyvin äkkiä siihen lopputulokseen, että Sinead tulisi laulamaan levymme muutamalla laululla. Hän on erittäin hyvä ja vakavasti otettava taiteilija, laulaja jolla on todellakin jotain erikoisempaa annettava kuulijoilleen."

Jo Betrayal-esikoissoolollaan Wobble toi näkyvästi esiin innostuksensa etniseen musiikkiin. Syvissä rytmeissä oli euraasialaisia ja arabilaisia vaikuttimia; PiListä tuttu, eteerinen ja monotonisesti hakkaava bassomöyrinä säilyi silti entisellään, vaikka Keith Levenen ja Martyn Atkinsin säleikkäät ja oikuttelevat jaot saivatkin väistyä vihreämpien ja vieraampien sointukuvioiden tieltä.

Wobble ei vouhota kuitenkaan yksilöllisestä, kristillistyylisestä heräämisestä maailmanmusiikin suhteen, vaan myöntää innostuksensa enempi sekalaisten osatekijöiden summaksi.

"Kuulin etnistä musiikkia ensimmäistä kertaa teini-iässä: minulla oli kotonani lyhytaaltoradio, josta kuulin sattumalta egyptiläistä musiikkia. Se vaikutti minuun yhtä paljon kuin reggaemusiikki ensimmäistä kertaa kuullessani. Rock ja pop ovat sellaisenaan olleet minulle aina todella vierasta musiikkia, enkä osaa kuunnellakkaan musiikkia kovin tietoisesti, tyyliin 'tämäpä on kiinnostavaa. Musiikki löytyi sisältäni. Se että saa sisäistää asioita ja muuttaa ne riffeiksi, on osa kulttuuria."

"Kun tapasin Justinin, innostuin todella paljon hänen kitaransoitostaan, ja halusin yhtäkkiä alkaa tehdä tuota musiikkia itse, ja Justin oli valmis täyttämään biisini hassuista äänistä syntyvillä, arabialais- ja egyptiläistyylisillä riffeillä. Musiikkimme on ennen kaikkea musiikkia yksilöille, se hakkaaja rikkoo perinteisiä tyylejä."

Kitaristi Justin Adams tähdentää kuitenkin, ettei kyse ole musiikillisesta taistelusta tai spontaaneista aggressiivisuudenpurkauksista. Hän kokee terävän jammailun enempikin kokeellisena ja suunnattomana keitoksena, joka herättää kokijansa uteliaisuuden.

"Kyse ei ole egoista. Me yksinkertaisesti aloitamme laulumme bassokuvioilla ja yritämme esiintymisemme myötä avata itseämme ja katsoa millaiseksi soitto kehittyy. Ihmiset ihmettelevät monesti sitä että laulumme saattavat kuulostaa reggaelta, kantrilta, arabialaiselta musiikilta, espanjalaiselta musiikilta ja milloin miltäkin. Me katsomme kuitenkin musiikkiamme eri tavalla, eikä meillä ole bändijohtajaa."

"Meitä ei voi mieltää jonkin tietyn kulttuurin edustajiksi. Meillä on musiikissa omat dnakoodimme, uskomme sen olevan erittäin universaalia."

POSITIIVISTA SYNKKYYTTÄ

Jos yhtyeen uusin, massiivisina rytmipaloina etenevä Rising Above Bedlam -pitkäsoitto huokuukin yhtyeen live-esitysten tapaan lämpöä ja fyysisyyttä, on yhtyeen ensimmäinen, pienelle belgialaiselle levymerkille min. budjetilla julkaistu pitkäsoitto sen täydellinen vastakohta.

Adams kertoo, että levy äänitettiin lähinnä dokumentointimielessä.

"Halusimme tallentaa tuon aikaisen atmosfäärimme. Levy on synkkyydestään huolimatta klassikko."

Kun sutkautan suustani Joy Divisionin nimen, saan vastaukseksi pari hätäisesti ähkäistyä ei-äännähdystä.

"Tarkoitamme synkkyydellä lähinnä levyn hitaita teemoja ja yleensäkin sitä latteutta jossa tuolloin vaikutimme. Hollanti oli latteudestaan johtuen täydellinen paikka levytykselle, ja siellä oli vielä talvi".

Wobble löytää synkkyydestä voimaa ja positiivisia puoliakin.

"Synkkien ja negatiivisten asioiden ilmentäminen on positiivista silloin, kun ihminen vapauttaa siinä tunteitaan. En silti pidä länsimaisesta musiikista joka pyrkii antamaan voiman asioiden synkille puolille. Ympyrät ovat negatiivisia; seksi ja huumeet ovat jo itsessään trippi ja ihmiset diggaavat niitä enemmän kuin musiikkia itsessään. Meidän mielestämme on tärkeä pyrkiä nostattamaan musiikista positiivista henkeä ja kehittää sitä luonnollisempaan suuntaan."

Lavalla yhtye pyrkii kokolailla jammailemaan. Jäntevät kitarakuviot toimivat hyvin jytisevän basson ja tarkasti hallitun perkussio- ja rumpumätkyttelyn lomassa.

"Vaikka meillä onkin lauluissamme tietty rakenne, emme koko ajan ajattele kuinka meidän pitäisi soittaa. Yritämme pitää itsemme mahdollisimman avoinna ja vapaamuotoisena, keikoillamme ja keskinäisellä kommunikoinnillamme pyrimme luomaan mahdollisuudet todelliselle musiikilliselle magialle."

MAAILMALLINEN RYTMI

80-luvun alun huumesekoiluista selvinnyt Wobble näyttää tänä päivänä terveemmältä ja onnellisemmalta kuin koskaan. Vaikka Invaders of the Heart onkin nyt maailmallisen maineen kynnyksellä, ei basisti pidä rahaa musiikintekemisen tärkeimpänä motiivina.

"Musiikin tekeminen ja ihmisten näkeminen ja heidän kanssaan kommunikointi on parasta mitä tiedän, vaikka myönnänkin pitäväni rahasta. En tarvitse uima-altaita tai muita ylellisyyksiä, koska jo tämä bändi tekee elämäni tarkoituksselliseksi."

Rockbisnestä hylkivä Wobble näkee liian rutiinin huonona asiana.

"Elämässä kuten myös musiikissa pitää olla joustavuutta. Ihmiset ovat useimmiten liian rajoittuneita. Rutiini on hyvä asia jos sen kykenee hallitsemaan, mutta kun se rajoittaa ihmisiä ja pitää heitä muutoksenpelossa, ja estää heitä tekemästä uutta ja menemästä eteenpäin se on huono asia. Jos haluaa luoda itsellensä uraa, on parempi siirtyä pankki- tai vakuutusalalle, koska siellä voi onnistua paremmin. Musiikki ei anna sellaiseen juurikaan mahdollisuuksia, koska se on niin äkkinäistä ja vaihtelevaa."

Wobblen kunnianhimo muusikkona on ylitsevuotavaa. Invaders of Heart-yhtyeellään hänen on onnistunut taivuttaa perin länsimainen soundi erittäin kasvaviin ja ryöppyileviin raameihin.

"Uskon miljoonien vuosien takaiseen ikuisiin rytmeihin, jotka tulevat olemaan yhä ja ikuisesti. Ne lentävät ilmassa ja me otamme ne kiinni. Taiteilijan, muusikon vastuu on luoda ne uudestaan oleviksi, tuoda ne eläviksi ja synnyttää ne yhä uudestaan.

Teksti ja kuvat: Arto Kiuru

ILKKA
ON JOKA AAMU PIRTEÄ JA AJANKOHTAINEN

TUTUSTU SINÄKIN!

ILKKA

PUH. 964-418 6555

Sevillan Maailmannäyttelystä se alkaa:

VÄRTTINÄ VÄÄNTYY MAAILMAN YMPÄRI

Viime vuonna läpimurtonsa tehnyt helsinkiläisyhtye Värttinä astelee tänä keväänä suuren maailman kynnyksille. Sevillan Maailmannäyttelyn Suomen osaston pääkonsertissa toukokuun lopulla esiintyvä rempseä kansanmusiikkipoppoo suuntaa kesätuulissa maailmalle, ja se ehtii Seinäjoen Maailmankarnevaalin lisäksi esiintyä myös Englannin Rivermeedissä heinäkuussa järjestettävässä WOMADin päätapahtumassa, sekä syyskuussa Japanin Yokohamassa.

Värttinän basisti Tom Nyman ei pidä lopputalvesta Womadin festivaaleille saatua kutsua mitenkään yllätyksellisenä. Odotukset olivat jo viimevuotisen Maailmankarnevaalin keikan jälkeen korkealla.

"Suomalaisen bändin, oli kyse rock- tai kansanmusiikkiyhtyeestä, ulkomaille vieminen on aina työn takana. Kun keikat on esitetty meille lähinnä kutsuluonteisina, joudumme lähtemään ulkomaille pitkälti omilla kustannuksillamme. Matkarahat joudumme maksamaan itse, ja koko homma lähtee pyörimään pitkälti ESEKin avustusten pohjalta."

"Kyllä meille tarjottiin kokonaista, puolitoista kuukautta kestävää kiertuettakin, mutta emme voineet ottaa sitä vastaan, koska toimeentulomme on kiinni juuri kotimaassa tehtävistä keikoista. Kun kyse on tuollaisen pitemmän kiertueen kohdalla lähinnä ruokapalkasta ja päivärahasta, ja festivaalit olisivat viikonloppuisin, ei ole juuri järkevää lähteä mukaan sellaiseen. Meidän pitäisi saada ulkomaankeikoilta suurinpiirtein samat rahat kun täällä Suomessa jonnekin Evijärven nuorisoseurantalon lavalle noustessa."

Koska Värttinän musiikki on pitkälti akustista, perinteisemmät tanssilavakeikat ovat jääneet sitä vähemmälle.

"Perinteiset lavat eivät oikein sovi esittämällemme musiikille. Olen kuullut monen muunkin muusikon väittävän, etteivät ne enää toimi oikein täysillä. Systeemi on maaseutulavoilla liian hajonnut: siellä käyvät nykyisin

London Boysit ja Blues Brothersit diskoissa jytisevät Pet Shop Boysin ja Ten Sharpin kaltaiset nimet."

VIKSTEN OMILLE TEILLEEN

Keväällä keikkataukoa viettäneen Värttinän rivistöt ovat viime kevään menestyspaineista ja runsaasta keikkailusta huolimatta pysyneet hyvin koosssa vaikka yhtyeen yksi perustajajäsen, Kauko Röyhkän Nartusta yhteyeeseen siirtynyt kitaristi Tommi Viksten poistuikin yhteisen päätöksen myötä bändistä. Soolouraa ja oman musiikin tekemistä haikaileva Vikstenin lähtöä Nyman pitää luonnollisena valintana.

"Mä sanoisin, että Tommi oli jo Värttinässä ollessaan tietyllä tapaa oman musiikkinsa kynnyksellä; sillä oli selkeä ajatus bändistä, jossa se itse laulaa ja jolle se tekee itse musiikkia."

Vikstenin sarkaa kyntää kesän keikoilla ryhmässä uudeksi vakiokitaristiksi otettu Hassisen Koneen ensimmäisessä kokoonpanossa soittanut ja Sleepy Sleepersissä sessioinut, myöhemmin akustisen kitaran soittoon Oulunkylän popjazzopistolla perehtynyt Reijo Heiskanen. Nyman pitää yllätyksenä, että mies on sopeutunut Värttinän vaativiin kuvioihin nopeasti, ja otaksuu Vikstenin manttelinperijän ottavan kovan tyylillisen vastuun.

"Reijo on soittajana huomattavasti erilainen kuin Tommi, mutta yllättävän hyvin sopeutunut vaikka meidän musiikki ei olekaan sille juuri ennestään kovin tuttua. Hän pyrkii aika seikkaperäisesti jäljittämään Tommin soittoa, ja avaamaan sen pohjalta sitten oman, yksilöllisemmän soundinsa."

Viime kesänä julkaistu Oi Dai oli Värttinän kolmas pitkäsoitto, ja samalla suuresta kansanmusiikkikatraasta pienemmäksi laulu- ja soitinyhtyeeksi tiivistyneen ryhmän ensimmäinen kaupallinen läpimurto. Estottomasti suomalaisen musiikin traditioita television ja jukeboksien kautta miinalaululla ja Marilaululla muokannut yhtye sai mukautua valtaisan kansansuosion myötä myös tappavaan keikkatahtiin. Nyman kertoo, ettei Värttinä juuri ehtinyt ottaa paineita pursuavilla saleilla täytetystä keikkakalenterista.

"Ei meillä ollut todellakaan

pelkoa siitä, että valtavan suosion myötä ilmiöstä tulisi myös lyhytaikainen; meillä on omat ihailijamme vanhempien kuuntelijoiden ja erityisesti kansanmusiikkidiggareitten piireissä."

Viime elokuusta joulukuun puoleen väliin Värttinä ehti tehdä lähes 120 keikkaa, mikä on menestyvälle suomalaisyhtyeelle suuri pala vuoden ajalle jyvitettynäkin.

"Keikat olivat joka paikassa täyttä murhaa, eikä keikkoihin osannut kypsyä, vaikka mimmien äänet tuntuivatkin kärsivän liian pitkistä yhtämittaisista soittoputkista. Se oli kuitenkin koko lailla uutta ja hyvää aikaa, josta yhtye oppi paljon."

"Pyrimme nyt, muiden suomalaisbändien tavoin, siirtymään periodityöskentelyyn, koska se on kaiken uusiutumisen edellytyksenä."

KOHTI MYSTISEMPÄÄ

Värttinä on jo kevätlevollaan ehtinyt tehdä uusia lauluja, mutta studioon yhtye menee syksyisten festivaalikeikkojensa lomassa. Nyman selittää, että soittotaidoiltaan parantunut ja musiikillisesti tiivistynyt ryhmä tulee uusissa lauluissaan siirtymään tyylillisesti laveammille ja kunnianhimoisemmille vesille.

Ensimmäisen levyn rempseälle ja livemäiselle, hyväntuuliselle selkärangalle hän löytää selityksen.

"Kun Oi Dai tehtiin, ei bändillä ollut vielä omaa soundia, eikä keikkoja. Laulut soitettiin studiossa purkkiin niin hyvin kuin osattiin."

"Soundimme ei tule juurikaan muuttumaan, mutta rytmistä tiukentumista on tapahtunut. Me olemme kuitenkin aikuistumassa ja rauhoittumassa omalla tavallamme, ja uudet kappaleet ovat mystisempiä ja monimutkaisempia. Ralliosasto saa väistyä hitaampien laulujen tieltä."

Nyman painottaa, että seuraava levy pyritään hiomaan täyteläiseksi juuri ulkomaanmarkkinoita ajatellen.

"Pyrimme tekemään siitä vain aikaisempia paremman."

Musta Lindu-pitkäsoiton monimuotoisista kailotuksista Oi Dain patinoituneeseen mutta jämerään bändisoundiin siirtynyt Värttinä tekee ulkomaan keikkansa täkäläisillä lavoilla hankitulla kokemuksella, eikä muokkaa ohjelmistoaan erityisesti ulkomaan markkinoille.

"Samahan bändi tämä on ulkomaillakin. Mutta luulen, että yhteemme kiehtovuus on ulkomaalaisille muissa asioissa, kuin mitä esimerkiksi Miinalaulu edustaa."

Teksti ja kuvat: Arto Kiuru

PATSY RICKETTSIN SIELUN TANSSI

Patsy Ricketts syntyi kahdesti. Ensimmäisen kerran "jalat edellä", tanssiin kihelmöiden. Hänen lahjakkuutensa selvisi kotimaassa Jamaikalla jo varhain. 18-vuotiaana hän liittyi ensimmäiseen tanssiryhmäänsä ja sen jälkeen ura eteni ilmiömäisesti: Jamaican National Dance Theatre Company (1967); Martha Graham School of Dance New Yorkissa (1968–69); seuraavina kolmena vuotena hän oli perustajajäsenenä mukana Dance Theater of Harlemissa. Vuonna 1971 hän opetti Italiassa, palasi NDT-C:yyn (1972–1979) ja teki kiertueita ympäri maailmaa. Pian häntä pidettiin Jamaikan naispuolisena ykköstanssijana.

Seuraavassa vaiheessa Ricketts luopui tanssista ja perusti perheen – ja syntyi itsekin kohta uudelleen: rastafarina. Tämä henkinen uudelleensyntyminen antoi hänelle rohkeutta palata uudelleen näyttämölle, L' Acadco-ryhmän tanssijana ja koreografina. Uskon vahvistama karisma säkenöitti komeettamaista comebackia. Ricketts toteaa: "Tanssi ei ole vain tekniikkaa – se on sielun tanssia."

L' Acadco omisti viimeksi kuluneen tanssikautensa Rickettsile kunnioittaakseen hänen 25:ttä vuottaan tanssijana. Kauden kohokohta oli Rickettsin yhteisesitys Barry Moncrieffen, Jamaikan miespuolisen ykköstanssijan kanssa, jonka mielestä Patsyn kera tanssiminen on kuin tanssisi "pyhän olennon kanssa". Yleisö ja kriitikot innostuivat yhteisesityksestä. Viimeksi mainittujen mielestä se on "harvinaislaatuinen voiman, lempeyden ja herkkyyden sekoitus".

Rickettsin tanssityyli on yhdistelmä modernia tanssia ja Niabinghi-rastafarityylin voimakasta ilmaisua.

RUMPUEKSPERTTI MUKANA

Rickettsin parina työskentelee karibialaisten rumputyylien ekspertti Karl Messado. Messado on säestänyt Patsy Rickettsiä kahden vuoden ajan toimittuaan sitä ennen Jamaikan kansallisen tanssiteatterin ykkösrumpalina. Hän on kokenut opettaja ja pitänyt mestarikursseja Euroopassa ja Jamaikalla.

Rickettsin ja Messado esiintyvät Seinäjoella Maailmankarnevaaleilla juhannuksena ja pitävät WOMAD Esittävän taiteen viikolla 15.–19.6.1992 reggaetanssikurssin. Ilmoittautua kannattaa mahdollisimman pian, viimeistään 29.5.1992 Etelä-Pohjanmaan Kesäyliopistoon, p. 964 - 4233270.

(Juhannuksena se nähdään:)
TUOMARIN UUDET VAATTEET

Tuomari Nurmio tekee yhden kesän harvoista keikoistaan juhannuksena Seinäjoella Maailman karnevaali -festivaalin yhteydessä. Nurmio tuo mukanaan Törnävän saarelle uusimman LP-levynsä tekemiseen osallistuneen Hugry Tribal Marching Bandin. Nurmio itse luonnehtii uutta musiikkiaan jonkinlaiseksi rokin ja muun musiikin välimaastossa taivaltavaksi torvisoittokuntamusiikiksi.

Tuomari Nurmion uusin pitkäsoitto, Hullu puutarhuri, sai kriitikoilta aika suopean vastaanoton, mutta ostava yleisö on sitä hieman vierastanut. Kyse kun ei ole siitä kaupallisimmasta Nurmiosta:

– Joo, välillä on ollut simppelimpääkin touhua, mutta itse asiassa koko ajan on ollut pientä kokeilua, että mitä tässä kannattaa tehdä. Mä oon kokeillut erilaisia vaihtoehtoja siltä pohjalta, että miten tätä hommaa oikein voisi tehdä. On olemassa täysin tollanen pop-iskelmätyyppinen linja ja sitten taas tollanen surrealistisempi meininki.

Et siltä väliltä on tullut kaikkea erilaista kokeiltua. Nyt ollaan tässä, Nurmio kelaa. Hullu Puutarhuri-levyllä Nurmion säestyksestä vastaa Hugry Tribal Marching Band. Nurmio itse luonnehtii yhtyettä torvisoittokunnaksi, jossa on mukana rytmiryhmä ja sähkökitara:

– Mun on vaikea määritellä itse mitä musiikkia tää on mitä me soitetaan, mutta se liikkuu rokin ja jonkun muun musiikin välimaastossa, ehkei aivan jatsin, mutta jonkun muun musiikin. Nää muusikot, joita tässä bändissä on, esimerkiksi Rinteen Tapani, Jorma Tapio ja Jone Takamäkikin, niin ne liikkuu itse jossain tuolla jatsin laitamaastossa, Nurmio mietiskelee musiikkiaan ja taustabändiään.

JUHLAKEIKKA

Nurmion ja HTMB:n keikoilla soittama musiikki on peräisin pääosin Hullu puutarhuri -levyltä, mutta mukana on vanhempaakin Nurmiota, sellaisia kappaleita, jotka soveltuu torvisoittokunnalle. Nimeltä Nurmio mainitsee ainakin Liputtomat laivat ja Huda Hudan.

Seinäjoen Maailman karnevaali -keikka juhannuksena on yksi Nurmion kesän harvoista esiintymisistä, sillä suurta torvibändiä ei ole helppo saada kokoon, koska muusikot asuu eri puolilla Suomea. Juhannuksen kunniaksi Nurmio ei lupaa mitään erityistä muuten, mutta koska keikkoja on harvakseltaan ovat ne kaikki rutiinista kaukana:

– Nää meidän keikat on kaikki tosiaan eräänlaisia juhlakeikkoja. Se on itsessään niin normaalirutiinista poikkeava tapahtuma kun tän bändin saa kasaan, että me ollaan kyllä kiinnitetty huomiota erilaisiin asioihin, esimerkiksi pukeutumiseen ja uusiin kledjuihin. Mitään teatteria se ei suorastaan ole, mutta mähän en siinä soita edes kitaraa, et mä oon täysin vapaa sillä lailla heilumaan erikseen, Nurmio hyrisee. Me yritetään saada esiintymiseen jokatapauksessa jonkinlaista visuaalista menoa. Et se on niinku kuitenkin jonkinlainen vaihtoehto tollaselle tavalliselle rokkitouhulle.

TÄMÄNKIN HÄMÄRÄN

Se, mitä Tuomari Nurmio aikoo seuraavaksi tehdä musiikkirintamalla on vielä hänelle itselleenkin täysin hämärän peitossa, mutta jotain uutta alkaa piakkoin tapahtua.

– Mä en tosiaan tiedä vielä, että mistä on kysymys. Näähän on aina sellasiakin asioita, että nää on aina osittain taloudellisiakin juttuja. Välillä sitä funtsii sellastakin, että pitäis tehdä jotain kaupallisempaakin, että saisi vähän enemmän rahaa. Mutta ei se kuitenkaan sanele sitä mitä mä teen, Nurmio vakuuttaa. Mutta mä en tosiaan nyt vielä tiedä mitä on tulossa. Tarttee vissiin pikku hiljaa alata väsäileen jotain. Mä en oo esimerkiksi vielä kovin aktiivisesti miettinyt seuraavaa levyä, mutta ehkä jouluksi jotain saa aikaan.

Vaikka Tuomari Nurmio itse ei olekaan mikään vannoutunut etnoihminen on maailmanmusiikin voimakas esiinmarssi viime vuosina ollut Nurmion mielestä pääsääntöisesti niin sanotusti hyvä juttu:

– Mun mielestäni se on ilman muuta positiivinen ilmiö, vaikka mä en sitä musiikkia kovin hyvin tunnekaan. Jokatapauksessa se laajentaa musiikkikulttuuria, koska toi normaali rokkimusiikki on kuitenkin jollain lailla kulkenut jo tiensä päähän.

(Risto Vuorisen haastattelunauhan pohjalta)

YRJÖ HJELT

ANGELIN TYTÖT
Annel Nieiddat

Angelin Tytöt tulevat Inarin Angelista, joka on ainoita saamelaiskyliä Suomessa. Angelissa kaikki puhuvat saamen kieltä äidinkielenään ja kylän pääelinkeino on porotalous. Lähimpään kauppaan on 60 kilometriä.

Vuonna -82 suomalainen opettaja Eino Kukkonen laittoi saamen luokan laulamaan saamelaistaidetapahtumaan Utsjoelle. Ryhmässä mukana olivat myös **Ulla Pirttijärvi** sekä **Ursula** ja **Tuuni Länsman**, joille saamelaislaulujen esittämisestä tuli pidempiaikainen harrastus. Tänä päivänä he ovat Angelin Tytöt.

Angelin Tytöt joikaavat. Joikaaminen on saamelaisten tapa puhua ja puhdistautua. Jokainen joikaa omalla tavallaan, ainoata oikeata tapaa ei ole. Joiku voi kertoa ihmisistä, luonnosta, tapahtumista, riuureissuista ja jopa suvun varakkuudesta. Joikaaminen ei ole enää syntiä, vaikka kylän vanhat niin väittävätkin.

Angelin Tytöt lähestyvät joikuja uusin keinoin. Perinteisten, suvussa kulkeneiden joikujen lisäksi tytöt ovat itse säveltäneet ja sanoittaneet sekä joikuja että uudempia ns. joikulauluja. Mahtuupa mukaan muutamia uudempaa perinnettä edustavia laulujakin. Angelin Tyttöjen esiintymistapa on iloinen, mukaansa tempaava. Silti joiuissa on särmää, tunnetta, kaikkea, mitä koko perinteessä on aina ollut. Lauluissa on vielä säilynyt oma harmoniansa, joka meidän korviimme kuullostaa usein "oudolta", suomeksi epävireiseltä. Lauluja säestetään usein myös kitaralla ja erilaisilla rummuilla. Ja sitten suomalainen kysyy, että onko tämä sitä shamanismia.

Meille saamelaisuus on eksoottista ja shamanistista. Angelin Tytöt kuitenkin näyttävät, ettei saamelaisuus ole sen kummallisempi tapa elää kuin suomalaisuuskaan. Jokaisella kansalla on omat perinteensä ja tapansa. Saamelaisille tärkeitä asioita ovat perhe ja suku, porojen määrä ja perheen varakkuus. Kun nuoret tapaava toisensa ensi kertaa, aina kysytään, että mistäs suvusta sinä tulet. Saamelaisten puvusta voit lukea perheen varakkuuden, kultavyö lantiolla on varakkuuden merkki. Saamelaispuvussa nuoret käyvät jopa discoissa. Moottorikelkalla tietenkin.

Angelin Tytöt ovat vasta tiensä alussa täällä Suomessa. Norjassa yhtye on ollut tunnettu jo vuosia, sana kirii koko ajan eteenpäin. Keväällä 1992 tytöt äänittävät ensimmäisen oman LP:nsä, jonka on tarkoitus ilmestyä kesäksi. Vuoden 1992 aikana Angelin Tytöt esiintyvät myös Suomen rajojen ulkopuolella, kutsuja on tulvinut mm. Italiasta, Unkarista, Norjasta ja Saksasta.

Angelin Tyttöjen asioita hoitaa Mipu Music/Sari Kaasinen ja Heikki Kemppainen.

Yhteystiedot: puh. 90-222 5350, fax. 90-222 6613.

PIKKUKYLÄN POJASTA MAAILMAA KIERTÄVÄKSI MUUSIKOKSI

Zairelaisessa Bena Makiman kylässä syntynyt Kunyinda Mukala "Coco" aloitti muusikon uransa Domingo Jazz Bandissä. Tapahtumarikkaan uransa aikana hän on ehtinyt soittamaan mm. kitaristi Papa Noelin luotsaamassa "Zaire's Babmula Band"ssä. Esiinnyttyään jonkin aikaa Sam Mangwanan kanssa hän päätti matkustaa Ugandaan (1972) soittaakseen Ejodu Zaire Bandin, Kisa Negron ja muutamien muiden yhtyeiden kanssa. Vuodesta 1975 "Coco" soitti Mombasalaisen Les Noirsin kanssa, minkä jälkeen Mukala muodosti oman ryhmänsä Mangelepan, josta tuli hyvin suosittu Itä- ja Keskiafrikassa.

PRO-VINSSIROCK -92
PE 5.6. majoitustilaa vielä jäljellä. Soita ja varaa heti!

TÖRNÄVÄN KARNEVAALIALUEEN
JUHLAHOTELLI
Rantarsipi
SORSANPESÄ
TUHANNEN TUNNELMAN TALO

19.-20.6.92 WOMAD-PAKETTI

395,- /hlö/vrk sis. majoituksen 2 hlön huoneessa, aamiaisen, aamusaunan ja -uinnin sekä 2 pv:n festivaaliliput

890,- /perhe/vrk sis. majoituksen 2 aikuiselle ja 1-2 alle 15 v. lapselle yhdellä lisävuoteella, aamiaiset, aamusaunat ja -uinnit sekä 2 pv:n festivaaliliput koko perheelle.

JA MUISTATHAN ERIHENKISET RAVINTOLAMME

YÖTA — Yökerho tuhannen ja yhden yön tunnelmissa. Avoinna klo 4:ään.

Sateenkaari — Lounaat ja päivälliset ja autobaarissa drinkit

SALUUNA — Pölyt kurkusta huuhdotaan lännenhenkisessä pubissa

JA TIETENKIN KESÄTERASSI!
TERVETULOA
TÖRNÄVÄNTIE 27, 60200 SEINÄJOKI P. 964-4199111,

Länsimaat ja intialainen musiikki

Kulttuurivaikutuksessa ei yleensä ole kyse kokonaisten ajatusrakennelmien vaan pikemminkin pienten osasten kulkeutumisesta kulttuurista toiseen. Näin on myös intialaisen klassisen musiikin laita. Länsimaiset säveltäjät ovat omaksuneet siitä joitakin aineksia, kuten ràgat (väri, tunnelma), asteikot ja sointivärit, ja yhdistäneet ne osaksi omaa tyyliään ja omia musiikkikäsityksiään.

Tällaisia säveltäjiä olivat muunmuassa Aleksandr Skrjabin ja Gustav Holst. Kumpikin oli kiinnostunut teosofiasta, 1800-luvulla vaikuttaneesta hindulaisuuteen pohjautuvasta synkretistisestä uskonnosta, jota monet Intian kielen ja kulttuurin tutkijat, filosofit, puoskarit ja seurapiirirouvat kannattivat. Intialainen ràga -ajatus on saattanut vaikuttaa Skrjabinin käsityksiin tunteista ja sointiväreistä ja Holst puolestaan sisällytti orkesterisarjaansa Planets Rig Vedan hymnejä. Ranskalainen Olivier Messiaen taas ihaili intialaiselle musiikille ominaisia melodiakulkuja ja korukuvioita ja kehitti rytmiteorian, jossa näkyy intialaisen tàlan (rytmi) vaikutus. Hänen Oiseaux exotiques-teoksessaan (Eksoottisia lintuja) lyömäsoittimien tàla-rytmit muodostavat kontrapunktin jousi- ja puhallinsoittimille.

Intialaisen musiikin aineksia on myös amerikkalaisten modernien säveltäjien Henry Cowellin (Madras Symphony) ja Alan Hovhanessin (Madras Sonata) tuotannossa. Lou Harrison ja John Cage ovat niinikään perehtyneet syvällisesti intialaiseen musiikkiin. Cagen Construction in Metal -teosta (Metallirakennelmia) ovat innoittaneet intialaiset shrutit eli mikrointervallit, ja pianoteoksessaan Sonates and Interludes (Sonaatteja ja välisoittoja) hän yritti siirtää musiikkiin sanskriitinkielisen runouden sthai bavat (pysyvät perustunneltilat), joiden avulla voidaan loihtia ràsan (tuntu, maku) ilmaisuvoima.

Uudempia esimerkkejä intialaisen musiikin vaikutuksesta ovat mm. La Monte Young ja Terry Rilay, joita guru Pandit Pran Nath on ohjannut hindustanilaisen vokaalimusiikin pariin. Teoksessaan The Well-Timed Piano Young on käyttänyt häipyviä ja jälleen voimistuvia raja-asteikkoja painotaustaa vasten. Myös Philip Glassin ja Steve Reichin musiikissa on kuultavissa vaimeita itämaisia sointeja. John Barham puolestaan on käyttänyt sävellyksissään pianoa persialaisen santurin (symbaali) tapaan.

INTIALAINEN MUSIIKKI JA LÄNSIMAINEN JAZZ JA POP

Intialainen klassinen musiikki tuli muotiin länsimaissa ja varsinkin Yhdysvalloissa 1950-luvulla; amerikkalaista yhteiskuntaa toisesta maailmansodasta lähtien hallinnut konservatiivisuus alkoi tuolloin hellittää otettaan. Uudistuksille ja muutoksille otollista ilmapiiriä symboloivat ihmisoikeustaistelu, kehitysaputyötä tekevien vapaehtoisten rauhanjoukkojen (Peace Corps) perustaminen ja erilaisten protestiliikkeiden nousu. Intialaisen musiikin suosion kasvuun vaikutti myös uusi, vaihtoehtoinen nuorisokulttuuri, jolle oli ominaista kiinnostus guruihin ja taianomainen, myyttinen kuva Intiasta ja sen uskonnoista.

1960-luvulla intialaisen musiikin konsertit houkuttelivat runsaasti yleisöä niin Lontoossa, Pariisissa, New Yorkissa ja Chicagossa kuin muissakin suurkaupungeissa. Siinä oli uutuudenviehätystä, ja sen syvällisyyttä ja tyyneyttä ihailtiin. Siinä nähtiin myös yhtäläisyyksiä jazziin (improvisaatiovapaus, taiteilijan suuri liikkumatila sekä asteikkojen ja sointujärjestelmien tarjoamat mahdollisuudet).

Intialaisen musiikin suuri suosio oli kuitenkin pitkälti yksittäisten muusikoiden ansiota; heistä mainittakoon Ali Akbar Khan, Yehudi Menuhin, George Harrison ja ennenkaikkea Ravi Shankar. Tuodakseen intialaisen musiikin lähemmäksi länsimaalaisia hän poikkesi hindustanilaisesta perinteestä aloittamalla konserttinsa lyhyillä kappaleilla ja jatkamalla sitten loppua kohti pitenevillä sävelmillä. Konsertto sitarille ja orkesterille -teoksensa äänitteen johdannossa hän toteaa: "Tältä levyltä kuulija ei juurikaan löydä tuttuja länsimaisia harmonioita, kontrapunkteja tai sointeja – niitä olen tietoisesti käyttänyt hyvin säästeliäästi, sillä liian korostuneina sellaiset ainekset voivat vääristää tai jopa tyystin turmmella ràga-bhayan (ràgan tunnelma ja henki).

George Harrison tutustutti menestyksekkäästi popmusiikin harastajia intialaiseen musiikkiin jättämällä pois joitakin sen vaikeimmin omaksuttavia piirteitä. Sitarin eksoottinen ääni on kuultavissa Rubber Soul -albumin laulussa "Norwegian Wood" ja Revolver -albumin kappaleessa "Within You Without You".

Jazztrumpetisti Don Cherry puolestaan lähestyi intialaista musiikkia omalla tavallaan kappaleessa Humus, joka perustuu sarjaan yksinkertaisia teemoja, ääniä ja rytmejä sekä kahteen ràgaan, vaikka trumpetti ei olekaan paras mahdollinen soitin tuomaan esiin intialaiselle musiikille ominaisia glissandoja.

Viulua ja klarinettia on sen sijaan jo kauan käytetty intialaisessa klassisessa, puoliklassisessa ja jopa kansanmusiikissa. Länsimaisen klassisen musiikin vaikutus on kuitenkin ollut Intiassa melko vähäinen, kun taas pop ja rock ovat vaikuttaneet voimakkaasti elokuvamusiikkiin, joka ei yleensä ole kovin omaperäistä eikä liity olennaisesti Intian klassisen musiikin perinteeseen.

Aikojen kuluessa intialainen musiikki on omaksunut monenlaisia vaikutteita, mutta prosessi on ollut hidas; uusi aines on pyritty sulauttamaan siten, ettei vanha, omintakeinen aines samalla vaarantuisi. Kaksikymmentä viime vuotta ovat joka tapauksessa olleet menestyksekkäitä lahjakkaille ulkomailla esiintyneille intialaisille muusikoille. Iloitessamme intialaisen musiikin monitahoisesta vaikutuksesta länsimaissa meidän on kuitenkin muistettava taata sille suotuisat olosuhteet myös sen kotimaassa. **ROMAIN MAITRA**

kirjoittaja on intialainen toimittaja, kirjailija ja antropologi. Hän työskentelee parhaillaan Maison des Sciences de l'Hommessa Pariisissa tutkien ranskalaisten elokuvien Intiasta antamaa kuvaa.

lähde: UNESCO-KURIIRI 4 (1991)

INDOPOPIN KEULAKUVA
Sheila Chandra

Intialaissyntyisen Sheila Chandran musiikki on merkinnyt paljon länsimaiselle populaarimusiikille. Hänen vaikutustaan on muun muassa se, että mainstream-populaarimusiikissakin hyväksytään aasialaistyyppiset vaikutteet.

Sheila Chandra niitti mainetta vuonna 1981 perustetussa indobrittiläisessä Monsoon-yhtyeessä. Hänestä tuli yhtyeen keulahahmo, johon koko bändi samastettiin. Monsoon tuli pian niin sanotun indopop-soundin esikuvaksi ja sai levynsä brittiläisille levymyyntilistoille.

Chandra on monipuolinen laulaja hallitessaan erilaiset äänitekniikat. Visuaalisesti hän haluaa edustaa aasialaista kulttuuritaustaa. Hän on ylpeä siitä, että näyttää intialaiselta. Ulkoasullaan ja perinteisellä pukeutumisellaan hän viestittää monella tavalla omaa kulttuuriperinnettään, joskaan se ei aina ole helppoa, varsinkaan länsimaisessa yhteiskunnassa.

The Wailers yhä karnevaalikunnossa:

REGGAEN SYKE EI SAMMU

Ennen kuin reggaen kuningas Bob Marley siirtyi tuonpuoleiseen orkesteriin vuonna 1981, hän kertoi yhtyeensä The Wailersin jäsenille suuren toiveensa.

"Pysykää yhdessä ja jatkakaa the Wailers-yhtyeen toimintaa!" Ja niin The Wailersin tarina jatkuu.

Juhannuksen yöttömässä yössä soi originaali reggae Seinäjoen Törnävän festivaalipuistossa osana MaailmanKarnevaalia.

Bob Marley valisti Wailers-miehiä Junior Marvinia ja Aston "Familyman" Barrettia ennen kuolemaansa näin: "Se saattaa kestää kymmenen vuotta, mutta yrittäkää ja yrittäkää jaksaa vain eteenpäin. Älkää välittäkö vaikeuksista. Te vielä onnistutte!"

Junior Marvin tietää nyt, että kesti juuri kymmenen vuotta, ennen kuin The Wailers otettiin vakavasti ilman Bob Marleyn karismaa, läsnäoloa.

"Musiikki on minulle hyvin maaginen juttu. Siis kannatti odottaa tuo kymmenen vuotta", sanoo Junior.

Bob Marleyn kuoleman jälkeen on ilmestynyt kymmenittäin erilaisia Bob & The Wailers -äänitteitä päivänvaloon. Mutta vasta viime vuonna The Wailers Band sai julkaistuksi ensimmäisen oman albuminsa.

"Rupesimme harjoittelemaan vuonna 1990 MAJESTIC WARRIORS -albumiamme silmälläpitäen. Kävimme läpi sadoittain lauluja. Meillä oli Kingstonin ulkopuolella maaseudulla hyvä treenipaikka. Olimme siellä kolme -neljä kuukautta. Treenasimme kuutena päivänä viikossa. Huomasimme että roots-laulut tulivat yhä voimakkaammiksi ja entistä positiivisimmiksi".

The Wailers Band äänitti toistaiseksi ainoan albuminsa lähes livenä studiossa. Näin miehet onnistuivat vangitsemaan lauluihinsa vielä extraviboja ja inhimillistä kontaktia sekä tunnetta.

Pääosan vokaaliosuuksista hoitaa Junior Marvin Irvin "Carrot" Jarretin ja bändin uusimman jäsenen Andrew McIntyren antaessa sivustatukea stemmoilla.

* * *

MaailmanKarnevaalissa The Wailers Band heittää odotetun keikkansa keskellä yötöntä yötä juhannusaaton vaihtuessa juhannuspäiväksi. The Wailers Band kävi viime vuonna Tampereella, missä se soitti Bob Marleyn kuoleman 10-vuotismuistopäivänä vahvatunnelmaisen keikan. Tampereen viisitin jälkeen tulevan Seinäjoen keikan odotukset ovat korkealla.

Kuva: Anssi Männistö

Kaiken kaikkiaan The Wailers Band on osoittanut sitkeytensä pysymällä koossa yli 10 vuotta ja pystymällä kehittämään omia luomuksiaan perinteisen reggaen pohjalta.

Jamaikan huippureaggeta on kuultu Seinäjoella aiemminkin, sillä mm. Ziggy "Bobinpoika" Marley ja Melodi Makersbändi esiintyivät jokunen vuosi sitten Provinssirockin pääareenalla.

* * *

The Wailers Band'in koostumus: Aston "Familyman" Barrett, Junior Marvin, Earl "Wia" Lindo, Alvin "Seeco" Patterson, Irvin "Carrot" Jarret, Michael "Boo" Richards, Earl "Baler" Fitzimmonds, Andrew "Jack" McIntyre.

ZI LAN LIAO

ZI Lan Liao on nuori kiinalaismuusikko, joka soittaa sekä harppua että kiinalaista Ku-Chengiä. Zi Lan muutti Englantiin perheineen vuonna 1983. Hän opiskeli aluksi musiikkia Chetham's School of Music'ssa ja siirtyi sieltä Lontoon Musiikkiakatemiaan.

Zi Lanilla on aito ja harvinainen esiintymistaito, joka on valloittanut monia esiintymisareenoita Royal Alberhallista, Royal Festival Halista Liverpoolin Royal Filharmonic Halliin.

Zi Lanin soitin 21-kielinen Ku-Cheng on harppu, jota soitetaan horisontaalisesti molemmin käsin. Zi Lan aloitti harpunsoiton jo kolmivuotiaana Cantonin kaupungissa Kiinan kansantasavallassa. Yhdeksän vanhana hän nappasi ensimmäisiä palkintoja koko Kiinan kattavissa kilpailuissa. Sittemmin Zi Lanin ansiolistalta löytyy liuta merkittäviä saavutuksia.

Konserttien ohessa Zi Lan on työskennellyt myös monissa muissa kuvioissa. Hän esimerkiksi teki David Byrnen kanssa musiikin Oscarilla palkittuun elokuvaan "The Last Emperor".

Perinteisen kiinalaisen harpun lisäksi Zi Lan taitaa myös länsimaisen konserttiharpun soiton. Hän laajentaa mielellään ilmaisuaan musiikin ohessa tanssiin.

Juhannusviikolla Seinäjoella järjestettävillä Esittävän taiteen kursseilla saadaan nauttia ensimmäistä kertaa Suomessa Zi Lan Liaon opetuksesta. Hän perehdyttää sekä harpunsoittoon että vierailee tanssikurssilla. Zi Lan pystyttää kurssilaisten kanssa perjantaina 5. kesäkuuta työpajan otsikolla "Kiinan perinteinen tanssi ja sen muodot".

miljoonasade

lelukaupan häät

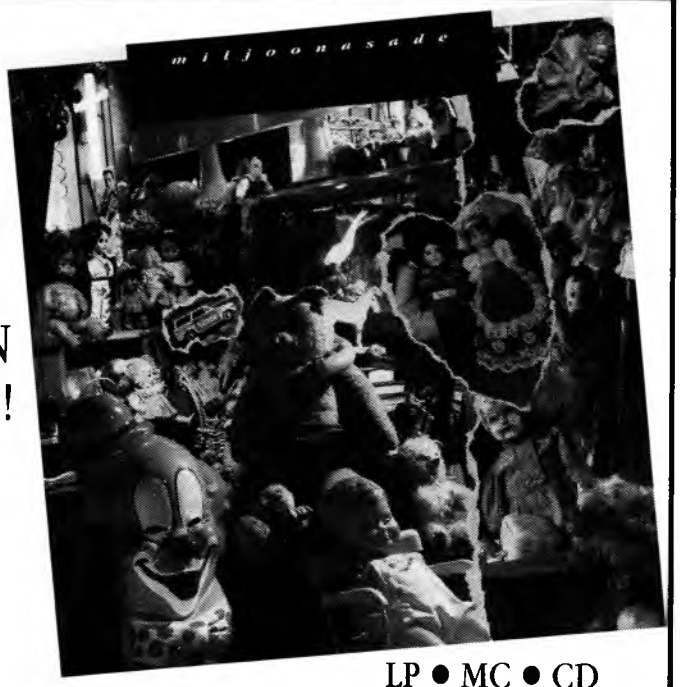

UUSI, PETTÄMÄTÖN MESTARITEOS!

Mukana mm.
"Murheenkryynit"
"Meitä jyrätään"
"506 ikkunaa" ja
"Lelukaupan häät".

LP • MC • CD

FAZER FINNLEVY

LÄHDE EUROOPPAAN 92

Vaasan läänin nuorisolautakunta tarjoaa 16–26 vuotiaille 26 tapahtumaa ympäri Eurooppaa kesällä 92.
Kiinnostaako?
Tilaa esite 961-323 611 / nuorisolautakunta

SUPER RAIL BAND
of the Buffet Hotel de la Gare de Bamako

Länsiafrikkalainen Mali on suunnattoman suuri maa ja yli puolet siitä on Saharan autiomaata. Tuhansien vuosien ajan Mali on ollut kulttuurinen risteys pohjoisen arabimaailman ja eteläisten afrikkalaisten kansojen välillä. Mali oli Ranskan siirtomaa ja itsenäistyi vuonna 1960.

Malin ja Senegalin yhdistää 500 mailia pitkä rautatie, joka valmistui vuonna 1924.

Jo myyttinen Super Rail Band perustettiin vuonna 1970. Se oli ensimmäinen malilainen popyhtye jota Malin informaatioministeriö ryhtyi sponsoroimaan, kun se halusi turvata Malin musiikin kehittymisen. Kansallisen rautatieyhtiön hotellijaoston kautta turvattiin bändille pysyvä esiintymispaikka Bamakon (maan pääkaupunki) rautatieaseman hotellissa. Tuohon aikaan yhtyeen lausolistina oli nyttemmin supertähden maineeseen noussut Salif Keita.

Super Rail Band esittää ns. mandinka-musiikkia sen modernissa muodossa sähkösoittimin ja torvisektioin. Perinteisesti tuota musiikkia ovat esittäneet griotit, trubaduurit, jotka vieläkin säestävät itseään esim. kora-harpulla.

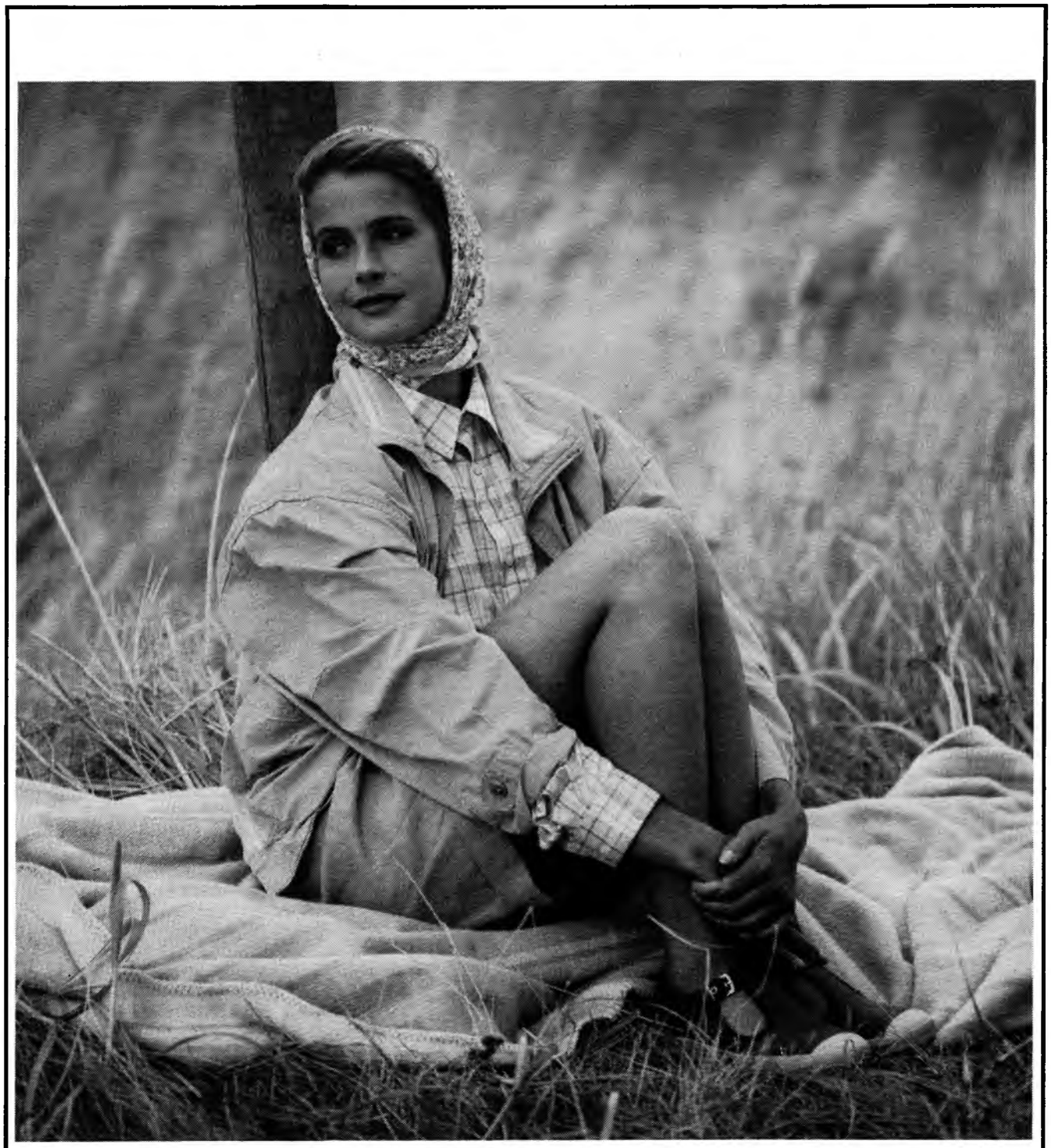

VAATEKESKUS

Torikeskus Kauppakatu 20, Seinäjoki.

CARMEN LINARES

Carmen Linaresin arvellaan olevan taitavin flamencoa esittävä naislaulaja – uuden flamencon kantava voima. Hän on tehnyt levytyksiä jo 20 vuoden ajan ja voittanut useita flamenco-kilpailuja.

Carmen Pacheco Rodriguez syntyi Linaresin kaupungissa Espanjassa ja otti myöhemmin Linaresin taiteilijanimekseen. Flamencon laulamisen Carmen aloitti jo hyvin nuorena isänsä opastuksella. Viisitoistavuotiaana hän muutti perheensä mukana Madridiin jossa hän yhä asuu.

Ensimmäisen levynsä Carmen Linares julkaisi 1968 ja samana vuonna hän voitti ensimmäisen palkinnon Arte Flamenco -kilpailussa Cabrassa. Siitä lähtien hän on esiintynyt monien muiden flamencon huippunimien kanssa mukaanlukien Camaron ja Morente sekä tanssija Paco Romero ja Carmen Mora. Carmen Linares on tehnyt kiertueita ympäri maailmaa Japanista USA:han ja valloittanut yleisönsä joka paikassa.

Linares kunnioittaa flamencon vanhaa perinnettä, mutta tuo samalla uusia tuulia tähän musiikin muotoon. Myös hänen muusikot edustavat uuden aallon flamencoa.

Carmenin flamenco-tulkinnan tekevät hänen tyylistään ainutlaatuisen; hän laulaa tunteella, täydellisen keskittyneenä, syvällä ja käheällä äänellä. Kitaristi Paco Cortes ja Pedro Sierra seuraavat hänen liikkeitään ja ovat valmiina muuttamaan sävellajia ja laulua Carmenin tunteiden ohjailemina.

Taiteilijan uusimman levyn Cantaora on juuri julkaissut englantilainen Riverboat Records sarjassaan Women of the World.

Maailmanmusiikin suurlähettiläs PIIRPAUKE

Sakari Kukon johtama kansanmusiikkiyhtye, Piirpauke, on ollut olemassa viitisentoista vuotta ja käsite musiikkielämässä. Yhtye on vienyt maailmanmusiikin ideologiaa eteenpäin paljon aikaisemmin kuin koko termi oltiin edes keksitty.

Sakari Kukko on multi-instrumentalisti ja maailmanmies, jonka ansiosta yhtye on hyvin kansainvälinen. Suomalaismuusikoiden lisäksi Piirpauken riveissä musisoi soittajia Senegalista ja Espanjasta, eikä minkäänmaalainen kansanmusiikki ole sille vierasta. Alkuvuosien karjalaiset kansanlaulut saivat pian seuraa kaukaisempien maiden laulu- ja soittoperinteistä. Intensiivinen musiikki ja monipuolinen ohjelmisto aukaisivat helposti tien Euroopan estradeille ja mertentakaisille mantereille.

Piirpauke soittaa kaiken maailman musiikkia: rytmejä Balkanilta Uraliin, Aasiasta Amerikkaan tai Andalusiasta Karjalan kunnaille. Toistakymmentä albumia ja maailmanlaajuiset konserttikiertueet ovat tehneet yhtyeestä todellisen maailmanmusiikin suurlähettilään.

Kevään 1992 aikana Piirpauke liikkuu triona, jossa Sakari Kukon lisäksi esiintyvät andalusialainen laululintu Cinta Hermo ja senegalinen lyömäsoittaja Ismaila Sane. Mukana saattavat liikkua myös kitaravirtuoosit Malang Cissokho ja Badu Ndjay, molemmat Senegalista

Maailmankarnevaalissa yhtye on luomassa omaa persoonallista ja kansainvälistä tunnelmaansa, josta ei tule menoa puuttumaa. -mn

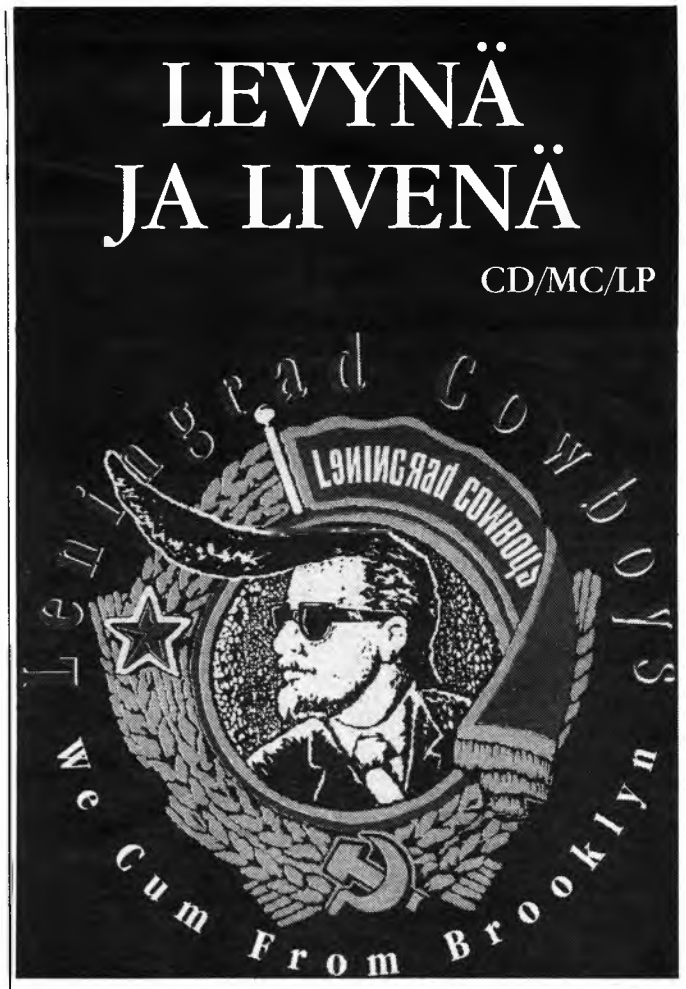

Wilson Peter ja George Peter ovat olleet musiikkikuvioissa jo 60-luvulta lähtien joten kyseessä ovat itä-afrikkalaisen musiikin veteraanit. Kigoman kaupungissa Tanganjika-järven rannalla syntyneet veljekset loivat uransa perustan Jamhuri Jazz Bandissä, mutta vasta muutto Keniaan alkoi nostaa Simba Wanyikan suosiota piirikunnalliselta tasolta laajemmalle.

Mombasan aikakin jäi vain välivaiheeksi, sillä vasta siirtyminen pääkaupunki Nairobin musiikkiympyröihin vuonna 1975 antoi veljeksille esimakua suosiosta.

Bändistä tuli lopulta niin suosittu, että se innostui tuottamaan levytyksiä myös samoilla bändinimillä Les Wanyikas ja Super Wanyika Stars. Ryhmä toimi myös Orchestre Jobison tuottajana.

Simba Wanyika on eittämättä tärkein Swahili-kitarabändi. Se on tehnyt sen verran ison kasan hittilevyjä, ettei Itä-Afrikan tärkeimpiin kuuluvan bändin tittelissä ole yhtään liiottelun makua.

Vaikka kyseessä on todellinen veteraanibändi, piipahti Simba Wanyika vasta vähän aikaa sitten ensimmäisellä Euroopan visiitillä. Bändi lensi Hollantiin teki tiukan kiertueen, viivähti levyttämässä ja antoi useita tv- ja radiohaastatteluja. Koko Eurooppa-turnee käynnistyi Afro-karibialaisen musiikin festivaalilla Rotterdamissa, missä kenialaiset räjäyttivät yleisön huimiin suosionosoituksiin ja lukemattomiin encorepyyntöihin.

Swahili-kitaran ykköset

Kinyongan veljetkset, Wilson ja George muodostavat rytmiryhmineen Kenian kovatasoisimman kitarabändin. Tansaniassa syntyneet veikot muuttivat Kenian Mombasaan 20 vuotta sitten. Muuttorytäkässä kokoonpanonsa nimi muuttui THE ARUSHA JAZZ BAND:istä "Savannan leijoniksi" eli swahilin kielellä SIMBA WANYIKA:ksi.

Missä piilee bändin suosion salaisuus? Ainakin korvia hivelevissä laulustemmoissa, kirkassoundisissa kitaroissa ja Swahili-sävelmissä – ne kaikki muodostavat yhdessä omintakeisen Simba Wanyika-soundin.

Seinäjoen MaailmanKarnevaalin yleisö saa maistaa nyt haluttua Kenian herkkua, jota janotaan lisää kaikkialla siellä, missä ryhmä on heittänyt joskus jopa kolmituntiseksi venyvän settinsä. Pitäkää varanne – he ovat musiikillisia tappajia, varoittaa eräs hollantilainen, joka näki bändin konsertissa.

Yhtyeessä soittaa Kinyongan veljesten lisäksi Nairobin terävin muusikkokaarti. Viime aikoina kaartiin on kuulunut mm. basisti Sammy Kasule, sekä lukuisista soolilevyistään tunnettu tumbansoittaja Coco Kanyinda. Legendaosastoon kuuluu myös lyömäsoittaja-rumpali Micky Jaga Jaga, joka soitti rumpuja jo legendaarisen Orchestre Makassyn hittialbumilla "Agwaya".

Wilson Peter Wanyika johtaa yhtyettä isoveljen oikeudella sekä laulaa ja soittaa ykköskitaraa. Pikkuveli George Peter laulaa ja hoitelee rytmikitaraa.

Ennen kuin kuulemme bändiä MaailmanKarnevaalissa, opettavat Wanyikan veljekset Esittävän taiteen viikon kursseilla juhannusviikolla maanantaina, tiistaina ja keskiviikkona. Jos siis haluaa perehtyä, Itä-Afrikan huippumuusikoiden tekniikan ja luomisvoiman salaisuuksiin, on syytä ilmoittautua kurssille välittömästi.

Swahili-kitaran huiput tulevat – olemmeko valmiit?

SOUNDWALL studio oy
PL 201 60101 SEINÄJOKI
puh. (964) 41 48 703 fax (964) 41 48 622

RUIS ROCK 92
27.-28.6.

lauantai 27.6.

**EBPS&TRFM / PRESTIGE /
POVERTY STINKS / POJAT /
G E M / HAVANA BLACK /
VIOLENT FEMMES / TEENAGE FAN CLUB /
NIRVANA YM.**

sunnuntai 28.6.

**DREADLINE / KARI PEITSAMO /
Q. STONE / J. KARJALAINEN /
BURNING SPEAR / EXTREME /
BRYAN ADAMS YM.**

TYPPIHAPPO-PARTY 27.6.

liput

**Ruissalo 150,- 1 pv / 250,- 2 pv
Typhoon 100,-**

ennakko

LIPPUPALVELU puh. 9700 4700

Soita sinäkin

Fender® FAZER
TAMA
Ibanez Gibson USA
YAMAHA
Roland NewSound

Vahvoja merkkejä, joita vaativat harrastajat ja ammattilaiset käyttävät

MUSIIKKI Seinäjoen Soitinkauppa ky
KAUPPAKATU 24 Puh. 4232 669 ja 4140 855

TRES AMIGOS

Tres Amigos on bändi, joka pystyy ennakkoluulottomasti luomaan vanhasta materiaalista jotain uutta ja tuoretta jättäen siihen oman kätensä jäljen silti pilaamatta ja raiskaamatta materiaalin alkuperäistä jännitettä.

Tres Amigos ilmoittaa kotipaikkakunnakseen Kauhavan ja tässä akustis-sähköisessä bändissä soittavat **Micke Björklöf,** laulu, percussiot, kitara, **Jari Korpi,** kitara, dobro, laulu, **Seppo Nuolikoski,** basso, kitara, laulu ja **Jaakko Passinmäki,** rummut, percussiot ja laulu. Osa bändin kavereista on tuttuja jo vuosien takaa, koska tämän läänin rockpiirit ovat aika pienet. Kävin tapaamassa bändiä sen ollessa keikalla Lapualla.

Bändin syntyhistoria on vielä varsin nuori. Se perustettiin alunperin yhtä apurahakeikkaa varten elokuussa -91. Silloin bändi oli vielä kolmimiehinen ja nimikin keksittiin vasta lavalle mentäessä. Bändi toimi kuitenkin niin hyvin, että toimintaa päätettiin jatkaa ja laajentaa. Joten lokakuussa Jaska kantoi kannunsa treenikämpälle.

Tres Amigos luonnehtii itse musiikkiaan englanninkieliseksi rockiksi, jossa akustiset soundit luovat keveyttä ja ilmavuutta, mutta sovitukset tuovat biiseihin voimaa, tunnelmaa ja tuoreutta.

KAVEREITA JA COVEREITA

Fakki-idioottina järkytyin aikoinaan kun kuulin, että Tres Amigos soittaa cover-materiaalia eli muiden jo levyttämää musiikkia. Minulla oli jo kauan ollut sellainen päähänpinttymä, että bändin piti itse säveltää materiaalinsa ja minulla on edessäni bändi, joka käyttää hyväkseen muiden tekemiä biisejä. Kysyin asiaa ja Micke vastasi tyhjentävästi, että maailmassa on niin paljon hyviä biisejä, joita monikaan ei ole vielä kuullut. Miksei niitä sitten kannattaisi hyödyntää? Ni-in, niinhän se asia on.

Tres Amigos ei kuitenkaan missään nimessä ole kopiobändi, joka sortuisi yleisön kosiskeluun, vaan jokaisessa biisissä on vahva omintakeinen Tres Amigos-leima. Jokaisen biisin toimivuuden eteen on tehty työtä.

Bändin tyylillinen linja on ehjä, vaikka keikkasetissä on ennen heavyksi, souliksi, discoksi, popiksi, jne. sovitettuja biisejä. Tres Amigos on ottanut biiseistä vain oleellisen ja saanut ne istumaan omaan akustiseen tyyliinsä. Bändi kyllä sanoo ottavansa omiakin biisejä ohjelmistoonsa, jos vain sopivia syntyy. Väkisin niitä ei kuitenkaan ryhdytä vääntämään.

KOULUESIMERKKI

Tres Amigos on oiva kouluesimerkki siitä miten tärkeää on biisien sovittaminen ja he saavat myös huomaamatta sen, miten olematon on eri musiikkityylien välinen kuilu. Bändissä jokainen osallistuu sovittamiseen, joten kaikkien luovuutta käytetään hyväksi. Mitään laskelmallisuutta sovittamisessa ei ole, vaan kaikki tapahtuu omalla painollaan. Kokeilun kautta biisi kelpaa keikkasettiin tai sitten ei. Bändi tähtää yksinkertaiseen toimivuuteen ja oikean tunnelman luomiseen ja sen välittämiseen kuulijoille. Ja siinä se onnistuu hyvin.

Bändin vahvana puolena on sovitusten lisäksi jokaisen soittajan monivuotinen kokemus erilaisissa rock-bändeissä sekä Micken vahva treenattu ääni ja oikeaoppinen englanninkielen lausuminen, mikä on varsin harvinaista näillä leveysasteilla. Lisäksi bändi toimii akustisuudestaan johtuen yhtä hyvin niin kadulla, klubeissa kuin isoilla lavoillakin.

Tres Amigos on tehnyt yhden studiodemon ja tämän minullakin olevan live-tallenteen, joiden avulla keikkoja on järjestynyt tällä hetkellä n. 4–6 kuukaudessa. Ja mikäs sitä on hyvää tuotetta kaupatessa. Keikkakalenteria täydennetään jatkuvasti ja Tres Amigos on kutsuttu mm. ensi kesän Kuopio tanssii ja soi-festivaaleille sekä Maailmankarnevaaliin.

Bändin myyntitykkinä toimii heidän itsensä lisäksi **Olli Turja,** jolle he ovatkin syvästi kiitollisia. Tulevaisuuteen bändi katsoo jalat tiukasti maassa. He haluavat hakea keikkojen kautta lisää rutiinia, jonka jälkeen on vasta levy-yhtiöiden vuoro.

Joo, on niin vaikea sanoilla kuvata bändiä, joka oikeastaan pitäisi kuulla ja nähdä. Tres Amigoksessa saa parhaiten selvän vain menemällä yhtyeen keikalle ja muodostamalla oman mielikuvan sen versioimasta musiikista.

TEKSTI: VELI-MATTI KARHU

TUKEKAA ILMOITTAJIAMME

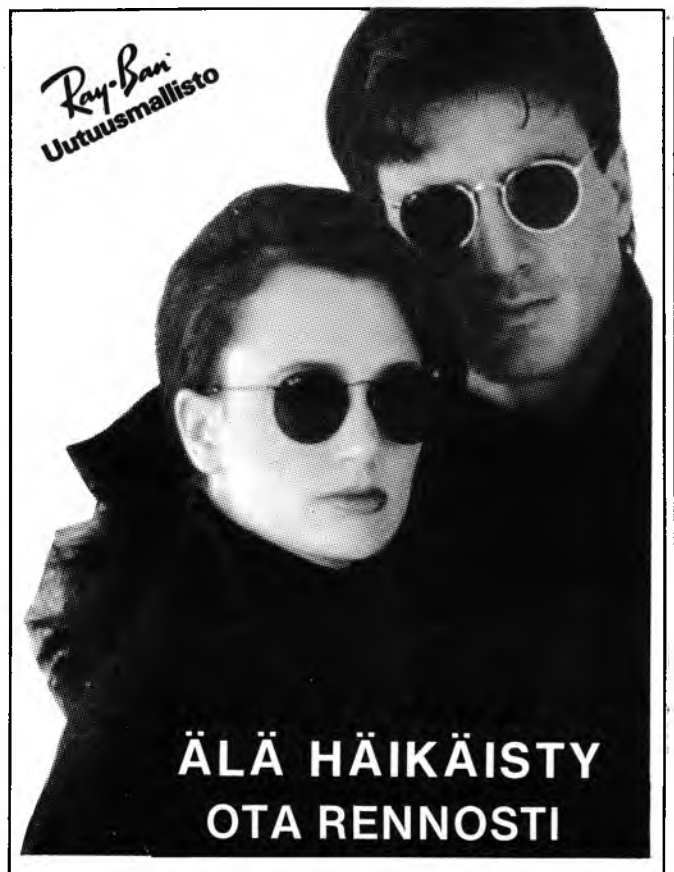

Ray-Ban Polaroid
aurinkolaseja
* Tule noutamaan *
VOIT MAKSAA MYÖS PANKKI- JA LUOTTOKORTEILLA.
SEINÄJOEN keskus-optiikka
KALEVANKATU 5.
SEINÄJOKI • 964-4141545 • ALAVUS • 965-12616

The World of Music, Arts and Dance

ESITTÄVÄN TAITEEN VIIKKO

15.–19.6.1992

LYÖMÄSOITINKURSSI – EXPLORING RHYTHMS OF THE WORLD

Aika: 15.–19.6.1991

Paikka: Seinäjoki, Marttilan alue

Järjestäjä: WOMAD Seinäjoki r.y. (WOMAD, Maailman musiikin keskus, Etelä-Pohjanmaan Kesäyliopisto, Rytmi-instituutti, KEMU r.y.)

Opettajat: Kurssista vastaa Kunyinda Mukala, kokenut ja monipuolinen zairelainen lyömäsoittaja, joka soittaa useissa afrokokoonpanoissa (mm. Real Sounds of Africa). Vuodesta 1984 hän on opettanut workshopeissa eri puolilla maailmaa. Kurssilla on myös vierailevia opettajia (Karl Messado Jamaikalta, Yamar Thiam Senegalista, Wilson Peter Kinyonga ja George Peter Kinyonga Keniasta).

Tavoitteet: Osalllistujat oppivat hallitsemaan valikoitujen afrikkalaisten rumputyylien perusteet.

Kohderyhmä: Kaikki aiheesta aktiivisesti kiinnostuneet. Kurssi ei edellytä aiempaa perehtyneisyyttä entisiin rumputyyleihin. Kurssille otetaan korkeintaan 25 henkilöä.

Vaatimukset: Käsirumpu ja/tai muu lyömäsoitin mukaan.

Maksut: Kurssimaksu 600 mk.

REGGAE-TANSSIKURSSI – EXPLORING MOVEMENT OF THE WORLD

Aika: 15.–19.6.1991

Paikka: Seinäjoki, Marttilan alue

Järjestäjä: WOMAD Seinäjoki r.y. (WOMAD), Maailman musiikin keskus, Etelä-Pohjanmaan Kesäyliopisto, Rytmi-instituutti, KEMU r.y.)

Opettajat: Tanssikurssi keskittyy jamaikalaiseen tanssiin. Jamaikalainen ohjaaja Patsy Ricketts on tunnustettu tanssijatar, joka on kiertänyt maailmaa Jamaican National Dance Theatre Companyn kanssa ja ollut mukana perustamassa mm. Dance Theatre of Harlemia (New York). Rickettsin ura on kestänyt viimeiset 27 vuotta ja hän on Jamaikan tunnetuimpia tanssijoita. Ricketts on toiminut nykyisin Englannissa asuessaan koreografina ja tanssikurssien opettajana. Viimeiset kymmenen vuotta Rickettsin uraa on leimannut rastafarismista ja reggaesta saatu suusi dynamismi ja voima. "Tanssi ei ole vain tekniikkaa – se on sielun tanssia", Ricketts uskoo. Hänen tanssityylinsä on ainoalaatuinen yhdistelmä modernia tanssia ja Niabinghi-rastafarityylin voimakasta ilmaisua.

Rickettsin parina työskentelee karibialaisten rumputyylien ekspertti Kari Messado. Messado on säestänyt Patsy Rickettsiä kahden vuoden ajan toimittuaan sitä ennen Jamaikan kansallisen tanssiteatterin ykkösrumpalina. Hän on kokenut opettaja ja pitänyt mestarikursseja Euroopassa ja Jamaikalla.

Tanssikurssilla on myös vierailijoita, joista tärkein kiinalainen perinnetanssien ekspertti Zi Lan Liao.

Tavoitteet: Patsy ja Karl tutkiskelevat opiskelijoidensa kanssa liikkeitä, yhdistävät modernia tanssia reggaevaikutteisiin. Aluksi johdatusta liikkeisiin ja rytmien kuunteluun; karibialaispainotteisen "liikkeiden sanaston" luominen; tanssijaksojen luominen (Patsy koreografina, Karl rummuissa); lopuksi tanssijoiden omien yksilöllisten tyylien kehittäminen.

Kohderyhmä: Kaikki asiasta aktiivisesti kiinnostuneet. Kurssille otetaan korkeintaan 25 henkiöä.

Vaatimukset: Mukava vaatetus.

Maksut: Kurssimaksu 600 mk.

TEKSTIILITAITEEN KURSSI – ALARO TEXTILES FROM SOUTH WEST NIGERIA

Aika: 15.–19.6.1992

Paikka: Seinäjoki, Marttilan alue

Järjestäjä: WOMAD Seinäjoki r.y. (WOMAD, Maailman musiikin keskus, Etelä-Pohjanmaan Kesäyliopisto, Rytmi-instituutti, KEMU r.y.)

Opettajat: Ohjaajat Annie Menter ja Barbara Disney ovat englantilaistaiteilijoita, jotka ovat toteuttaneet multietnisiä taideprojekteja jo kymmenen vuoden ajan. He ovat perehtyneet useaan otteeseen nigerialaisiin, erityisesti Yoruba-kansan tekstiilitaiteisiin. He ovat kokeneita workshop-vetäjiä, jotka ovat vastikään julkaisseet 'Alaro' -opetuspaketin (Oxfam Education -kustannus).

Tavoitteet: Kurssin teemana on lounaisnigerialainen tekstiilitaide. Kurssilla perehdytään estovärjäystekniikoihin (adire eleko), mutta myös batiikintekoa ja painotekniikoita harjoitellaan. Kurssin aikana valmistetana sekä perinteisiä että moderneja 'diseing'-tuotteita.

Kohderyhmä: Kaikki aiheesta aktiivisesti kiinnotuneet.

Maksut: Kurssimaksu 600 mk, materiaalimaksu 200 mk.

Lisätietoja kursseista: Rytmi+insituutti, PL 180, 60101 Seinäjoki, p. 964 - 4162576, telefax 964 - 4148622.

Majoitus: Kesähotelli: 100 mk/yö, osallistujille kiintiö Marttilan kortteerissa p. 964 - 4144800. Yhteismajoitus: 30 mk/yö, p. 964 - 4162576.

Ilmoittautumiset: 29.5. mennessä Etelä-Pohjanmaan Kesäyliopistoon p. 964 - 4233270.

LAULUKURSSI – EXPLORING VOICES OF THE WORLD

Aika: 15.–19.6.1992

Paikka: Seinäjoki, Marttilan alue

Järjestäjä: WOMAD Seinäjoki r.y. (WOMAD, Maailman musiikin keskus, Etelä-Pohjanmaan Kesäyliopisto, Rytmi-instituutti, KEMU r.y.)

Opettajat: Laulukurssin painoalueita on kaksi. Kolmena ensimmäisenä päivänä pääopettajina toimivat kenialaiset Wilson Peter ja George Peter Kinyonga, jotka ovat huippuluokan afrobändi Simba Wanyikan laulusolisteja. Kahdeksi loppupäiväksi on onnistuttu pestaamaan useita laulutekniikoita hallitseva intialaissyntyinen Sheila Chandra, jonka musiikki on ollut uraauurtavan merkittävää koko länsimaisen populaarimusiikin kannalta. Hänen ansiostaan esim. aasialaistyyppinen fuusiomusiikki hyväksytään myös mainstream-populaarimusiikissa. (Chandra valloitti Englannin listat Monsoon-yhtyeen kanssa tehdyllä "Ever So Lonely" -kappaleella.) Ainoalaatuinen mahdollisuus – toimi nopeasti.

Tavoitteet: Opiskelijat saavat perustietoja ja -taitoja kahdesta erityyppisestä laulukulttuurista.

Kohderyhmä: Kaikki asiasta aktiivisesti kiinnostuneet. Ei edellytä aiempaa perehtyneisyyttä etnisiin laulutyyleihin. Kurssille otetaan korkeintaan 25 henkilöä.

Maksut: Kurssimaksu 600 mk.

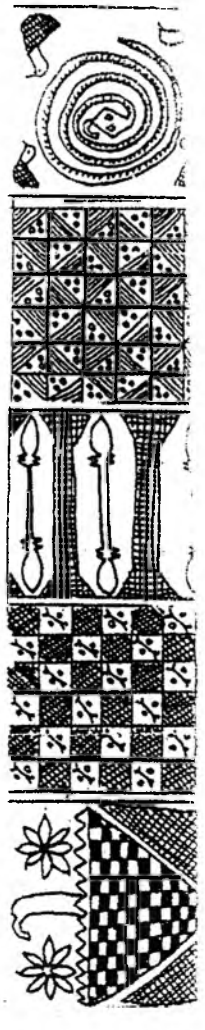

SOITTIMET KASSIIN JA MUSIIKKILEIRILLE

"Tietääkseni tämä on ensimmäinen kerta, kun kokonainen yhtye opettaa tämäntapaisella musiikkileirillä. Onhan yhtye aina enemmän kuin jäsentensä summa", totesi Miljoonasadeyhtyeen keulahahmo Heikki Salo vapunaattona Rytmi-instituutin tiedotustilaisuudessa.

Kysymyksiin siitä, voiko esimerkiksi rockin sanoitusta opettaa, Salo vastasi: "Kyllä voi. Itsekin olen tehnyt sanoituksia 70-luvulta saakka ja vielä aivan äskettäin oivalsin uuden tavan, joka helpottaa sanoituksen tekemistä huomattavasti. Tästä kerron enemmän sitten Rytmi-instituutin leirillä... Opetan yleensä kaikenlaista aivan perusasioista lähtien: vaikkapa tapoja hyödyntää kirjastoa. Laulut on jokaisen tehtävä itse, mutta ei kai siinä ole mitään pahaa, että joku kulkee hetkisen siinä rinnalla ja auttaa."

Vaikkei sitä yleensä korostetakaan, kaikki Miljoonasateen muusikot ovat myös kokeneita opettajia. Rumpali Jarmo Hovi on itseasiassa opettanut musiikinopettajia, kitaristi Matti Nurro opettaa kansalaisopistossa, Heikki Salo vetää usein laulunsanoituskursseja jne. Rytmi-instituutin leirillä ensinmainittu opettaa halukkaille myös tietokoneen käyttöä musiikin tekemisessä. Samaten Olli Heikkinen, joka keskittyy syntetisaattori- ja Midi-opetukseen. Ari Laaksonen hoitaa leirin sähköbasso-opetuksen ja hänenkin avullaan pääsee kurkistamaan tietokoneiden käyttöön musiikintekemisessä.

"Tässä nyt vähän korostuvat nuo laitteet. Kyllä biisejä voi tehdä myös sängyn laidalla istuen, kitara sylissä", muistuttaa Heikki Salo.

Alavudella 24.–28.6. järjestettävillä intensiivikursseilla on siis huipputason opettajia. Sisällön tasosta vastaa säveltäjä Ilja Saastamoisen johtama suunnitteluryhmä, joka myös opettaa leirillä sävellystä ja improvisaatiota. Kalifornialainen laulajatar Alicia Johnston opettaa jazz- ja blueslaulua.

Musiikkileirille voivat osallistua kaikki kiinnostuneet 9–100 vuotiaat. Kesäleiri järjestetään yhteistyössä Maaseudun Sivistysliiton, Työväen Sivistysliiton ja Vaasan kaupungin kanssa.

"Suunnitteluryhmä mietti pitkään, mikä yhtye sopisi instituutin leirille mukaan. Leirillähän panostetaan luovaan ajatteluun niin soitin- ja laulunopetuksessa kuin sanoitus-, sävellys- ja sovitusopiskelussakin. Miljoonasade on osoittanut musiikissaan sekä sävellyksellistä että runomitallista mielikuvitusta ja oivalluskykyä", instituutin johtaja Helmi Järviluoma sanoo.

Kesäleirin budjetti on noin 57 000 mk. Taloudellista tukea on saatu Vaasan läänin taidetoimikunnalta ja sivistysjärjestöjen mukanaolon ansiosta opiskelijoiden osallistumismaksu täysihoitoineen jää 690 markkaan.

"Kenenkään osallistuminen ei pitäisi kaatua siihen, ettei osallitumismaksua ole varaa maksaa. Nuoriso- ja kulttuurilautakunnilta kannattaa kysyä avustusta."

Leirille pääsee soittamalla Rytmi-instituuttiin, p. 964 - 4162576. Hakuaika on päättynyt, mutta muutamia paikkoja on vielä jäljellä.

Lisätietoja: Rytmi-instituutti, Helmi Järviluoma, p. 964 - 4162576, PL 180, 60101 Seinäjoki fax 964 - 4148622.

Kuumille kesäkaduille
jenkkityyliset tennarit.
Naisille ja miehille.
Värit: Musta ja viini.

98:-

K-KENKÄ
torni-kenkä
Kalevank. 5 Seinäjoki 964 - 4232 229

JOY DIVISION

Nyt kun Punk ja Ramo-pop kokevat lievää renesanssia, niin me myöhäisheränneet ihmiset odotamme koska päästään käsiksi varsinaiseen kovaan ytimeen. Me, jotka tiedämme, että Punk oli vasta se siemen jonka jälkeen alkoivat kasvaa ne jutut, jotka todella uudistivat musiikillista ilmaisua... Killing Joke, PIL, Birthday Party/ Nick Cave & The Bad Seeds, Einzurdenze Neubauten, Foetus... ja tietenkin JOY DIVISION.

HISTORIA

Basisti Peter Hook ja kitaristi Bernard Dicken olivat molemmat mukana auttamassa Anarchy Tourin (Sex Pistols, Clash, Heartbreakers) järjestelyissä Manchesterissä heinäkuussa '76. Sex Pistolsin idea inspiroi samaan aikaan myös Ian Curtista, joka oli siihen aikaan Stoogesin ja Velvet Undergroundin ahkera kuuntelija. Hook ja Dicken pistivät ilmoituksen Virgin Recordsille, jossa he ilmaisivat etsivänsä laulajaa. Curtis, joka siihen aikaan oli jo laulajana pikkubändissä, vastasi siihen ja näin syntyi Stiff Kittens. Bändin nimi ehti vaihtua jo ennen esimmäistä keikkaa (29.5.77) Warsawiksi, nimi oli otettu Bowien kappaleesta Warszawa levyltä Low, joka ilmestyi samoihin aikoihin.

Bändissä tapahtui muutamia rumpalinvaihdoksia, ennenkuin tälle paikalle vakiintui herra nimeltä Stephen Morris. Bändi oli vielä pakotettu vaihtamaan nimeään JOY DIVISIONiksi, koska Lontoossa vaikutti jo yhtye nimeltään Warsaw Pakt ja tämä aiheutti hieman sekaannusta. Ensimmäisellä keikallaan Joy Divisionina (25.1.78) he tapasivat Rob Grettonin, josta tuli bändin manageri. Gretton esitteli yhtyeen Tony Wilsonille, jolla oli Manchesterissä Factory klubi ja samanniminen levy-yhtiö.

Joy Division julkaisi ensimmäisen ep:n omakustanteena nimeltään "An ideal for living", tämän jälkeen bändi alkoi levyttää ensimmäistä levyään RCA:lle, levyä ei kumminkaan koskaan julkaistu sopimuserimielisyyksien vuoksi (Saatavana Bootleggina nimellä Warsaw). Bändi joutui jopa maksamaan studiolaskunsa itse. Keikoilla yhtyeelle alkoi jo muodostua oma omituinen kannattajakuntansa ja bändin visuaalinen ulkoasu tuki tätä edelleen, sillä bändi esiintyi yleensä mahdollisimman himmeän valaistuksen vallitessa.

Wilson otti bändin Factory recordsille ja bändi pääsi levyttämään ensimmäistä levyään "Unknown Pleasures" (huhtikuussa -79) Martin Hannetin toimiessa tuottajana. Levy äänitettiin viidessä päivässä ja se sai loistavat arvostelut musiikkilehdistössä. Levyä pidetään yhtenä tärkeimmistä post-punk levyistä. Joy Divisionin imagoa tuki Peter Savillen upea kansitaide.

Bändin suosion kasvaessa ja keikkatahdin kiihtyessä alkoi myös Ian Curtiksen terveys horjua. Hän sai keikoilla yhä pahempia epileptisiä kohtauksia ja hän saattoi pyörtyä jo muutaman biisin jälkeen. Bändi valmisteli keväällä -80 toista levyään "Closer" Martin Hannetin toimiessa jälleen tuottajana. Ehkä enteellisesti levyn kanteen päätyi J. Francois Jamoulin maalaus, joka kuvaa Jeesuksen ylösnousemusta. Bändi valmisteli tulevaa Amerikan kiertuetta, jonka piti alkaa 19.5.80. Ian Curtis oli mennyt vanhaan kotitaloona Macclesfieldiin kat-

somaan televisiosta Herzogin elokuvaa Stroszek. Hänen vaimonsa tuli seuraavana päivänä vierailemaan talossa ja hän löysi Ian Curtiksen hirttäytyneenä 18.5.80. Hän oli 23-vuotias.

John Peel oli ensimmäinen, joka julkisti uutisen: "Bad news lads. Ian Curtis of Joy Division is dead" ja omisti kappaleen "Transmission" hänelle. Ironista kyllä eräiden teknisten viivytysten vuoksi Joy Division single "Love will tear us apart" ilmestyi kauppoihin juuri hänen kuolemansa jälkeen.

Joy Divisionin musiikkiin on mahdollista tutustua 5.6.1992 goottitunnelmissa ravintola Wall Streetin parkkihallissa. Mama & Darkbreakers versioi tämän kluttibändin tuotantoa, lisäksi paikalla DJ. Liput 25,–

provins
PROVINSSIROCK FESTIVAL 6.-7.6. 1992

JUHANNUKSENA VIRROILLE!!!
RANTAROCK -92
ARMOTONTA MENOA
VARAA MÖKKI TAI TELTTA-
PAIKKASI AJOISSA!
LAKARIN
LEIRINTÄALUEELTA.
TIED. JA VAR. 934-58 639
TÄLLÄ ILMOITUKSELLA 50 MK:N
ALENNUS TELTTAMAKSUISTA!!

MAMA & THE DARKBREAKERS PLAYS JOY DIVISION

Näin todella tapahtuu Seinäjoella festivaalikesän kynnyksellä 5.6.1992. Kiirastulen kerubeitten pippaloihin tilaustyönä valmistettu esitys saa tuolloin ensi-iltansa WALL STREET ravintolan alakerrassa. Mama & The Darkbreakers on lupautunut soittamaan Joy Divisionia lähes alkuperäisessä hengessä. Biisien sovituksissa otettujen vapauksien ei toivota loukkaavan musiikinnälkäisiä kuuntelijoita. Iltaan sisältyy myös Pimeydenrikkojien omia biisejä ja taukopaikat täytetään illan henkeä täydentävällä vinyylimusiikilla.

MAMA & THE DARKBREAKERS siis elää ja hengittää edelleen. Kokemuksia keikkailusta on kertynyt talven aikana useilta paikkakunnilta. Henkiset elämykset palkkanaan on intohimoinen ote musiikintekemiseen kuitenkin säilytetty. Alkuaikojen älykköbändimeiningistä on pyritty irtautumaan ja tilalle on tullut seikkailu eri musiikkityylien välillä. Soitto kulkee popin, rokin ja avantgardismin välimaastoissa. Uutta materiaalia on nauhoitettu jota tullaan kuulemaan ehkä singlen tai kokoelman muodossa. Loppuvuoden suunnitelmina on väläytelty jopa LP:n tekoa.

Raija Salovaara

RIKU

Ylistarolta Seinäjoen kautta Turkuun rantautunut Riku Koski muistetaan ehkä vielä Shaidai-yhtyeen laulajana. Bändi nautti 80-luvun puolivälissä varsinkin keikoillaan melkoista suosiota, mutta muutamaan vuoteen ei Rikusta ole kuultu.

– Shaidai hajosi vuoden -87 alussa. Meille tuli eräänlainen umpikuja – olisi pitänyt lähteä tosissaan tekemään uutta levyä tai pitää touhu enemmän harrastuspohjalla, eikä osattu päättää suuntaan eikä toiseen. Lisäksi me olimme tehneet niin paljon keikkoja, että sekin vei hommasta makua. Joka tapauksessa se bändi opetti minulle tästä touhusta enemmän kuin mikään muu, kertaa Riku bändiaikoja.

Shaidain jälkeen meni pari vuotta epäsäännöllisemmän musisoinnin merkeissä,mutta vielä Seinäjoella asuessaan Riku aloitti yhteistyön Esa Alaruonan kanssa:

Esan kanssa tein ensimmäisen soolosingleni. Kappaleet sillä olivat samoja joilla minä voitin täällä Turussa laulukilpailun. Se voitto poiki itse asiassa koko levytyssopimuksen. Esa on muusikkona niin kova jätkä, ettei se tiedä sitä itsekään. Yhteistyötä tullaan tekemään jatkossakin.

Ensimmäinen single ei kuitenkaan menestynyt valtavan hyvin, vaikka radiosoittoa jossain päin tulikin. – Touhu näiden singlejen kanssa on vähän sellaista perse edellä puuhun menemistä. Pitää vain toivoa että tulisi radiosoittoa ja saisi sitä kautta keikkoja, miettii Riku tuntemattoman singlentekijän ongelmia. Levy-yhtiö luottaa kuitenkin Rikuun edelleen ja mies kehaiseekin firmaansa:

– Se on sopivan kokoinen yhtiö, ja kun se vielä toimii kotikaupungissa hoituvat asiat mutkattomasti.

Seuraavaksi Riku pyrkii näköalapaikalle singlellä Boy Boy/ Lauantaiyö (Hei Mambo). – Tällä kertaa levyn kappaleista vastaa sellainen vanha konkari kuin Matti Hiekkalinna, hän soitti aikoinaan Pepe & Paradisessa ja Baddingin bändissä.

– Matin kanssa meillä on mielenkiintoinen yhteistyösuhde: hänellä on jo ikäeronkin takia tiettyä auktoriteettia, mutta se on vain hyvä, ei tule hölmiltyä turhia.

Levy-yhtiön lisäksi Riku on luonut suhteita myös turkulaisiin muusikoihin, mistä on osoituksena myös singlen soittajisto: kitaroita soittaa Ilpo Murtojärvi, koskettimia Risto Pahlama, bassoa Matti Hiekkalinna, rumpuja Hannu Ala-Kojola ja perkussioita Eepo Mänty-Sorvari, lisäksi taustoja laulaa mm. Beatista ja Euroviisuista tuttu Kim Engbom.

– Keikoille lähdetään osittain samojen muusioiden kanssa, eikä tämän tason ammattilaisia viitsi oikein nakkirahojen takia mukaan pyytää. Kun tarkoitus on lisäksi lähteä liikkeelle kuuden miehen bändillä, ei keikkoja ole vielä liiemmin ollut. Heti kun sopivia keikkoja löytyy, ollaan kuitenkin valmiina lähtöön. Muutenkin hommat ovat tällä hetkellä hyvällä mallilla. Tässä on oppinut nöyryyttä, mutta myös sen ettei omaa olemassaoloaan pidä anteeksi pyydellä.

MARKKU KARPPINEN

BB LATOMO SOI

CURE: Wish
MUNGO JERRY: In the Summertime
U2: One
JIM ARROW & THE ANACHRONES: Sunday Papers
ENVER IZMAILOV: Koko tuotanto
MANA MANA: Maria Magdaleena
TONI NIEMINEN: DJ keikka Lahdessa

KOTI PIZZA

Se alkuperäinen

		Norm.	Perh.
1	**OPERA** *Tomaattikastiketta, juustoa, kinkkua, tonnikalaa*	33:-	77-
2	**QUATRO STAGIONI** *Tomaattikastiketta, juustoa, kinkkua, herkkusieniä, katkarapuja, tonnikalaa*	38:-	87:-
3	**JAUHELIHAPIZZA MALETKÖTT** *Tomaattikastiketta, juustoa, jauhelihakastiketta*	34:-	78:-
4	**CAPRICCIOSA** *Tomaattikastiketta, juustoa, kinkkua, herkkusieniä*	33:-	77:-
5	**FRUTTI DI MARE** *Tomaattikastiketta, juustoa, tonnikalaa, katkarapuja, simpukoita*	37:-	83:-
6	**OPERA SPECIAL** *Tomaattikastiketta, juustoa, kinkkua, tonnikalaa, salamia*	36:-	82:-
7	**CACCIATORA** *Tomaattikastiketta, juustoa, salamia, paprikaa, oliiveja*	33:-	77:-
8	**TROPICANA** *Tomaattikastiketta, juustoa kinkkua, ananasta*	33:-	77:-
9	**VEGETARIANA** *Tomaattikastiketta, juustoa, paprikaa, herkkusieniä, oliiveja*	32:-	72:-
10	**MARGHERITA** *Tomaattikastiketta, juustoa*	29:-	67:-
11	**PEPPERONI** *Tomaattikastiketta, juustoa, tonnikalaa, pepperonimakkaraa*	33:-	77:-
12	**PERFETTA** *Tomaattikastiketta, juustoa, 4 täytettä oman valinnan mukaan*	39:-	89:-
13	**MEXICANA** *Mexicanakastiketta, juustoa, pepperonimakkaraa, ananasta, jalapenoa*	39:-	89:-

NOUDA ja NAUTI!

KOTI PIZZA
Kauppakatu 19
puh. 4146 515

KOTI PIZZA
Törnäväntie (säästöp. talo)
puh. 4121 411

Saareke massaturismin valtameressä:

LAZY ROCK & BLUES BAR

Aigeian- ja Välimeren yhtymäkohtaan, nykyiseen Turkkiin syntynyt Marmariksen kalastajaidylli on jo aikoja sitten hautautunut alati kasvavan massaturismin laavavyöryyn. Kansainväliseksi lomakohteeksi muuttuessaan tämä pikkukaupunki on myöskin erittäin pahasti "suomettunut": Lähes kaikki alueen palvelut ovat saatavissa myös Suomen kielellä ja -valuutalla. Turismia elinkeinona ei pitäisi tutkimatta hutkia, mutta matkailubisneksen hinta alueen alkuperäisväestölle on usein hirvittävä: tavallista ihmistä tuntoineen ja ajatuksineen on lähes mahdotonta tavoittaa kaiken ulkokultaisuuden takaa.

Ehkäpä jotkut matkailijat tiedostavat tämän hienoisen ristiriidan. Useimmat eivät kuitenkaan välitä, sillä loppujen lopuksi: Tärkeintähän on aurinko.

Aurinko suostuu palvottavaksi kuitenkin ainoastaan päiväsaikaan ja ne edulliset nahkatakit ja muut tuliaiset on suhteellisen pian hankittu. Tinkimisen nautinto alkaa hiipumaan ja koko markkinahössötys ehkäpä hieman oksettamaankin.

Ellei halua istua iltaansa hotellin baarissa, tai jossain muovinmakuisessa yökerhossa omaan, tai tanssijattaren napaan tuijottaen, ovat hyvät neuvot tarpeen. Kukapa haluaisi turvottaa nuppiaan – sinänsä erinomaisella – anisviinalla?

KEIDAS ERÄMAASSA?

Marmariksen satamabulevardin eräälle sivukujalle avattiin huhtikuussa 1991 LAZY ROCK & BLUES BAR. Kenties hieman vaasalaisten Club 25:ttä (pienoiskoossa) muistuttavan "rockluolan" taustalta löytyy kolme nuorta miestä: Kaksi turkkilaista ja yksi kanadalainen. Jututtamani YAZAR SAMI (toivottavasti nimi on suhtkoht' oikein) -niminen "baarimikko" ja omistaja kertoi, että paikka avataan iltaisin noin klo 19 aikoihin. Sulkemisaikaa koskeva kysymykseni lienee ollut hänestä hieman huvittava: "Riippuu kokonaan asiakasmäärästä ja tunnelmasta, mutta ehkäpä joskus aamuneljän, viiden, kuuden maissa..." Todellinen YÖKERHO siis!!!

Yazar kertoi, että kaseteilta ja CD-levyiltä tarjottavan musiikin lisäksi paikalla on yleensä myös elävää, pääasiassa rock-ja bluespohjaista musiikkia.

Illat toimivat ns. jamiperiaatteella, eli soittajille ei makseta varsinaista palkkaa. "Ehkäpä sitä oikein ahkerille soittajille voi hieman virvokkeita tarjota, mutta that's all."

"The best way of having a relation with somebody is to give them a rose:

Even if you want to harm them, a rose will manage to do this, because roses have thorns!

Even if we know that we need money we believe in love and peace."

KITARAT KASSIIN JA KEIKALLE

Kuka tahansa turistina, tai muuten Marmariksen tienoille matkustava voi tuoda mukanaan oman akustisen, tai sähköisen instrumenttinsa ja niin halutessaan nousta "lavalle". Rumpusetin tuominen ei ole tilanahtauden vuoksi mielekästä, mutta on kai niitä muunkinlaisia rytmisoittimia maailma täynnä.

Omaa vahvistinta tai mikrofonia telineineen ei aivan välttämättä tarvitse raahata mukanaan; Yazarin mukaan pieniä vahvistimia yms. voisi vuokrata Marmariksesta tai jostain lähistöltä. Turkkilainen elämänmeno on kuitenkin aika paljon meitä stressittömämpää, joten varmistus tässäkin asiassa lienee paikallaan. Asiaa voi tiedustella omasta matkatoimistostaan, tai kirjeitse vaikkapa Lazy rock & blues Barista. (Osoite artikkelin lopussa).

LAZY ROCK & BLUES BAR yllättää poikkeamalla todella rajulla tavalla tyypillisestä marmarislaisesta turistikuppilasta: Se ei yksinkertaisesti sovi mihinkään tavalliseen sikäläiseen muottiin. Illan hämärtyessä paikka on helppo löytää: Kitaranmuotoinen kyltti vilkkuvaloineen opastaa kyllä perille.

Jos haluaa pyytää, tai on muuten onnekas, saattaa paikassa kuulla yllätyksekseen myös SUOMALAISTA ROCK-MUSIIKKIA nauhalta: Minulta tiedusteltiin mm. onko Ismo Alangon "I wanna be a frog" kovinkin suosittu meillä Suomessa. Myöskin Pelle Miljoonan "moottoritie" tuntui "olevan kuuma".

LAZY ROCK & BLUES BAR ei ole myynyt itseään millekään matkatoimistolle. Yazar kertoi henkilökohtaisesti inhoavansa turismirumbaa, mutta ei tietenkään aio evätä pääsyä sisälle keneltäkään. Parasta paikassa kuitenkin on se ettei henkilökunta puhunut sanaakaan Suomea. Mikä nautinto!!!

JIM IS ALIVE?

LAZY ROCK & BLUES BARin hämyinen, mystinenkin tunnelma saattaa loppuillasta aiheuttaa jopa jonkinlaisia yliastillisia kokemuksia...

Nauttiessani erinomaisesta turkkilaisesta oluesta (viisi markkaa iso pullo!) ja turkkilaisenglantilaisesta rockbluesjammailusta lauantaina 18. huhtikuuta huomioni kiinnittyi illan jossain vaiheessa peränurkassa istuvaan, kummallisen tutunnäköiseen nuoreenmieheen. Hän syventyi vieraskirjan merkintöjen tutkimiseen ja vaihtoi joskus – leveästi hymyillen – muutaman turkinkielisen sanan lähellä istuvien ihmisten kanssa. Olutlasini ääreltä tutkiskelin paikan interiööriä: Jimi Henrixin ja Ismo Alangon kuvien lisäksi näin erään kirjan kansikuvassa myös tutut kasvot. Mutta hänenhän pitäisi olla jo.

Käännyin katsomaan uudelleen. Jos se oli HÄN, niin eipä mies ollut vanhenutnut, eikä muuttunut juuri yhtään. Katoavan hetken ajan, tuon uskomattoman tunnelman vangitsemana olin vakuuttunut: NÄIN JIM MORRISONIN ELOSSA...

muisteli Pasi Romppainen

PS. Jos liikutte Marmariksen turistirysän suunnalla Turkissa, niin muistakaa LAZY ROCK & BLUES BAR. Ja jos näette turkkilaistuneen Jimin siellä, kertokaa toki terveisiä. Meillä oli mielenkiintoinen juttutuokio...

LAZY ROCK & BLUES BAR
Yat Limani Nr: 66
48710 MARMARIS, TURKEY

JOY DIVISION
biléet
Pe 5.6.1992 Seinäjoella, ravintola Wall Streetin parkkihallissa, rautatieasemaa vastapäätä.
Mama & The Darkbreakers
DJ
A-oikeudet, liput 25,-
hiirastulen kerubit

provins
PROVINSSIROCK FESTIVAL 6.-7.6. 1992

BERGSLAGSROCKEN -92

Neljäs Bergslagsrocken-tapahtuma järjestetään lauantaina toukokuun 30. päivä Fagerstassa, Ruotsissa, joka sijaitsee noin 100 km Uppsalasta länteen. Tapahtumalla on ollut indie-profiili, jota se yhä noudattelee, kahdella lavalla kuullaan 10 yhtyeen soittoa.

Bergslagsrockenin ohjelma on kunnianhimoinen. Siellä esiintyvät muun muassa brittiläiset New Model Army, Levellers, Napalm Death, Paradise Lost ja usalaiset L7 ja Obituary. Pohjoismaisista yhtyeistä lavalla käyvät ruotsalaiset Sator ja Psychotic Youth, tanskalainen Boghandle ja meiltä Suomesta Poverty Stinks.

Yhteystiedot: Tid är musik, Box 33, 737 21 FAGERSTA SVERIGE puh. 990-46-223-16588.

JÄRVENPÄÄN PUISTOBLUES

Viidestoista Järvenpään Puistoblues järjestetään jälleen juhannuksen jälkeen keskiviikosta sunnuntaihin. Tänä vuonna päivämäärät ovat kesäkuun 24.–28.

Tämän vuotisen tapahtuman uutuus on Puistobluesin 15-vuotisen historian juhlakonsertti, joka pidetään perjantaina ennen perinteistä lauantain päätapahtumaa.

Juhlakonsertin pääesiintyjä on amerikkalainen Little Village-yhtye, jonka kuuluisin jäsen on kitaristi Ry Cooder. Myös yhtyeen muut jäsenet John Hiatt, Nick Lowe ja Jim Keltner ovat arvostettuja muusikoita. 15th Puistobluesin juhlakonsertin aloittaa Byther Smith & The Nightriders-kokoonpano.

Lauantain päätapahtuman esiintyjät ovat Albert Collins and The Icebreakers, Buddy Guy, Sugar Blue Band, The Dirty Dozen Brass Band sekä Lurrie Bell & Pepe Ahlqvist Duo.

LÄHES KAKSIKYMMENTÄ TILAISUUTTA

Puistobluesin yksi osa ovat jälleen jami- ja klubi-illat, joita on peräti kymmenen. Keskiviikkona aloitetaan talkooklubilla, torstaina ovat vuorossa jo ensimmäiset jamit, joissa esiintyvät chicagolaiset muusikot Lurrie Bell, Byther Smith ja Sugar Blue. Jami-illan juontaa niinikään chicagolainen Leroy Brown.

Perjantain klubeissa esiintyvät niin kotimaiset kuin ulkolaisetkin muusikot. Mukana ovat muun muassa Freud, Marx, Engels & Jung, Teddy & The New Tigers ja new orleansilainen The Dirty Dozer Brass Band. Lauantaina on kaksi musiikkipubia, kaksi bluesklubia sekä jamit Buddy Guyn johdolla.

Puistoblues-92:een sisältyvät myös katukonsertit ja erilaiset lastentapahtumat keskiviikosta lähtien joka päivä ennen lauantaita. Nämä konsertit ovat ilmaisia. Puistobluesit päättää niinikään ilmaiset Sillibluesit sunnuntaina.

PÄÄSYLIPPUJA RAJOITETUSTI

Viime vuoden Puistobluesin pääkonertissa oli yli 11 000 maksanutta kuulijaa. Suuri yleisömäärä aiheutti liikenneongelmia Vanhankylänniemen konsertin jälkeen. Tänä vuonna asiaan on varauduttu kahdella tavalla. Perjantain juhlakonsertin yleisömäärä rajataan kymmeneentuhanteen sekä lauantain päätapahtuman kahdeksaantuhanteen perhejuhlan vaatiman väljyyden vuoksi. Lisäksi järjestäjät ovat yhdessä poliisin ja liikennesuunnittelijan kanssa laatineet liikenneongelmaan ratkaisun ruuhkien ehkäisemiseksi.

Puistoblues-92:n lippua on saatavissa Järvenpään ja Keravan lisäksi Mega Epe's myymälöistä Tampereelta, Turusta, Lahdesta ja Helsingistä. Helsingissä lippuja myyvät lisäksi mm. Lippupalvelu ja Tiketti. Näistä paikoista lipun voi lunastaa myös postiennakolla. Pääsylippujen hinnat noudattavat viimevuotista tasoa. mm. pääkonsertin lipun hinta on sama kuin viime vuonna.

Perjantaiklubin hinta on laskenut peräti 30 mk vaikka klubit olivatkin viime vuonna käytännössä loppuunmyytyjä.

Hintatason mahdollistaa Puistobluesin järjestävän Järvenpään Blues-jazz Diggarit r.y:n perinteinen talkootyö, jonka pohjalta tapahtuma järjestetään. Tänä vuonna talkoolaisia on parhaimmillaan mukana lähes kolmestaa.

Little Village

★ 9.-12.7.
Seinäjoen
TANGOMARKKINAT
Tilaa esite p. (964) 4147 205

OHJELMATOIMISTO TOP THROB
TÄYDEN PALVELUN TALO

• ohjelmat • tilaisuuksien konsultointi / toteutus • äänentoistopalvelut (Nuorten MM-hiihdot) • Dj:t • valo • laite • palvelu • vuokraus • leasing • myynti • asennus

YLI 20 TUOTETTA JOKAISELLE JOTAIN

TYÖNILOA VUODESTA 83 PYYDÄ TARJOUS!

Kankaanpää • Pori • Sotkamo • Rovaniemi • Tallinna
Puh. (930) 87646, 9400-555025 (24 h)

SAUNOEN LÄPI SUOMEN

Provinssirock festivaalissa rokkikansaa löylyttää Naulakallion vastaanottokodin saunomisen maailmanennätystä tavoitteva joukkue. Kahdeksan henkinen ME-ryhmä saunoo yksi kerrallaan non-stoppina 65 asteen lämmössä. Värikäs saattue starttaa Helsingistä 2. kesäkuuta ja etenee halki Suomen. Maailmanennätys (12 vrk) rikkoutuu Sodankylän Filmifestivaaleilla 14. 6. klo 12.00.

Tapahtuman suojelijoina ovat kauppaneuvos Paukku ja Suti Aittoniemi. Tempauksellaan Naulakallio ry tukee erityisnuorten harrastusmahdollisuuksia ja sosiaalityötä.

provins
PROVINSSIROCK FESTIVAL 6.-7.6. 1992

Tilaa nyt, saat lahjaksi musiikkia!

RYTMI MUSIIKKI

Rytmimusiikin lukijana tiedät, mitä musamaailmassa tapahtuu. Jokainen numero on tanakka lukupaketti jazzia, bluesia, rockia, soittimia, tekniikkaa ja ajankohtaisia tapahtumia. Liity rytmiin!

Tilatessasi Rytmimusiikki-lehden tällä kupongilla lahjoitamme Sinulle yhden allaolevista äänitteistä. Merkitse mieleisesi, täytä tietosi, leikkaa irti, käännä kortiksi, niittaa kiinni ja pudota lähimpään postilaatikkoon. Valitsemasi äänite tulee postitse.

Valitsen ❑ CD-levyn ❑ LP-levyn ❑ C-kasetin

- ❑ **22-Pistepirkko:** *Big Lupu*
- ❑ **Neljä Ruusua:** *Haloo*
- ❑ **Miljoonasade:** *Lelukaupan hää*t
- ❑ **Frank Gambale, Allan Holdsworth ym.:** *Guitar on the Edge* **(CD)**
- ❑ **Antero Jakoila:** *La Morena* **(CD tai kasetti)**
- ❑ **Tuomari Nurmio:** *Hullu puutarhuri*
- ❑ **John Lee Hooker, B.B.King, A. Collins jne.:** *The Blues II*

KITARALEHTI Plectra

Kuponki osallistuu myös ajankohtaisiin lukija-arvontoihin. Tarjous koskee tällä kupongilla tehtyjä täyshintaisia tilauksia.

NOVOMEDIA MAKSAA POSTIMAKSUN

RYTMIMUSIIKKI
c/o Oy Novomedia Ltd
Vapaalantie 2 A
01650 VANTAA

VASTAUSLÄHETYS
Sopimus 01650/38
01650 VANTAA

TOTTA KAI!

Rytmimusiikin ystävänä tilaan lehden vuodeksi (8 numeroa) hintaan 200 mk seuraavasta numerosta alkaen. Mukana myös Kitaralehti Plectra. Tilaushinnan maksan saatuani laskun. Tilaukseni jatkuu automaattisesti kestotilauksena kunnes peruutan sen.

nimi_____

lähiosoite_____

postitoimipaikka_____

puhelin_____

AULAVA

TOP OF THE ROCK'N ROLL

SUURI KOULUNPÄÄTTÄJÄIS-
RIEHA LA 30.05.-92

SUURLÄHETTILÄÄT

SUURENMÄEN MÄKIHYPPYÄ
LA 13.06.-92

MATTI NYKÄNEN

VARMA BEATTI LA 4.7.

HAUSMYLLY

ALAVUDEN
ROCK-YHDISTYS RY.

Kauhajoen Nummirock festivaali havittelee todella suurella rahalla festivaaliinsa aitoa amerikanherkkua. Kuten oheisesta kuvasta voimme todeta on Markku Pesosen lähettämä pohjalaistervehdys saanut suopean vastaanoton. Noita, ah niin hekumallisia, kupeita koristaa aito pohjalainen helavyö.

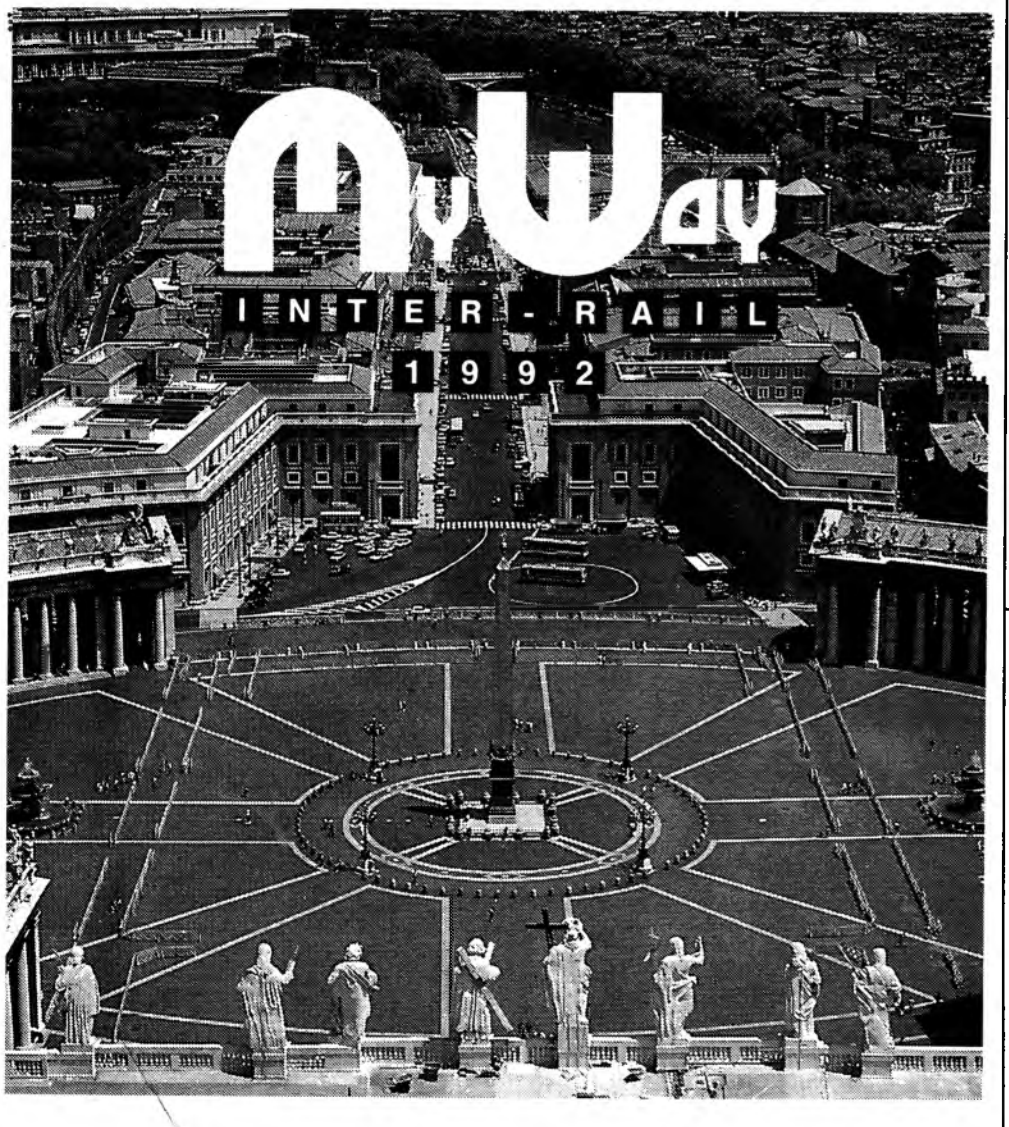

AMPAISE EUROOPAN KIERTORADALLE !

Alle 26-vuotiaat, kuukausi 1380 markkaa !

Yli 26-vuotiaat, kuukausi 2015 markkaa,
15 päivää 1380 markkaa !

VR

ÄMYRI

ÄMYRI ry./ROCKTERAPIA
PL 73
62101 LAPUA

ROCKLYRIIKKA-kilpailu

Rockyhditys ÄMYRI ry. ja KYÖSTI VILKUNA -kirjoittajaseura kutsuvat bändejä mukaan valtakunnalliseen sanoituskilpailuun, joka järjestetään nyt toisen kerran. Kilpailua tukevat Lapuan kaupungin kulttuuri- ja nuorisolautakunnat.

Kilpailun tarkoituksena on kiinnittää huomiota bändien rocklyriikkaan. Biisien arvioinneissa kiinnitetään huomio sanoitusten sisältöön ja muotoon sekä sanoitusten ja sävellysten kokonaisuuteen. Sanoitusten on oltava suomenkielisiä ja sanoittaja voi olla bändiin kuulumaton henkilö.

Kilpailu on kaksivaiheinen. Lähetettyjen kasettien perusteella valitaan 8 bändiä loppukilpailuun, joka pidetään 9.10. 1992 Lapualla. Loppukilpailu tuomaristoon kuuluu mm. Hessu Salo Miljoonasateesta.

Kilpailun esikarsintaan osallistutaan lähettämällä **yksi** biisi C-kasetille äänistettynä osoitteeseen: ÄMYRI ry., PL 73, 62101 LAPUA. Kuoreen merkintä "rokclyriikka" ja kasettien tulee olla perillä 31.8. 1992 mennessä. Mukaan tulee liittää biisin sanat selkeästi kirjoitttuna, tiedot sanoittajasta, säveltäjästä ja esittävästä bändistä sekä kontaktitiedot. Kasetteja ei palauteta. Jatkoon päässeet bändit esittävät loppukilpailussa esikarsinta-biisin lisäksi 2 muuta biisiä.

Palkintoina jaetaan Suomen markkoja:
1. 3000,-
2. 1500,-
3. 500,-

Lisätietoja ÄMYRIN osoitteesta tai puh. 964-4388 852/Veli-Matti Karhu.

ARVOISAT ROCKIN SOITTAJAT!

Teen lapualaisessa paikallisaradiossa kerran viikossa talkootyönä demojen ja omakustanteiden erikoisohjelmaa, joka on jostain syystä saanut nimekseen ROCKTERAPIA.

Materiaalia on tullut ihan mukavasti, josta kiitos kaikille tuotoksensa lähettäneille. Mutta ruokahalu kasvaa syödessä, joten lähettäkää minulle lisää demoja, omakustanteita, keikkakalentereita jne. Voitte myös haastatella itse itseänne, mutta pitäkää suhteellisen siisti linja, sillä minun ikävä velvollisuuteni on karsia pois rasvaisimmat ja härskeimmät jutut. Hyvät jutut pääsevät eetteriin.

Demot ja omakustanteet tahtovat pölyttyä paikallisradion arkistoihin, mutta ROCKTERAPIAssa pölyt siivotaan viikoittain. Käyttäkää hyväksenne tätä mahdollisuutta.

Pokkaan ja kiitän!

t. Veli-Matti Karhu

R. Murray Schaferin
korvienpuhdistuskurssi

KORVAT AUKI!

4.-6.12.1992

Hinta: Hinta: 600 mk, opiskelijat 400 mk. Majoitus erikseen.
Lisätietoja ja ilmoittautumiset: mahdollisimman pian, viimeistään 30.9. Rytmi-instituuttiin, PL 180, 60101 Seinäjoki, p. 964 - 41 62 576; fax 964 - 41 48 622.
Käyntiosoite: Puskantie 3.

Opastusta ympäristömme äänten tarkkaavaisempaan kuunteluun. Opettajana alan huippu: säveltäjä ja vaihtoehtoisen musiikkipedagogiikan kehittäjä R. Murray Schafer (teokset The Tuning of the World; The Thinking Ear: On Music Education jne.).

Paikka: Seinäjoki
Aika: 4.-6.12.1992
Kenelle: musiikinopettajat ja -opiskelijat, muusikot, äänimaisemasta kiinnostuneet
Ilmoittautuminen: mahdollisimman pian, viimeistään 30.9.

Vierailun yhteydessä järjestetään myös pohjoismainen äänimaisematutkimuksen seminaari (IASPM-Nordenin kanssa).

"Beibi, mä nään sun
kääntyvän
luotani pois lähtevän
Vaivun transsiin valkoiseen
kun kuulen korujesi helinän
Tuulen lailla tanssimme
me kaikki kolme erää
Astun lumeen valkoiseen
ja luotan vain kumisetään"
(Makkonen: "Kumisetä")

"Sade sulattaa runoilijaa
se huuhtoo riimit,
tanssin aloittaa"
(Makkonen: "Sadetanssi")

KUMISETÄ

Kumisetä. Palanen vanhaa, ripaus varastettua, aimo annos uutta ja tuoretta, täynnä kunnianhimoa ja halua soittaa, näkyä ja vaikuttaa.

Kumisetä on uusi lapualainen bändi, jossa soittavat **Jarmo Niemi**, kitara, **Olli Iikkola**, basso, **Arska Laurila**, rummut ja **Marko Makkonen**, laulu ja kitara. Menneisyydessä kummittelevat mm. bändit Uristopaz, Pisara, Makkonen Band ja joista on jäljellä enää vain soittorutiini.

Tyylillisesti Kumisetä soittaa suomi-rockia, jonka pääpaino on rytmeissä ja teksteissä.

– "Meissä on ripaus renttumaista glamouria", naurahtaa Makkonen.

– "Me olemme saaneet vaikutteita Neljältä Ruusulta, mutta käytännössä emme kuulosta siltä", toteaa Arska.

Kumisetä käyttää myös hyväkseen rytmikonetta, jolla pyritään saamaan aikaan rytmillistä moniulotteisuutta ja erilaisuutta.

– "Käytännössä biisien rakentaminen tapahtuu siten, että uusi biisi katsotaan ensin treeneissä ja myöhemmin Arska ja minä rakentelemme rytmikoneen avulla siihen jotain", kertoo Makkonen,

– "Livenä homma on toiminut hyvin. Oikeastaan rytmikoneen käyttö lähti mun kitaransoitostani. Mä en osaa soittaa kuin "vispaamalla" ja siihen ei välttämättä tavallinen rytmi istu. Me haemme tavallaan jonkinlaista hypnoottista tanssirytmiä", jatkaa Makkonen.

"Tarjoan sulle aterian
sen kullasta ja kumista
valmistan
Toivon että se makealle
maistuu
kuiskaat korvaani: I love you"
(Makkonen: "Kultaa ja kumia")

– "Mun tekstit on kuulemma vaikeita. Ehkä ne onkin", toteaa Makkonen ja jatkaa

– "Mä haen teksteilläni tiettyä tyyliä ja tunnelmaa. Mä en julista mitään. Kuulija itse päättäköön miten tekstin haluaa ymmärtää, mutta tärkeintä on sen sopivuus yhteen sävelen ja rytmin kanssa. Silloin löydetään se oikea tunnelma".

Uusi demo ilmestyi huhtikuussa ja se onkin saanut positiivista palautetta eräältä levy-yhtiöltä, mutta siihen kaverit eivät vielä halua kommentoida mitään. Tulevaisuus otetaan vastaan sellaisena kuin se tulee. Keikkoja himoitaan lisää ja bändiin saa kontaktin soittamalla joko Makkoselle (964-4374 718) tai Vite-viihde ohjelmatoimistoon (949-664050).

Teksti: Veli-Matti Karhu
Kuvat: Arto Kangas

CITY CARD on STS-pankin uutuus 15-20-vuotiaille nuorille. Se on joustava tapa hoitaa raha-asiat. **CITY CARDILLA** voit nostaa rahaa City-tililtäsi pankkiautomaateista koska tahansa, kellon ympäri, kaikkina viikonpäivinä. City-tilin voi avata jokainen 15 vuotta täyttänyt. City-tilissä on eduksesi portastettu korko* eli, mitä enemmän tililläsi on rahaa, sitä paremman koron maksamme. Tarkat tiedot City-tilistä ja uudesta **CITY CARDISTA** saat STS-pankista. Raha-asioista kannattaa tietää!

* kysy lisää STS-pankista

STS-PANKKI
Uutta aikaa

Seinäjoki, puh. 4141 891
KYSY LISÄÄ KONTTORISTAMME!

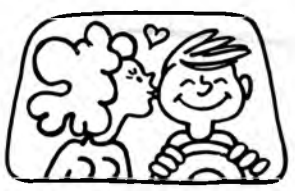

KERAVA JAZZ 92
4.–7.6.92

TO 4.6.
KLO
17.00 AURINKOMÄKI (ilmainen)
NEW ORLEANS PARADE BAND
RED DEVILS BRASS BAND
21.00 Ravintola Benito (40 mk)
MAX TABELL'S RHYTHM'N' BLUES FEVER
21.00 Hotelli Rivoli/Järvenpää (50 mk)
Rivoli New Orleans Night:
EDEGRAN NEW ORLEANS JAZZ BAND & THAIS CLARK
EDDIE BO & WAYNE BENNETT BAND

PE 5.6.
17.00 AURINKOMÄKI (ilmainen)
EDEGRAN NEW ORLEANS JAZZ BAND & THAIS CLARK
21.00 Rock-Kino (40 mk)
RINNERADIO
21.00 Ravintola Benito
Super Southern Blues:
EDDIE BO & WAYNE BENNET BAND

LA 6.6.
14-16 AURINKOMÄKI
Koff presents (ilmainen)
EDDIE BO & WAYNE BENNET BAND
IN 2á3
19.00 Fanfaari (90 mk)
VIENNA ART ORCHESTRA
JOHN SURMAN WORKSHOP BAND
BILL FRISELL BAND

SU 7.6.
14-16 Krapihovi (40 mk)
EDEGRAN NEW ORLEANS BAND & THAIS CLARK

MIELIALOJA KITARALLA

Kun Bill Frisell alkaa säveltää, hän ottaa paperinpalan ja alkaa hyräillä. Jos syntyy mielenkiintoisia pätkiä, hän kirjoittaa ne ylös. Vasta jälkeepäin hän tunnistaa tunnetilan, jossa sävellys syntyi. Frisellin sävellykset ovat kauniita ja harmonisia, ja ne tulevat täydellisiksi hänen kitaransoittonsa välityksellä.

Vuonna 1951 syntynyt Frisell on kuunnellut nuorene englantilaista rockia ja niin sanottua surffimusiikkia kuten lähes kaikki 60-lukulaiset. Kitaralla hän soitti rockia, mutta hillitsi tunteitaan klarinetilla.

Suuri vakuttaja Bill Frisellin kitaransoittoon on ollut Jim Hall, jonka oppia hän on myös jonkin verran saanut. Omasta mielestään Frisell soittaa Jim Hallin kaltaisella harmonialla mutta sellaisella soundilla, joka on peräisin Jimi Henrixiltä. Mutta Frisellillä on oma persoonallinen, tunnistettava soundinsa, joka tulee vahvasti mutta hienostuneesti esille kaikissa yhteyksissä, missä hän soittaakin.

Bill Frisell on käytetty muusikko. Hän on soittanut kymmenillä albumeilla eri soittajien johtamissa kokoonpanoissa. Hän soittaa muun muassa John Zornin Naked City -yhtyeessä, on vaituinen soittaja Paul Motianin kokoonpanoissa ja viimeksi teki albumin yhdessä toisen kitaran mestarin, John Scofieldin kanssa.

Aika ajoin Frisellillä on aikaa omalle yhtyeelleen. Kesän alussa hän tuo Suomeen trionsa, jossa soittavat Kermit Driscoll bassoa ja Joey Baron rumpuja. Yhtye soittaa Suomen Jazzliiton järjestämässä Kerava Jazzissa lauantaina kesäkuun 6. päivänä. Samassa tilaisuudessa esiintyvät myös Vienna Art orchestra ja John Surman Workshop Band.

MARITA NYRHINEN

PRIMAL SCREAM
SCREAMADELICA

TUKKUMYYNTI: OY AMIGO MUSIK FINLAND AB
TUOTEKATU 10 15700 LAHTI
p. 918 - 875 013

SEINÄJOEN KAUPUNGINTEATTERI
OHJELMISTO: Kevätnäytäntökausi 1992

ZORBAS -musikaali
ALADDININ TAIKALAMPPU
- koko perheen satu
IHANA ELÄMÄ - perhekomedia
VIIMEISET KIUSAUKSET - näytelmä
Ukko-Paavo Ruotsalaisesta
studio
IKILIIKKUJA eli miljoona puhtaana käteen
kiertuetoiminta
PIENI SYDÄN - viihdekiertue
ENTEN TENTEN HÖPÖTINTTI
- teatterileikki alle 10-vuotiaille

Tulossa syysnäytäntökaudelle:
HELLO DOLLY - musikaali
TOHVELISANKARIN ROUVA
ORVOT

Tiedustele lisää!
LIPPUVAR.:
puh. 964 - 4162 608, 4162 600.

SEINÄJOEN
KAUPUNGINTEATTERI

Kultakeskuksen Kohinoor kihlat

KELLO JA KORULIIKE
LAPPALAINEN
Puskantie 10,
puh. 4232 165

Juuret Suomessa–
Juhlat Kaustisella

KAUSTINEN FOLK MUSIC FESTIVAL
18.–26.7.1992

Fairport Convention. Purppuripelimannit. Bulgarka Junior Quartet.
Värttinä. Ameriikan Poijat. Hääkuoro. Orsa Spelmän. Tallari.
Vieno Kekkonen, Brita Koivunen ja Pirkko Mannola.
Four Men and a Dog. JPP. Salamakannel. Gommi ja Bommi.
Koinurit. Tanssiryhmiä Suomesta Egyptiin ja 2000 muuta esiintyjää
viidestätoista maasta. Kansainvälisesti suomalainen festivaali.
Tilaa esite! Kaustisen kansanmusiikkijuhlat, PL 24, 69601 Kaustinen,
Puh. 968-611 252, Fax 968-611 977.

Tilaan ilmaisen esitteen: BB
Nimi
Osoite

KAUSTINEN 25 VUOTTA
POHJOLA-YHTIÖT

Mainostoimisto 19833 442 122

"All de drug dealers out dere - fuck off!" Englantilaisissa DJ-piireissä pystyyn kehuttu lontoolainen Ragga Twins on yksi viidennen DBTL:n ulkomaalaiskiinnityksistä. Flinty Badmanilta ja Deman Rockersilta ei sanottava lopu kesken, sen takaamme! Ragga goes techno, you dig?

Down By The Laituri.

Viisivuotisjuhliaan viettävä Down By The Laituri yllättää korkeatasoisuudellaan. Viiden päivän aikana Down By The Laituri tarjoaa rockin räimeen ohella myös magiaseminaareja ja UKK-mausoleumin!

10.-14.6.1992 järjestettävä Down By The Laituri luottaa ulkomaalaiskiinnityksissään isolle rockbisnekselle vieraisiin mutta taiteellisesti korkeatasoisiin nimiin.

Kuuluisimpina DBTL-kiinnitytksinä esittäytyvät satelliittikanavilta tuttu lontoolainen Ragga Twins sekä norjalainen Casino Steel and the Bandits.

Näistä raggakaksoset Flinty Badman ja Demon Rockers ovat nimensä mukaisesti ragga/techno-grooven lumoissa ja Casino Steel puolestaan cruisailee tasokkaan "good time" rock'n'rollin kimpussa. Entuudestaan Steel muistetaan The Boysin ja The Hollywood Bratsin nokkamiehenä.

MAROON TOWNINSKA VILLITSEE

Viidennen Laiturin uudeksi "burmashaveksi" voi helposti ennustaa Lontoon Tootingin liepeiltä saapuvaa Maroon Townia. Huikean rapperinsa Stevie B:n johdolla Maroon Town potkii moderniin ska-poljentoon lisähappamuutta reggae- ja funkvaikutteilla. Kahdeksanhenkisen ryhmän tenorisaksofonisti Mike Firn on naimisissa anonyymin turkulaisdaamin kanssa!

Edelleen tulevan kesän Laituri tuttavuuksia ovat ruotsalaiset Oro ja De Lyckliga Kompisarna. USA:sta saapuu grind core-legenda Macabre ja skotlantilainen Capercaillie huitelee maailmanmusiikkia upeaäänisen laulajansa Karen Mathehsonin johdolla.

LAITURISSA MYÖS SHAMAANI-MYTOLOGIAA JA EDDA-RUNOJA

Down By The Laiturin yksittäisistä tapahtumista mielenkiintoisin on Kårenilla 12. ja 13.6. järjestettävä Karvaslaituriöljy. Lääninnäkijä ja -kokija Nurzin valvovan katseen alla kaksipäiväisessä tapahtumassa haetaan linkkejä modernin teknologian ja muinais-skandinaavisen shamaanimytologian välille.

Karvaslaituriöljyn ulkomaalaisesiintyjinä toimivat islantilaiset Inferno 5 ja edda-runoutta esittävä 69-vuotias lammasfarmari Sveinbjörn Beinteinsson. Liverpoolista tilaisuuteen saapuu Royal Family And the Poor. Suomalaisbändien (EKV, Shamans, ankara paikallinen kulttinimi Jyrki Kuri & Kommunistit jne.) ohella tapahtuman yhteyteen suunnitellaan myös magiaseminaaria!

VIISI PÄIVÄÄ MONIMUOTOISTA TARJONTAA

Kaiken edellä mainitun lisäksi Down By The Laiturissa zoomaillaan tänäkin vuonna basaarikujia, koristellaan Aurajokea tilataideteoksin, äimistellään Puhuvaa Patsasta ja UKK-mausoleumia, bailataan kahdesti Laituriröörissä ja Puolalanpuiston ulkoilmakonserteissa sekä hoilataan karaokea Miljoonasateen avittamana.

Yli sadan bändikiinnityksen myötä viiden päivän aikana pelissä ovat myös ne muut kansalliset huippunimet, aasta ööhön: Suurlähettiläistä Vilperin Perikunnan kautta Neljään Ruusuun ja Manic Toysiin.

Down By The Laiturin tarkat ohjelmatiedot lopullisine esiintymispaikkoineen ja -aikoineen julkistetaan touko-kesäkuun vaihteessa Down By The Laituri-tiedotuslehdessä. Hyvät, Pahat ja Rumat puolestaan valistavat laiturikansaa suorassa lähetyksessä Kolmoskanavalla 23.5.

Siihen asti: kyl maar hyvä Suikkila aina huono Uittamon voittaa, eli onnee onnee ja tervetuloa! Lisätietoja Down By The Laiturista tihkuu Turun Kaupunkifestivaaliyhdistyksen senssinumerosta 921-323 737.

Teksti: Jari Nikkola

NUMMIROCK FESTIVAL -92

Nummirock Festival esittäytyy jälleen juhannuksena -92 Kauhajoen Nummijärvellä. Kolmipäiväinen (to 18.6.–la 20.6.) tapahtuma on Suomen suurimpia kesäfestivaaleja. Alueella on kansainväliset mitat täyttävä päälava (Vihreä Lava), kakkoslava (Sininen Lava), Dance Hall -disco, sekä ensi juhannuksen uutuuksina massiivinen, kolmen tuhannen hengen Festivaaliklubi ja alueellisia yhtyeitä esittelevä Camp Stage.

Nummirockin ohjelmisto on jälleen näyttävä. Pääesiintyjäksi juhannusaatolle on kiinnitetty The Ramones, joka on pitkän ja ansiokkaan uransa aikana ollut esikuvana kokonaiselle musiikista kiinnostuneelle sukupolvelle ja ollut innovaattorina liudalle uusia, suoraviivaisen rockin nimeen vannovia yhtyeitä (esim. Ne Luumäet ja Pojat).

Nummirockin suurimpia uudistuksia vuodelle -92 on massiivinen, kolmen tuhannen hengen Festivaaliklubi, joka toimii päiväsaikaan rock-videoilla höystettynä ravintolatilana ja muuttuu iltojen pimetessä (?) tiheätunnelmaiseksi jättiklubiksi, jossa festivaalilla aiemmin esiintyneet yhtyeet esittävät spesiaaliohjelmistoaan (vrt. 69 Eyes plays Motörhead).

Nummirock Festival jatkaa edelleen palveluidensa kehittämistä ja pyrkii tarjoamaan niin uusille asiakkailleen kuin vanhoille kävijöilleen elämyksellisen juhannuksen. Nummirockin ennakkolipun hinta on pystytty alentamaan viime vuodesta: lipun hinta ennakkoon hankittuna on ainoastaan 280 markkaa/ kolme festivaalipäivää! Ennakkolipun hintaan sisältyy leirintä vartioidulla alueella ja linja-autokuljetus Seinäjoen rautatieasemalta huvialueelle.

Ohessa ilmoitetun ohjelman lisäksi järjestäjät neuvottelevat ulkomaisesta huippuesiintyjästä.

ALUEELLA

Kaksi kansainväliset mitat täyttävää ulkolavaa ja Dance Hall. Uudistuksina keskiolutoikeuksin varustettu 2.500 hengen ohjelmallinen Festivaaliklubi yli 18-vuotiaille ja majoitusalueen teltassa operoiva Camp Stage. Lukuisia muonituspisteitä, basaarikuja, kattavat info- ja säilytyspisteet, posti, rajoitetut pankkipalvelut ja toimivat SPR:n lääkäri- ja ensiapuasemat. Erinomaiset telttailualueet tapahtuma-alueen välittömässä yhteydessä. Kahden kilometrin päässä festivaalialueelta Nummijärven kolmen tähden maksullinen leirintäalue.

LIIKENNE

Junalla tapahtumaan saapuville on järjestetty linja-autoyhteys Seinäjoen Rautatieasemalta Nummijärven festivaalialueelle to 18.6. klo 11–22 ja pe 19.6. klo 11–19. Paluukuljetukset pe 19.6. ja la 20.6. ohjelmien päätyttyä samoin su 21.6. klo 10.30 alkaen Non-Stop.

Ennakkolipun hankkineille menomatka on ilmainen, yhdensuuntaisen linja-automatkan hinta on 40 mk.

TIEDUSTELUT

Arkipäivisin klo 16–19, puh. (963)- 32213.

ENNAKKO

Kolmen päivän festivaalilippu maksaa ennakossa 280 mk. Festivaalilippu sisältää festivaaliohjelman, telttailualuepalvelut ja ilmaisen rockbussikuljetuksen Seinäjoen rautatieasemalta Nummijärven festivaalialueelle. Ennakkolippu voidaan maksaa pankkiin ke 18.6.-92 saakka. Tämän jälkeen maksettuja pankkisuorituksia ei hyväksytä portilla.

280 mk maksettu pankkisiirtokuitti OP KAUHAJOKI, NUMMIJÄRVI 512142-1456, vaihdetaan portilla festarirannekkeeseen.

OHJELMA

Oikeudet ohjelmamuutoksiin pidätetään.

Nummirock Festival -92
To 18.6. klo 20–01
Lapinlahden Linnut.
Neljä Ruusua.
Suurlähettiläät.
Hard Video Clips:
Guns'n Roses,
Hanoi Rocks, Aerosmith
Luka
Setä Suuttuu
Hardcore Rap Night (Dj.)
Pe 19.6. klo 14–03
The Ramones (USA)
Kolmas Nainen
Boycott
Kaivo
Dreadline
Merry Christmas Mr.
Lawrence (EST)
Honey B and The T. Bones
69 Eyes
Puolikuu
Honey B and The T. Bones
69 Eyes plays Motörhead
Night of the Riffs: AC/DC,
ZZ Top (video)
Rolling Stones
Manic Toys
Kuudennusmiehet
Tres Amigos,
Jack Meatbeat &
The Underground Society
Hard Rock Party (Dj.)
La 20.6. klo 14–24
J. Karjalainen Yhtyeineen
Popeda
Frank Pappa Show Live
Miljoonasade
Loaded (USA)
Vilperin Perikunta
Nypykät
Ne Luumäet
Wilma
Vilperin Perikunta
Wembley Video Special:
INXS, Dire Straits,
The Police
Veljeskunta
Mama & The Darkbreakers
70's & 80's -special (Dj.)

Jack Meatbeat & The Underground Society

Latvis

THE 69 EYES

Kaksi vuotta sitten Helsingin synkimmiltä ja likaisimmilta kujilta kahden ehdottoman singlen voimalla vaikuttavaan kulttimaineeseen nousseen The 69 Eyes-nimellä kulkevan bikertrashstreetrockenroll-koplan historiikki on edennyt ensimmäisen lukunsa loppuun tuottajaguru Guts Leidenin avulla ihmisten ilmoille työstetyn albumin BUMP'N'GRIND myötä.

80-luvun alkupuoliskon, myöhemmin New York/ Los Angeles-akselilla niin suosituksi tulleen, helsinkiläisen katukitararockin perintei(s)tä jatkaen The 69 Eyes yhdistelee soundiinsa ripauksittain

psykedeliaa
60-70 -lukujen vivahteen detroitlaisia jytämelodioita
halpuutensa vuoksi arveluttavien piirin klassikoiksi kohonneiden splatter-pätkien jännitysmomentteja
jykevän bassosoundillisen biker-romantiikkaa
Manhattanin itäisten sivukujien melodista energiaa
seksuaalista vihansekaista himoa tihkuvia räkäisiä kitaroita
muinaisten aikojen riettaiden pakanarituaalien vellovaa hurmosta
– ja ennen kaikkea –
keskushermostollistarttuvia biisejä,

saaden kaikesta tästä irti tämän päivän soundeilla ja karismaattisella visuaalisuudellaan tinkimättömän, vuosiäänestyksissä potin räjäyttävän, vaarallisen kombimaation.

JYRKIE ("Darling") -bändin laulusolisti, biisien sanoittaja ja The 69 Eyesin taiteellinen johtaja. Alan piireissä tunnettu paitsi vauhdikkaasta elostaan New York–Helsinki–Rooma -akselilla, myös ehdottomana 60/70 -lukujen trahskulttifriikkinä. Jumaloi suosikkiohjaajansa Russ Meyerin 60-luvun elokuvien kaltaisia, tuimasti meikkaavia, nopeita naisia. Suosikkikirjoinaan Nancy A. Collinsin rock'n'roll & S/M -henkiset vampyyriteokset kuten Sunglasses After Dark. Pukeutuu mieluiten mustaan nahkaan.

BAZIE, soolokitaristi ja biisien pääasiallinen säveltäjä. Vastuussa tiukan hyökkäävän metallisista sooloista, jotka koukkuineen paljastavat bändin vakuuttavan melodiataituruuden. Tumma, pitkä ja määrätietoinen olemus uhkuu juuri sitä samaa himonsekaista energiaa, jota kitarastaan energisesti tarjoaa eturivin vellovalle ja hurmioituneelle fanimassalle. Milo Manaran eroottiset sarjakuvat, Metallican alkuajat ja halvat valkoviinit saavat hänet kenties hetkeksi luopumaan rakkaasta mustasta kitarastaan.

TIMO-TIMO, hurjasti lavalla riehuva rytmikitaristi. Saa lommoposkisen ja mustan pörröpäisen uhkaavan junkie-olemuksensa takia monet muistelemaan kaiholla 80-luvun alussa koettuja kaoottisia Thunders-keikoja. Vetää aina aurinkolasittuneine katseineen ja kalpeine olemuksineen innokkaimmat fanityrkyt puoleensa kuin magneetti. Tuima väkijuomien ystävä ja tunnettu 77-punkin auktoriteetti. Keskittyy yleensä vain oleelliseen ja väittää soittavansa kuin Keith Richards vuonna 1969.

ARCHZIE, jykevä basisti. Meksikoa myöten tunnettu hurjamaineinen bikeri. Ei suostu koskemaan muihin kuin Rickenbacker-bassoihin. Soittotyylin ja -soundin tuttuuden alkuperä ei liene kenellekään epäselvä: armoitettu Motörheadin ystävä piti Lennylle puheen pöydällä seisten muutama vuosi sitten Tukholmassa. Suosikkiscifi-elokuvistaan ja -kirjoistaan eniten kolahtanut Blade Runner. Kuuntelee sunnuntaisin Black Sabbathia ja tietää vielä tapaavansa Gene Simmonsin.

JUSSI ("Jupiter"), keikkakokemusten perusteella monien mieleen iskostunut, räjähdysmäisen energinen rumpali. Vastaa the 69 eyesin hypnoottisshamanistisesta, primitiivisiä aisteja herättävästä rumpurytmistä. Aina sanavalmis ja bändin tunnettu aurinkorantojen ystävä. Ilmeinen alkuaikojen Kissin ja 70-luvun alun jytä-rockin ystävä. Väittää rumpukapuloiden olevan nykyään liian heikkoja ja tuo visuaalisesti näyttävällä rumpujenkäsittelytyylillään mieleen kalifornialaiset rytmiveljensä. Pitää purukumin syömistä soittaessaan mahdottomana.

Ja jos vieläkinlisää tietoa tarvitaan lähetä iso osoitteellinen ja postimerkein varustettu kirjekuori osoitteeseen
The 69 eyes Hallucination Information
Box 361
00121 Helsinki
P.S. Yhtyeen levymerkkinä on tiätty GAGA GOODIES
P.S.S. yhtye ennen Provinssikeikkaa myös Seurahuoneen Vintillä pe 22.5.

STAKE SAI POTKUA

Monimuotoisesta ja koukeroisesta metallimusiikista tunnettu STAKE on luonut musiikillisen nahkansa. Mistään totaalimuutoksista ei toki ole kyse, musiikillista linjaa on selkiytetty. Musiikillisen tien löytämiseenhän tarvitaan uusia tuoreita ideoita, jotka toimivat. STAKE-leirin kuulumisia kertoo basso/laulu Samuuli ja Rumpampali Mika.

M&J: Miksi moinen tyylinmuutos, yksinkertaisempaa ja silleen?

Samuuli: No en mä nyt välttämättä haluais puhua täydellisestä kelkan kääntämisestä. Musta tää on lähinnä luonnollista ja kehityksellistä. Vuosi sitten jossain keikalla edes 3 vuotta banhoja biisejä ei saatu toimimaan, joten joogailtiin jätkien kans, että tarttis varmaankin teherä jotaki ku bisiit ei kulje. Päätettiin karsia osia biiseistä ja keskittyä olennaiseen. Siihen, että biisi toimii ilman niitä 13 muuta osaa. 3-4 osaa sykkii kivasti, jos ne ajattelee huolella. Omaperäisyydestä emme ole koskaan halunneet tinkiä.

M&J: Onko uutta materiaalia paljonkin?

Samuuli: Ollaan väsäilty biisejä jokainen tykönämme, kaikenkaikkiaan jotain 6-8 ihkauutta laulua. Jammo-Kiikon ja Pasin armeijapuuhat ovat hieman rajoittaneet treenausta, mutta väh. joka viikonloppu ollaan edes vähän soiteltu kimpas. Uudet biisit alkavat löytää muotonsa ja meno on hyvä. Ainakin meillä itsellä.

Mika: Ollaanhan me treenattu Miken ja Jarinkin (Tres Amigos) kans, ihan vaan että vire säilyy.

LAULU ESIIN

M&J: Uudet biisinne antavat enemmän tilaa laululle?

Samuuli: Joo-o, sehän on tärkeä pointti, kaikki kuuntelevat ensin, miltä laulu kuulostaa. Pasi on innostunut laulamisesta, joten me väsäillään ihan oikeita köörejäkin. Kaikenkaikkiaan pyrimme löytämään uusia, mielenkiintoisia melodioita, joissa on POTKUA ja kuulostavat hyviltä. Ennenhän musamme pääpaino oli koukkuisuudessa ja kitarajutuissa. Ja... Metallissa.

M&J: Musanne ei ole enää hirveää runnomista? Heviä?

Mika: Se osasto tuli tutuksi n. 10 vuodessa, nyt haluamme avartaa tajuntaa. Pyrimme välttämään hevi etc. termejä nykyään, koska ne leimaavat bändin välittömästi. Seilaamme enemmänkin 60–70-luvun hippijutuissa kuin hevissä. Olemme neljä muulia, jotka eivät mahdu neljään karsinaan.

Samuuli: tosiaankin, musta kans kuulijan pitäs itse luoda käsitys meistä. En minä ainakaan halua lokeroida STAKE:a. Me olemme tosiaan 4 muulia. Rock-muulia.

M&J: Ettekö pelkää, että vanha yleisönne kääntää selkänsä uudelle tyylille?

Mika: Emme.

Samuuli: Meillä ei nyt sitä vakiintunutta kuulijakuntaa valtavasti ole, kaikki jotka kuuntelee on tuttuja (hah!) frendipohjalta mukana. Ei ne meitä hylkää, ainakaan tykkimies Koiramäki.

M&J: Mitä teette keväällä?

Väsäämme uusia lauluja ja saatamme vierailla jälleen Rattesnake-studiolla (62°36'poh.lev. 23°37' it.pit.)

Latvis

Kontakti (tilaa T-paita á 40 mk ym. ym. ym.)

ZAMULI HAPPO
63100 KUORTANE
P. 965-5254246

Teksti: Matson & Jyrtsä

LET'S EPPELIN

'Let's Eppelin – Finland's hottest Led Zep-tribute band' kirjoitti arvovaltainen kanadalainen Electric Magic-musiikkilehti tästä suomalaisilmiöstä maaliskuun '92 numerossaan kuultuaan yhtyeen live-nauhan.

Jyväskyläläinen Let's Eppelin kuuluu maailman harvalukuiseen Led Zeppelin-tribuuttibändikaartiin ja on lajissaan tiettävästi ainoa Euroopassa. Yhtye pitää 'isäbändinsä' musiikkia klassisena rockina ja pyrkii esittämään sitä originaaliversioita kunnioittaen. Mottona on Zeppelin-kitaristi Jimmy Pagen tokaisu: voima, mystiikka ja jumalten vasara!

Let's Eppelin-yhtyeen kokoonpano on Jorma Hietamäki (laulu), Jukka Viitasaari (kitara), Pekka Lampinen (basso) ja Asko Vikki (rummut). Yhtye on julkaissut nimeään kantavan promo-EO-levyn.

Kyyjärven ELMU esittää:

Yhdeksäs perinteinen NOPOLA-POP ilmaiskonsertti Kyyjärven leirintäalueella Pe 17.7. klo 19.00 alkaen. Mukana ovat ohjelmaryhmät:

– Pelle Miljoona duo
– Jorma Hietamäki & Hänen Leipänsä
– Ansambel MTJ (Eesti-countrya)
– Mahtavat lämpöpussit
– Ike Eisenhower

Tähänkin ilmaiskonserttiin on yleisöllä vapaa pääsy. Tervetuloa telttojen kera.

KELMU

UUSI BÄNDI (OMAT)

1. Hybrid Children, 155
2. The 69 Eyes, 99
3. Isebel's Pain, 82
4. Kingston Wall, 74
5. Room One Hundred, 60
6. Greenhouse, 57
7. Nowhere, 51
8. Going Public, 48
9. Moon, 48
10. Häirikköt, 37
11. Blue Yodle, 36
12. Lowdown Shakin' Chills, 35
    Brats, 35
14. Barefoot Brothers, 32
15. Deep Turtle, 31
16. God's Lonely Men, 30
    Innerspacemen, 30
18. Surfin' Dead Boys, 27
19. Amazing Tails, 26
20. Hitmen 3, 24

JUNGLE polli

CD:t • LEVYT • KASETIT • VIDEOT • CD:t

KESÄLLÄ PITÄÄ OLLA ROKKIVA

DAVID BYRNE
Uh-Oh

• CD:t • LP:t • KASETIT • VIDEOT
• KINGS X • TANITA TIKARAM • TORI AMOS • RED HOT CHILI PEP • PRIMUS • ZZ-TOP • MR. BIG
AC/DC, ZEPPELIN
YM. YM.

LITTLE VILLAGE Little Village

JESUS AND MARY CHAIN
Honey's Dead

Kemu jäsen
ja
opiskelija
alennus
10% ovh:sta

RIDE
Going Blank
Again

ÄÄNILEVYKAUPPA
mononen
Keskustori SEINÄJOKI 964-414 2131

MYYNTIPISTEEMME
Provinssi Rockissa

MYÖS KÄYTETYT • LEVYT • CD:t • KASETIT • VIDEOT

CD:t • LEVYT • KÄYTETYT • CD:t • LEVYT • KASETIT

Kaikkien soittajien taustalta löytyy useampia bändejä, joista ehkä tunnetuimpana edesmennyt POOR TOM-yhtye, jossa WALTER'S WALKin rytmiryhmä on kannuksensa hankkinut. Simo taas on aikaisemmin toiminut laulajana toisten bändeissä, tämä on ensimmäinen orkka jossa Simo laulamisen lisäksi soittaa kitaraa. Matti puolestaan on aikaisemmin soittanut rock- ja tanssiyhtyeissä.

MONISÄIKEISYYTTÄ

Walter's Walkin mellevän muheva bändisoundi muodostuu hard-rocksoundisesta kitarasta ja saksofonista. Oman värinsä yhteissoundiin tuovat vielä kaksi taitavaa laulajaa.

Walter's-miesten levyhyllyistä löytyy useita yhteisiä bändejä, ikäänkuin esikuvia, vaikuttajia, joita on paljon kuunneltu ja diggailtu vuosien saatossa. Yhteiseltä suosikkilistalta löytyy bändejä kuten Free, Thin Lizzy, Queen, Little Feat, Tommy Bolin, King Crimson ja Spirit. Näistä kaikki toteavat pitävänsä juuri kokonaisuuksina. Myös Walter's Walkin linjana on ehjä kokonaisuus. Se on tärkeämpää kuin yksittäinen loistaminen, olkoonkin että kaikilla yhtyeen jäsenillä löytyy taitoja ja valmiuksia myös ns. tilulilun soittamiseen.

Waltterit tulivat myös siihen tulokseen, että tämäntyylinen musa joka ammentaa musiikilliset vaikutteensa enimmäkseen 60- ja 70-luvun englantilais- ja amerikkalaisorkestereilta, ei yksinkertaisesti "soi" suomenkielellä. Tämä on puhdas tyylikysymys, mitenkään äidinkieltämme väheksymättä, bändi kertoo. Vaikka sanoitukset ovat englanninkielellä, ei se merkitse sitä, etteikö niitä olisi syytä kuunnella. Päinvastoin. Laulut kertovat monisäikeisiä tarinoita aina lihavista keijukaisista sateenkaaren tekijöihin.

Simo tuo treeneihin sävellyksiä, Esa sanoituksia. Yhdessä bändi antaa kappaleille spontaanien sovitusten kautta sen lopullisen muodon.

Walter's Walkin tuore omakustannesingle on nauhoitettu Kokkolassa Karivox-studiolla. Singleltä löytyvät kappaleet Rainbow Maker/ Fountain of Life.

"Rock on uuden teknologian kieltä. Se on maailmanhistorian ensimmäinen musiikki, jonka ovat luoneet musiikin kuluttajat. Rock on suurkaupungin ääniä puheoopperan läpi, tavallisen kansan kielen läpi. Sitä pystyy parhaiten tekemään maalainen joka kuuntelee kaupunkia."

– MARSHALL McLUHAN –

WALTER'S WALK

Tänä kesänä tulee kuluneeksi runsaat kaksi vuotta siitä kun nurmolais-töysäläis-ilmajokinen WALTER'S WALK otti ensi askeleensa Ilmajoen Ojajärven kylässä Rantalan punaisessa traktoritallissa.

Todettiin, että homma toimi heti ensi treeneistä lähtien, ja niin bändin kokoonpanosta vakiintui seuraavanlainen: Esa Alanko,: basso – Simo Alava,: kitara, laulu– Anssi Rantala,: rummut, laulu- Matti Pollari,: saxofonit.

Walter's Walkin itsensä mielestä single kuulosta hieman modernimmalta kuin miltä bändi kuulostaa livenä.

Tulevaisuuden suunnitelmistaan orkesteri kertoo, että levynteko olisi mukava juttu. "Mutta koska bändissä ei ole ainuttakaan missiä tai mäkihyppääjää, niin onko se käytännössä mahdollista"???

Toiseksi tavoitteekseen Walter's Walk esittää, että saisi kehittää bändiä entisestään ja tehdä hyvää musaa. Hienoa ajattelua kerrassaan.

Keikkasetti koostuu pääasiassa omista kappaleista, mutta mukaan on kelpuutettu myös pari maukasta coveria. Keikkaa Walter's Walk ei ole vielä tehnyt liikaa, joten kaikalle lähdetään mieluusti sinne missä hyvää rock-bändiä tarvitaan.

Walter's Walkin esikoissingleä saa Seinäjoen seudulla ainakin Maumausta ja Monoselta, sekä tilaamalla yhteyshenkilöltä: Matti Pollari, Tanelintie 3, 60510 Hyllykallio, ti puh. 964-128161.

TERO HAUTAMÄKI

PUISTOBLUES
15 vuotta
24.-28.6.1992 JÄRVENPÄÄ
15th PB SPECIAL CONCERT
VANHANKYLÄNNIEMI. PERJANTAI 26.6. klo 18.00
BYTHER SMITH & THE NIGHTRIDERS (USA)
LITTLE VILLAGE (USA)
Ry Cooder, John Hiatt, Nick Lowe, Jim Keltner
Liput: 100mk ennakkoon / 130mk portilta.
Alle 12-vuotiaat vanhempien seurassa ilmaiseksi.
PÄÄKONSERTTI
VANHANKYLÄNNIEMI. LAUANTAI 27.6. klo 12.00
LURRIE BELL (USA) & PEPE AHLQVIST
SUGAR BLUE BAND (USA)
THE DIRTY DOZEN BRASS BAND (USA)
BUDDY GUY (USA)
ALBERT COLLINS AND THE ICEBREAKERS (USA)
LASTENTAPAHTUMA, RAVINTOLATELTTA
Liput: 150mk ennakkoon / 180mk portilta.
Alle 12-vuotiaat vanhempien seurassa ilmaiseksi.
TORSTAI 25.6.
CHICAGO JAM SESSION klo 19.00. Gilda. mm. LURRIE BELL, BYTHER SMITH, SUGAR BLUE. Spiikkerinä Leroy Brown. Liput 50mk. LASTENTAPAHTUMA klo 13.00 Kävelykatu, ilmainen. ELOKUVAESITYS, klo 19.30, Studio, 30mk.
PERJANTAI 26.6.
BLUESKLUBI klo 20.00. Gilda. mm. SUGAR BLUE BAND, THE DIRTY DOZEN BRASS BAND. Liput 100mk. BLUESKLUBI klo 20.00. Maxims LURRIE BELL & PEPE AHLQUIST, BYTHER SMITH & THE NIGHTRIDERS. Liput 60mk. ROCKKLUBI klo 20.00. Flanagans.mm. TEDDY & THE NEW TIGERS, FREUD, MARX, ENGELS & JUNG. Liput 60mk.
LAUANTAI 27.6.
JAMIT klo 20.00. Gilda. mm. LURRIE BELL, BUDDY GUY, jami-isäntänä Leroy Brown. Liput 150mk. BLUESKLUBI klo 20.00. Maxims. mm. SUGAR BLUE BAND, HONEY B. & THE T-BONES. Liput 100mk. BLUESKLUBI klo 20.00. Flanagans. mm. BYTHER SMITH & THE NIGHTRIDERS. Liput 100mk.
KESKIVIIKKO 24.6. klo 19.00 Gilda.TALKOOKLUBI, ilmainen.
SUNNUNTAI 28.6. klo 12.00. Gilda. SILLIBLUESIT, ilmainen.
Koti- ja ulkomaisia yllätysesiintyjiä.
Lisäksi 24.-28.6. JAMEJA, KATUKONSERTTEJA, KLUBEJA, PUBEJA, LASTENTAPAHTUMIA, HYDE PARK, ym... Yhteensä yli 20 tapahtumaa.
Huom! Jamiliput myös jo myynnissä!
ENNAKKOMYYNTI: JÄRVENPÄÄ:Krammari (90) 271 2900, Divari Kangas (90) 271 1450. KERAVA: Levyikkuna (90) 240 514, Riitasointu (90) 294 8270. TAMPERE: Mega Epe´s (931) 120 500. TURKU: Mega Epe´s (921)324 393.LAHTI: Mega Epes (918) 830 979. HELSINKI: Mega Epe´s (90) 601 006, Digelius (90) 666 375; Fennica Records (90) 642 093, Tiketti (90) 693 2255 (myös postiennakolla), Lippupalvelu 9700 4700 (myös postiennakolla).
JÄRVENPÄÄN BLUES-JAZZ DIGGARIT RY
OIKEUDET MUUTOKSIIN PIDÄTETÄÄN.

HULTSFREDSFESTIVALEN –
Ruotsin suurin rocktapahtuma

Ruotsin suurin rock-tapahtuma Hultsfredissa järjestetään elokuun 7. ja 8. päivinä. Kymmenen vuotta sitten ensimmäisen kerran järjestetty festivaali myytiin loppuun viime vuonna. Tänä kesänä odotetaan kävijöitä saman verran (20 000).

Samaan aikaan paikkakunnalla pelataan jalkapallon EM-matseja, jotka olivat sekoittaa rock-festivaalin toimintoja, mutta rockia ei mikään voinut tyrehdyttää tässä Visbyn korkeudella sijaitsevassa pikkukaupungissa.

Hultsfredissä on ollut aina näyttävä esiintyjäkaarti. Tänä vuonna siellä esiintyvät ainakin Primal Scream, The Ramones, Youssou N'Dour, Luka Bloom, The Boo Radleys, P. J. Harvey, Young Goods, Sator, Blue For Two ja Stonecake. Pääesiintyjät julkistetaan kevään kuluessa.

Vuoden uutuus on yksi esiintymislava lisää. Koska uusille ruotsalaisbändeille ei tahtonut olla esiintymistilaa; päätettiin niitä varten rakentaa oma näyttämö – Amazonasscenen.

Lisätietoja Hultsfredsfestivalenista saa puh. 990-46-495-13034.

Äänitystä, toistoa, viestintää
TARVITSEVAT
Keikka-, festari-, messu- ym. järjestäjät

VASTAAMME
ÄÄNESTÄNNE

Kilpailukykyisin kalustoin ja hinnoin
Yli 20 vuoden kokemuksella

OTA YHTEYTTÄ

E-P:N
ÄÄNENTOISTOPALVELU
KY

61400 Ylistaro
puh. (964) 740 129, autopuh. 949 261 280
telefax + 358 64 740 134

★ 9.-12.7.
Seinäjoen
TANGOMARKKINAT
Tilaa esite p. (964) 4147 705

Uunituoreita
leivonnaisia

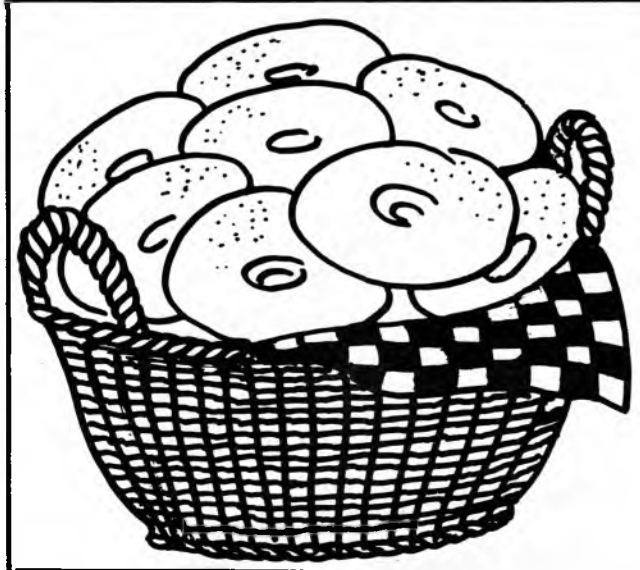

Union-Törnävä
(Sorsanpesää vastapäätä)

UNION

ULKOSUOMALAISET KOHTAAVAT

Vuoden teemaan liittyen Kaustinen soi ulkosuomalaista musiikkia koko festivaalin ajan. Juhlat järjestävät ulkosuomalaisille esiintyjille ja koko yleisölle Suomi-talon Kalliopaviljongilla, joka on auki aamukymmenestä alkuiltaan. Suomi-talossa pidetään musiikkiryhmien konsertteja, kansantanssitilaisuuksia sekä ulkosuomalaisten orkestereiden tahdittamia tansseja. Suomi-taloon luodaan viihtyisät puitteet seurata tilaisuuksia, tavata muita ulkosuomalaisia, saada uusia vaikutteita omaan harrastustoimintaan ja rentoutua. Suomi-talon isäntinä ovat toimittaja Åke Grandell ja Tukholman Suomi-talon johtaja Auli Talvi. Ja mikä parasta, Suomi-taloon pääsee Aluelipulla!

Erityisesti amerikansuomalaiset ovat tulossa suurin joukoin juhlille. Suomi-talossa ja muissakin tilaisuuksissa esiintyvät mm. seuraavat ryhmät: Amerikan poijat – Paul Niemistön johtama huipputason torviseitsikko Minnesotasta, suomalaista pelimannimusiikkia ja oldtime musiikkia soittava Richard Koski and Crumtown Ramblers New Yorkin valtiosta, perinteisen musiikin taiturit Al Reko sekä Oren ja Toni Tikkanen, lauluntekijät Diane Jarvi ja Eric Peltoniemi Minnesotasta, Länsirannikon laulajat, lauluryhmä Tiskarit, viuluyhtye FinnCombo, Finnish American Singers of Michigan sekä kanantanssiryhmät Länsirannikon Pehmeän Kengän Kopla Washingtonista, Fitchburgin Revontulet, Milwaukeen Kipakat, Katrillit Kaliforniasta sekä Hoijakat Minnesotasta. Kanadasta saapuvat Vancouverin Purpurit.

Ruotsista saapuvat kansantanssiryhmät Götan kulkurit Trollhättanista sekä Rihmarulla Göteborgista, pelimanniyhtyeet Raikulipojat Västeråsista ja Sävel-Sepät Göteborgista mukanaan "Ruotsin Rankaviidaksi" kehuttu trubaduuri Aarne Pekkala. Kanteleryhmiä saapuu kaksi: Voitto Heinosen ryhmä Surahammarista sekä Helena Tuupasen ryhmä Saltsjöbadenista. Juhlilla esiintyy myös muita ruotsinsuomalaisia tansiyhtyeitä ja pelimanni-yhtyeitä.

Saksankieliseltä alueelta saapuvat kanantanssiryhmät Finnlore Kölnistä ja Wenlat Badenista. Inkeriläisiä juhlilla edustavat Tarton inkerinsuomalaisten tanssiryhmä Ilonrukki. Yhdysvalloista, Englannista, Hollannista ja Ruotsista saapuu myös muita yksittäisiä suomalaisesiintyjiä. Ulkosuomalaisten esiintyjien esiintymisaikataulu julkaistaan julien käsiohjelmassa noin viikkoa ennen festivaaleja.

Teeman päätilaisuuksia ovat Festivaaliareenan ulkosuomalaiset illat sekä torstain amerikansuomalaisen musiikin konsertti, ohjelmassa mm. Hiski Salomaan, Viola Turpeisen ja aikalaistensa musiikkia amerikansuomalaisten ryhmien ja Koinureiden esittämänä.

KAUSTINEN SOI

Kaustinen soi juhlan alusta loppuun kaikkien kaustislaisten pelimannien, laulajien ja tanssijoiden voimalla. Uusi, Heli Mattilan käsikirjoittama ja ohjaama

Four men and a dog on irkkufolkkia.

KAUSTINEN FESTIVAL

18.–26.7.1992

Kavalkadi "Sävelpuun juurilla" – kaustislainen musiikkinäytelmä – kertoo Kaustisen musiikista ja muusikoista menneen kahdenkymmenenviiden vuoden ajalta. Kavalkadin esityksiä on vain kolme (kts. Yleisohjelma) – tähän juhlien suosituimpaan esitykseen on syytä tilata liput ajoissa. Torstain, Kaustisen päivän pääesitys on Festivaaliareenan Kaustinen pelimannien pitäjä. Puoleen yöhön kestävässä esityksessä kaustislaiset näyttävät koko osaamisensa kirjon. Muita merkittäviä kaustislaisia konsertteja ovat kahdesti esitettävä Konstan Kaustinen sekä JPP:n ja Tallarin yhteiskonsertti.

Edellä mainittujen lisäksi juhlilla esiintyvät Purppuripelimannit ja Hääkuoro, Ottoset ja Näppärit, Amron Prunni, Folkkarit, Tärrä, Uppiniskan Pelimannit, Juhonpojat, Kaustisen viihdeorkesteri sekä kaikki muut tutut kyläyhtyeet, pelimannit, laulajat ja tanssiorkesterit. Kaustisen tunnit, kyläsoitot, museosoitot sekä kaustislaiset tanssitilaisuudet ovat luonnollisesti ohjelmistossa sisältäen sekä perinteistä kaustislaista musiikkia että uusia tuulia.

25 VUOTTA SUOMALAISTA MUSIIKKIA

Kansanmusiikki on saanut monia uusia ilmenemismuotoja juhlien olemassaolonkin aikana, sekä säilyttänyt perinteisiä piirteitään. Juhlille kutsutaan erityisesti niitä yhtyeitä ja pelimanneja, jotka ovat olleet mukana useita vuosia joko säilyttämässä tai uudistamassa perinnettä. Näitä "festivaaliveteraaneja" kuullaan mm. Festivaaliparaatissa. Yhteistyössä Suomen kansanmusiikkiliiton kanssa tuotetaan etelä-, keski- ja pohjoispohjalaisen kansanmusiikin esittelyjen ohella Samuelin Poloneesista lähtenyt, eri maakunnista tuleva ja 25. juhlien avajaisiin päättyvä kansanmusiikkiviesti. Avajaisia juhlistaa myös lastenryhmien musiikkitervehdys. Molempina viikonloppuina on kotimaisten kansantanssiryhmien pääesiintymiset, joissa on mukana toistakymmentä tanssiryhmää. Vuoden yhtye Koinurit konsertoi viikon puolivälissä ja Juhlayhtyeitä voi kuulla pitkin viikkoa. Juhlayhtyeiksi on valittu Talkoopelimannit Kokkolasta, Palokan pikkupelimannit Jyväskylän seudulta, kanteletrio Medaljonki Kiuruvedeltä sekä kansanmusiikkiyhtye Piiskanlovi Hollolasta. Juhlille saapuu noin 2000 kotimaista esiintyjää; mestaripelimanneja, mestarikansanlaulajia, useita kymmeniä perinteisiä pelimanniyhtyeitä ja yksittäisiä pelimanneja sekä monia muita mm. Alavuden kaksiriviset, Angelin tytöt, Epävarma setä, Esselåtar, Esse spelmanslag, Gommi ja Bommi, Heikin trio, Kassiahastus, Vieno Kekkonen, Brita Koivunen ja Pirkko Mannola, Tytti-Leena Laasanen, Juice Leskinen, Metsänväki, Nypykät, Ottopasuuna, Pihikoppelo, Pinnin pojat, Rientolan kaksiriviset, Jaana Rinta-Ruona, Salsamania, Sirmakka, Hannu Seppänen, Takamus, Uusi Pirnales, Werner Bros, Vilperin perikunta, Värttinä sekä Veli-Matti Järvenpää Zydeco Conjunto.

KANSOJEN KOHTAUSPAIKKA

Helsingissä pidettävän Euroopan Turvallisuus- ja Yhteistyökokouksen hengessä ja kunniaksi Kaustisen kananmusiikkijuhlien ulkomaiset esiintyjät saapuvat pääasiallisesti ETY-maista. Kansantanssiryhmiä saapuu Venäjältä, Turkista ja Maltalta. Venäläinen Prikamye on kotoisin Permin kaupungista Uralilta ja esittää vauhdikkaita Venäläisiä tansseja monipuolisen säestysryhmänsä tahdittamana. Aydin on kotoisin Turkin kaakkoisosasta ja on erikoistunut majesteettisiin zeybektanseihin. Ryhmää säestää iso turkkilaisten kielisoitinten orkesteri. Juhlilla esiintyy ensi kertaa myös maltalainen ryhmä. Gonzon saarelta saapuvassa Astra-ryhmässä on 26 tanssijaa ja muusikkoa.

ETY-maiden ulkopuolelta tulee kaksi ryhmää: Al-Tannoura on egyptiläinen 12-jäseninen sufitanssi ja -musiikkiryhmä.

Kuten festivaalitkin, englantilaisen modernin kansanmusiikin alullepanija Fairport Convention viettää 25-vuotisjuhliaan. Alunperin folkrockia soittanut yhtye esiintyy Kaustisella akustisena kokoonpanona. Irlantia juhlilla edustaa maan tämän hetken suosituin yhtye Four Men and A Dog. Yhtyeen esikoislevy valittiin vuoden 1991 kansanmusiikkilevyksi Folk Roots -lehden asiantuntijaraadissa. Pedro Caldeira Cabral on portugalilaisen kitaran virtuoosi.

Näiden lisäksi juhlilla esiintyy useita muita ulkomaisia ryhmiä, mm. latinalaisesta Amerikasta, Itävallasta, Unkarista, Ruotsista ja Virosta.

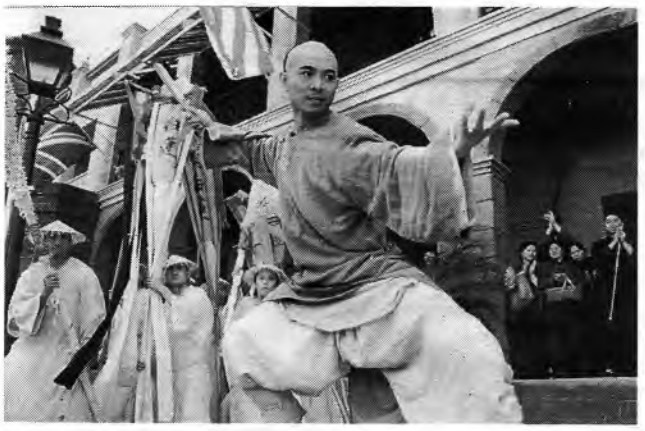

Rakkautta ja anarkiaa -festivaaleilla nähdään muun muassa näyttävä Unce Upon a Time In China, jonka tähti on Jet Li. Elokuvan on ohjannut maineikas Tsui Hark.

ELOKUVISSA TURVALLISESTI

Yleensä kesä on rauhallista aikaa elokuvarintamalla. Ensi-illat ovat vähissä. Teattereissa ei ole tungosta, kun kansa keskittyy mökkeilyyn ja terasseihin. Muutama elokuvatapahtuma pitää silti kesälläkin olla.

ROCKY HORROR

Provinssirockissa kokeiltiin pari vuotta sitten lyhytelokuvien esittämistä. Palaute oli myönteistä ja elokuvia toivottiin lisää. Tänä vuonna Seinäjoen elokuvakerho järjestää yhteistyössä Kemun kanssa aivan toisenlaisen elokuvakokemuksen. Provinssin avajaisklubien vaihtoehtona – tai lisänä – perjantaina 5.6. esitetään kulttielokuva Rocky Horror Picture Show, johon odotetaan saapuvan asiantuntevaa yleisöä.

KESKIYÖN AURINGOSSA

Kesän ehdottomin elokuvatapahtuma on Midnight Sun Film Festival Sodankylässä 10.-14. kesäkuuta. Sinne vaeltavat kaikki pimeyteen kyllästyneet etelän ihmiset ihmettelemään keskiyön aurinkoa, mutta ennen kaikkea päätymään turvallisesti elokuvateatterin pimentoon.

Sodankylän vieraslista on pääpiirteessä selvä. Paikalle saapuu ainakin italialainen Giuletta Masina, joka muistetaan Federico Fellinin näyttelijänä mutta ennen kaikkea hänen puolisonaan.

Ranskalaisen uuden aallon ohjaaja Claude Chabrol nähtäneen myös festivaalilla esittelemässä tuotantoaan.

Myös amerikkalainen Roger Corman on lupautunut tulemaan Pohjolaan. Hän on jäänyt B-luokan ohjaajaksi, mutta saanut harrastajapiireissä ansaitsemaansa huomiota. Hänen elokuvansa ovat Sodankylän tapaus, jota ei voi sivuuttaa. Mainittakoon, että Cormanista ilmestyi aivan hiljattain kirja (Like-kustannus), ja se on harvinaisen mukava ja sujuvasti luettava dokumenttiteos.

Mykkäelokuvien esittäminen on aina kuulunut Sodankylän ohjelmistoon. Niin tänäkin kesänä. Tällä kertaa elävän musiikin säestyksellä katsotaan Buster Keaton -elokuva Sherlock Jr., ja sen musiikin on tehnyt ruotsalainen Projektor 7. Yhtye on näyttävän näköinen ja viehättävän teatraalinen, mutta ennen kaikkea musiikissaan omaperäinen ja taitava.

Lopullinen ohjelma muotoutuu oikeastaan vasta festivaalin aikana, joten yllätyksiä saattaa olla tiedossa.

RAKKAUTTA JA ANARKIAA

Ei kesällä mutta vaikkapa kertakaikkisen leffakesän lopettajaisena toimikoon helsinkiläinen Rakkautta ja anarkiaa -festivaali (25.9.–1.10). Tämä nyt viidennen kerran järjestettävä elokuvatapahtuma esittelee suomalaisille muun muassa tasokkaita uutuuksia ja kiinnostavia teemoja; se käy aikansa edellä.

Syksyn 1992 retrospektiivissä esitellään David Gronenbergin tuotanto. Tämä jännityspaketti tehdään yhteistyönä Suomen elokuva-arkiston kanssa.

Yksi pääteemoista on uusi japanilainen elokuva. Honkongilainen elokuva on hyvin esillä tänäkin vuonna.

Tsui Hark lienee maineikkain honkongilaisohjaaja. Suomessa jo esitetyt Peking Opera Blues ja Shanghai Blues osoittivat, että eksoottisempaan ympäristöön sijoitetut toimintaelokuvat voivat olla yhtä kiinnostavia ja vauhdikkaita kuin mikä tahansa hyvin tehty Hollywood-tuote. Onkin syytä ilahtua siitä, että Tsui Harkin tuotanto saa jatkoa, kun Rakkautta ja anarkiaa esittää ainakin kolme uutta elokuvaa, joissa hänellä on näppinsä pelissä sekä tuottajana, käsikirjoittajana että ohjaajana. Elokuvat ovat jo monilla suurilla festivaaleilla nähdyt ja kehutut Swordsman, Once Upon a Time in China ja King of Chess.

Rakkautta ja anarkiaa on profiloitunut laadukkaaksi ja nuorekkaaksi tapahtumaksi, josta on tullut elokuvaa harrastavan joukon ehdoton tapaamisfoorumi. Runsaan viikon ajaksi Helsingissä valjastetaan keskeiset elokuvateatterit, joissa nähdään traagisinta komiikkaa ja koomisinta tragiikkaa.

MARITA NYRHINEN

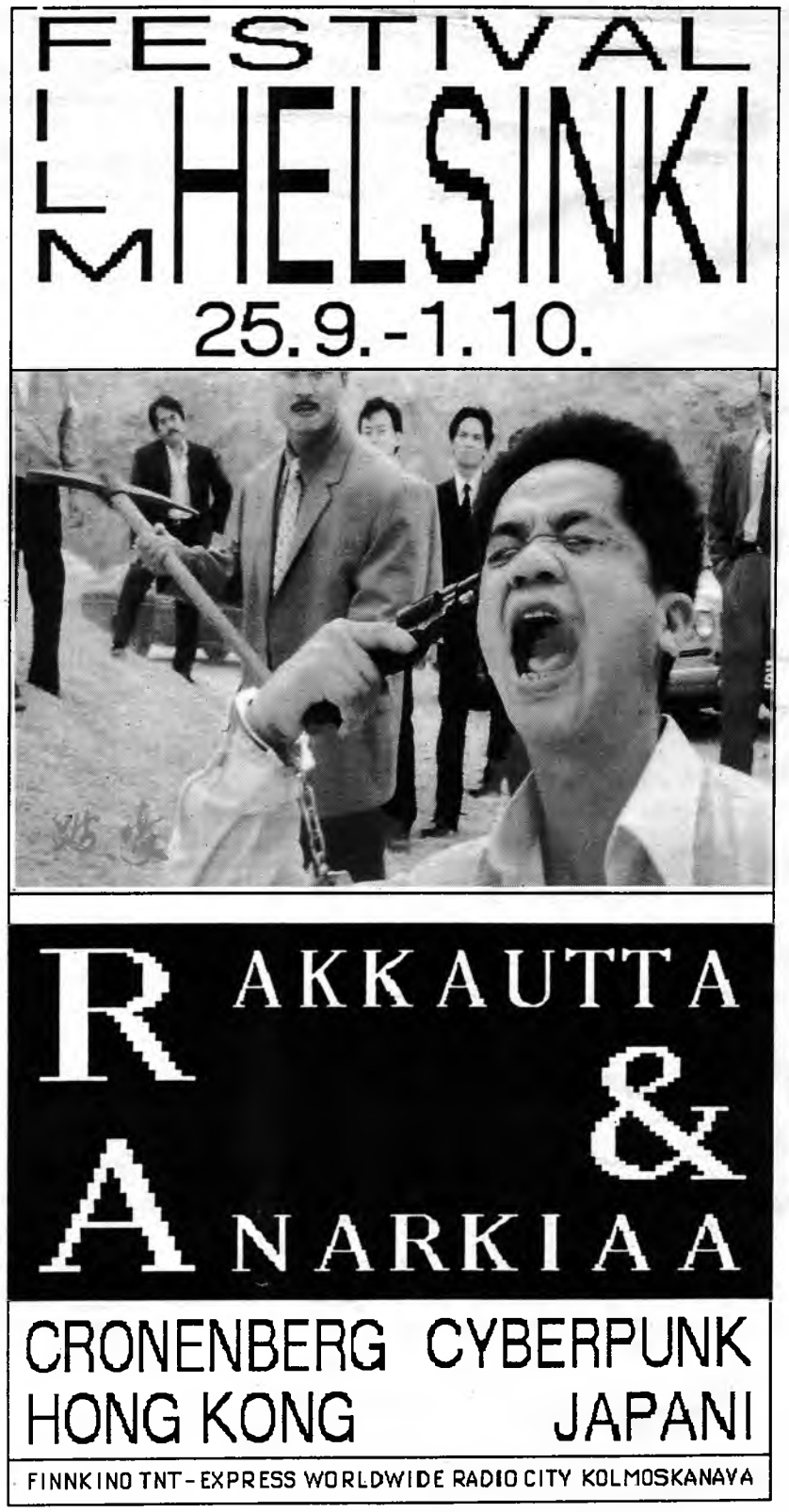

The Rocky Horror Picture Show, ohjaus Jim Sharman, tuotanto Michael White, käsikirjoitus Jim Sharman ja Richard O'Brian, musiikki Richard O'Brian, pääosissa Tim Curry, Susan Sanrandon ja Barry Bostwick, elokuvateatteri Marilynissä perjantaina 5.6. klo 22 ja 24.00.

Vuonna 1975 valmistunut kulttielokuva, The Rocky Horror Picture Show on musiikkiparodia vähän kaikesta, mutta ennen kaikkea kauhuelokuvista. Se kertoo, kuinka Frank N. Furter, transvertisti Transylvaniasta, herättää henkiin olion, Rockyn, voimahahmon ja älykääpiön. Nuoripari Janet ja Bred eksyvät juuri parahiksi todistamaan ihmettä.

Elokuvan kantavana tekijänä on musiikki. Se on rock-oopperaa 70-luvun tyyliin – ja tietenkin parodiaa. Tim Curry Frankina on kuin sekoitus David Bowieta ja Mick Jaggeria.

The Rocky Horror Picture Show on siitä ainutlaatuinen ja merkittävä elokuva, että se on herättänyt väen katsomossa. Yleisö osallistuu tapahtumien kulkuun kuin olisi itse osa filmiä. Se osaa vuorosanat ja laulut. Se tanssii ja antaa ablodeja kuten valkokankaalla. Se tulee paikalle "pukeutuneena".

Tuliko paljastetuksi liikaa. . .

Millaista on yönäytöksissä Marilynissä Provinssirockin aattona, riippuu täysin sinusta.

MARITA NYRHINEN

provins
PROVINSSIROCK FESTIVAL 6.-7.6. 1992

SUOMEN SVL 1919 VALOKUVAAJAIN LIITTO RY

AMMATTIKUVAAJA
PALVELUKSESSASI!

LAKEUDEN KUVA
KESKUSTORI 4, SEINÄJOKI
PUH. 964-423 4212, 423 5136

SEINÄKUUN YÖ

Kulttuurikarnevaali
Seinäjoella 27.5.1992
klo 18.00–04.00

Kutsumme kulttuuritalkoisiin mukaan kaikki:

Kuvataiteilijat, kirjailijat, bändit, näyttelijät, sahansoittajat, pelimannit, kuorot, lausujat, huulenheittäjät, kesätapahtumat, tanssijat, yhdistykset, luokkaretkiporukat, käsityöläiset, ompeluseurat. . .

Kaikki, joilla on jotain toiselle esitettävää. . .

KAIKILLE – MYÖS SINULLE!

Kulttuurikarnevaali SEINÄJOEN YÖ on pohjalaisen kulturikesän ja kesäkauden avaus Seinäjoen yössä. Kulttuurin yössä kohtaavat taiteilijat, kulttuurin harrastajat, eri esiintyjäryhmät ja yössä liikkuvat ihmiset.

SEINÄJOEN KESKUSTASSA

Kulttuurikarnevaali keskittyy Seinäjoen ydinkeskustaan. Pääosa tapahtumista on uudessa Torikeskuksessa ja torilla, joissa tapahtumia on illasta yöhön sekä sisätiloissa että torilla. Myös Aaltokeskus sekä Kirjasto, Lakeuden Risti ja Kaupunginteatteri ovat keskeisissä rooleissa yön tapahtumissa. Menoa löytyy joka puolelta keskustaa yömyöhälle.

OSTOKSILLA

Kulttuurin kohtaaminen koskettaa laajaa joukkoa ihmisiä. Kauppakeskuksen asiakkaat ovat ostoksiensa yhteydessä keskellä tapahtumaa ja liikkeiden ovet ovat auki iltamyöhään. Uudella kauppatorilla on iltatorilla esillä torikauppiaiden, käsityöläisten, yhdistysten, leirikoulurymien jne. tuotteita.

ESTRAADEILLA

Kaikilla on myös mahdollisuus osallistua tapahtumaan omalla panoksellaan. Tapahtuman esiintymislavat ovat avoinna kaikille esiintyjille ja harrastajille ympäri maakunnan. Jokaisella on myös mahdollisuus osallistua kulttuurin vientiin kauppakeskuksessa, jonne tulee keruupisteet mm. levyille, kirjoille, lehdille ja leluille edelleen Karjalaan ja Balttian maihin avustuksena toimitettavaksi. Myös taiteelle ja käsityötuotteille tulee omat myynti- ja galleriapisteensä.

Tapahtumaan liittyvät myös erilaiset taiteilijavierailut ja esitykset.

TULE MUKAAN SEINÄKUUN YÖN TUNNELMAAN

Lisätietoja antavat tapahtuman järjestäjät:

Vapaan Sivistystoiminnan Liitto alueopintosihteeri Timo Niemi puh. 964 - 4163395

Opintotoiminnan Keskusliitto aluesihteeri Riitta Tervasmäki puh. 964 - 4142427

Maaseudun Sivistysliitto aluesihteeri Kaija Ylinen puh. 964 - 4233052

Työväen Sivistysliitto aluesihteeri Risto K Hakala puh. 964 - 4140144

Seinäjoen Kaupunki matkailupäällikkö Pekka Ruoho puh. 964 - 4162126

kulttuuritoimenjoht. Ritva Petäjä puhö 964 - 4162652

Seinäjoen Torikeskuksen Yrittäjäyhdistys Reijo Vuorinen puh. 964 - 4233315.

Hukkuminen
ilman viinaa
on teeskentelyä.

ROCKTOPS

PARHAAT BÄNDIT
ANSAITSEVAT
PARHAAN TOIMISTON!

*Boycott*Don Huonot*Francine*
Freud Marx Engels & Jung
Gregory & VähänValoo
*Hector*Honey B. & T-Bones*
*Jay & The Miracles*J.Karjalainen
Yhtyeineen*Kaija Kärkinen*Kaivo*
*Kanuuna*Kim Lönnholm*
*Loaded**Melrose*Mikko
Kuustonen*Maantiekiitäjät*Moon*
*PaveMaijanen*Pekka Ruuska*
Pepe Ahlqvist H.A.R.P.
Pimpline & TheDefenites
*Päät*Q.Stone*Rapatti*
*Raptori*Ressu Redford*
*Samuli Edelmann*Sielun Veljet*
*Timo Turpeinen*Tommi &
Hombre*Tortilla Flat*
Turo's Hevi Gee
*U-Bayou*Wilma*Zero Nine*

Toimisto / Office: ROCKTOPS OY Torkkelinkatu 4 00500 HELSINKI
Postiosoite / Postadress: ROCKTOPS OY PL 84 00501 HELSINKI
Puhelin / Telephone 90 / 701 3910 +358 / 0 / 701 3910
Telefax (9)0-753 4967

MOOG GERMOOG

KEMUN ROCK-KLUBIT VINTILLÄ
Liput vain 20/30 mk

Kiitämme kuluneesta kaudesta. Säännölliset Kemu-klubit käynnistyvät jälleen syksyllä. Demot ja tarjoukset allaolevaan osoitteeseen.

Pe 22.05.
The 69 Eyes
La 23.05.
Mixed Up-Kids
Pe 29.05.
Big Jim's Beer Belly
Backstrokes
La 30.05.
Greenhouse Ac
Carillo
Pe 05.06.
Generators
Klamydia
Hybrid Children
Su 07.06.
Y.U.P. Jeesus
Jack Meatbeat
& The U.S.
Lowdown Shakin' Chills

VAASAN LÄÄNIN KEHITYVÄN MUSIIKIN YHDISTYS KEMU
P.O. Box 180, SF - 60101 SEINÄJOKI, FINLAND
Telefax +358 64 4148 622

pearl jam • television • blur • carter t.u.s.m. • david byrne • jane's addiction • emf • extreme • hearthill • nirvana • mes

ROSKILDE FESTIVAALI 26.-28.6.1992
Lähdöt ke 24.6. klo 18.00, to 25.6. klo 18.00
paluu ma 29.6. klo 23.00
Hintaan 1000,- (hotellimajoitus alk. 1650,-)
Ilm. ark. (klo 10-16.30) puh. (90) 6941166

Y.U.P.

Kontakti:
– V. Tynkkynen (941-831 718)
Saravedent. 6.
41340 LAUKAA
– Elmerecords (957-13029)
Automiehenk. 11
57100 SAVONLINNA

Savonlinnassa majaansa pitävä Y.U.P. yhdistelee rockissaan musiikin eri tyylejä omaperäiseksi keitokseksi: jazz, hc, country ja jopa gospel sekoittuvat tyylikkäästi muodostaen variantin kokonaisuuden, jota on lehdistössä niin kehuttu kuin haukuttukin "progeksi", mikä hyvin kuvastanee lokeroinnin vaikeutta Y.U.P:n musiikin kohdalla.

Se määritelmistä. Y.U.P. on toiminut talvesta 1987 alkaen ja on jo ollut varsin tuottelias. Takana on seitsemän levyä, 2 LP:tä ja 5 EP:tä. Kolme ensimmäistä levyä yhtye teki englanniksi, mutta vuonna -89 laulukieli vaihtui kotimaiseksi, ja suomeksi Y.U.P. esiintyy Provinssin päätöskeikallakin.

Etenkin yhtyeen suomenkielinen tuotanto on saanut hienon vastaanoton. Esimerkiksi viimeisen singlen myötä Y.U.P:tä on kuvailtu "erääksi maailman omaperäisimmistä bändeistä". Bändin tulevaisuudesta mainittakoon, että vielä tänä vuonna on tulossa jopa kaksikin albumia; pikapuolin kokoelma, sisältäen koko suomenkielisen tuotannon (EP:t "Turpasauna"ja "Julmasti juhlallista" sekä LP:n "Huuda harkiten" + uusin single). Loppuvuodesta julkaisusuunnitelmissa on jo pitkään valmisteltu teemalevy, eräänlainen "rock-satu", josta muodostunee yhtyeen suurtyö tähän mennessä.

THE REFRESHMENTS

I näytös

THE REFRESHMENTS,
Kokkola
Tom Stenman (voc), Risto Lehtomaa (g), Nikkari (dr), Jukka Kattelus (g), Harri Niskanen (b)

Laillisin keinoin piristävän kokkolalaisruiskeen kemiaa ovat soittajat tuumanneet vasta seitsemän viikkoa. Normaalisti tuommoisella treeniajalla ei saavuteta yhtikäs mitään, mutta Refreshmentsin liomielinen potku kantaa pitkälle. Osansa asiaan on siitä, että kokemusta jätkät ovat keränneet yhtyeissä **Kauneus & terveys** ja **The Creamcrakers.**

Paitsi nimensä puolesta myös musiikillisesti Refreshments liikkuu liki Peppermintsiä. Toiselta puolen kuvaan tulee mukaan **Poverty Stinksin** kaltainen kitarakauneus. Tyyliltiset "esikuvat" voisivat jopa helpolla yliyttää bändin tarkoitusperiä epäilevään ajatteluun. Yhtäläisyydet ovat sitä paljon selviä. Kuitenkin bändin hyvä tatsi, ilmiömäinen draivi ja laulajalle sinuaantunut ääni tekevät kritiikin ainakin toistaiseksi tarpeettomaksi. Ykkösprteää poppista ei lopultakaan ole ikinä liikaa.

Kolmen biisin studionauhalta erottuvat omiksi,sinkkupuolikseen (?) ***Spring*** ja ***Vera***. Ensin mainitun intro tosin lainaa Billy Idolin ***Dancing With Myself***llä, vaan ei haittaa pätkääkään. Kaiken peittää Refreshmentsin raikas kiilto.

* * * *

RUMBA 22/-91

REFRESHMENTS ♠ ♠ ♠
Kontakti: Backdoor music, PL 249, 67100 Kokkola

Ekan ollut *Spring* svengasi hienosti. Lähes täydellinen poppis-biisi. Hiton hyvä drive ja kohtalainen tarttuvuus. Soitto pelaa muissakin paloissa, mutta sävellys puoli ei enää onnistu aivan yhtä hyvin - tosin *Vera* on vielä aivan kelpo tekele. Yllättävän valmis, miehillä täytyy olla takanaan aiempia kokoonpanoja. Periaatteessa hyville nauhoille pitäisi tietty antaa enemmän tilaa kuin huonoille, mutta lyhyestä virsi kaunis: Demosedän merkin ja kumarruksen arvoinen paketti. 1

SOUNDI 2/-92

THE REFRESHMENTS
(Backdoor, PL 249, 67100 Kokkola)

Ohhoh, oli mennä sumppi väärään kurkkuun Spring-kappaleen helähtäessä kaiuttimista! Voi ulkomaan pellet, tietäisittepä kuinka upeita bändejä meillä täällä Suomessa on vielä jemmassa, ilman levyä pihalla! The Refreshments taitaa olla niistä paras just tällä hetkellä: bändin soitto rullaa saakutan hyvin, biisit ovat koukkutäyteistä poppia (kevät-biisi selvää A1-kamaa) ja soundit sitä luokkaa, että tämä menisi singlelle sellaisenaan (vähän jään kaipaamaan lisää alapäätä, mutta kuitenkin). Siis vinyylille tämä ja pian.

The Refreshmentsin taustalta löytyy koulituneita kokkolaissoittajia, mikä selvitää maukkaasti toimivan soittopuolen; korjattavaa löytyy ainoaslaulusolistin aksentista (ja siitäkin vain hitusen). Päällimmäisenä yhtye pitää aina mielessään melodiat ja heleyden, mutta kitaroita ja energiaa ei silti säästellä - ja sellaisesta touhusta minä pidän. Virvokkeita, todella!

JUNGLE 1/-92

BOTNIA BEAT
VAPAA-AIKAMYÖNTEINEN TOIMINTALEHTI

Puskantie 3, PI 180
60100 Seinäjoki, puh. (964)
4162 185, 4162 518
telefax (964) 4148 622
6. vuosikerta
Päätoimittaja:
Jarmo Latvis Latva-Äijö
Layout/Markkinointi
Jorma Salovaara
puh. (964) 4121 246, 4162 518
Julkaisija: Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys KEMU ry.
Kannen kuva: Provinssi
BB 1-2/92 avustivat:
Esa Koivio (Lontoo)
Maaria Myllyniemi
Anu Laakkonen
Marita Nyrhinen
Sarita Ala-Huikku
Jorma Salovaara
Helmi Järviluoma
Juha Koivisto
Risto Vuorinen
Arto Kiuru
Jakke Holvas
Veikko Somerpuro
Anssi Männistö
Jarkko Jokelainen
Markku Karppinen
Tero Hautamäki
Jari Nikkola
Pirjetta Brander
Samppa Murtomäki
Yrjö Hjelt
Eija Väliranta
Paso Romppainen
Anita Seppä
Carina Järvinen
Veli-Matti Karhu
Eija Tulisalo
Latomon tytöt
Painopaikka: Ilkka Oy, Seinäjoki 1992.
Jakelu: ILMAISJAKELU kaikkiin Vaasan läänin kuntiin mm. kirjastoihin, nuorisotoimistoihin, kouluihin.
Painos 30 000.
Lehti ei vastaa toimitukseen jätetystä materiaalista, josta ei ole etukäteen sovittu.
Reklamaatiot: Ilmoituksen painoasua koskeva reklamaatio on tehtävä kirjallisesti 14 pv kuluessa lehden ilmestymisestä.

OIKAISU

Huolimatta viime numeron väitteestä ei Bollocks MC ota jäsenilmoittautumisia, eikä paitatilauksia vastaan puhelimitse eikä postitse. Kiitos.

Bollocks MC

ROCK
Menossa mukana myös
KEBAB
★ ★ ★ ★ ★
EL CEBO OY
Keskuskatu 15
Seinäjoki
MYYNTIPISTE MYÖS FESTIVAALI-ALUEELLA

AITOA pubitunnelmaa
biljardi, tikka, pelit

avoinna joka päivä 10-01
Kauppakatu 10 Seinäjoki
EPON PUB

Sancho Panza
Busca la verdad y la experiencia

NUMMIROCK

TO 18.6.
SUURLÄHETTILÄÄT
LAPINLAHDEN LINNUT
NELJÄ RUUSUA

PE 19.6.
THE RAMONES (USA)
MERRY CHRISTMAS
MR.LAWRENCE (EST)
KOLMAS NAINEN
BOYCOTT
DREADLINE
HONEY B. & T-BONES
69 EYES
PUOLIKUU

LA 20.6.
LOADED (USA)
OMNITRON (SWE)
POPEDA
J. KARJALAINEN
YHTYEINEEN
VILPERIN PERIKUNTA
MILJOONASADE
NYPYKÄT
NE LUUMÄET
WILMA

OIKEUDET OHJELMAMUUTOKSIIN PIDATETAAN.

FESTIVAALIKLUBI:
SUURLÄHETTILÄÄT, 69 EYES PLAYS MOTÖRHEAD, HONEY B & T-BONES, VILPERIN PERIKUNTA.
ON VIDEO: HARD VIDEO CLIPS, NIGHT OF THE RIFFS & WEMBLEY VIDEO SPECIAL.

CAMP STAGE: LUKA, MANIC TOYS, SETÄ SUUTTUU, JACK MEATBEAT & THE UNDERGROUND SOCIETY, KUUDENNUSMIEHET, TRES AMIGOS, MAMA & THE DARKBREAKERS, VELJESKUNTA, NOT YET.

JOKA PAIVÄ DANCE HALL, 2 500 HENGEN FESTIVAALIKLUBI KESKIOLUTOIKEUKSIN JA CAMP STAGE!!

ALUEELLA
VIHREA LAVA, SININEN LAVA, FESTIVAALIKLUBI KESKIOLUTOIKEUKSIN, DANCE HALL JA CAMP STAGE. USEITA RUOKAPISTEITÄ, BASAARIKUJA, INFO- JA SAILYTYSPISTEET, PANKKIKORTTIPALVELU (EI PIKAPANKKI-KORTILLA), SPR:N ENSIAPUASEMA JA LAAKARI. HUVIALUEEN YHTEYDESSÄ ERINOMAINEN TELTTAILUALUE, KOLMEN TAHDEN MAKSULLINEN LEIRINTAALUE 2 KM ETAISYYDELLA.

LIIKENNE
KULJETUS SEINAJOEN RAUTATIEASEMA-NUMMIROCK TO 18.6. KLO 11-22 JA PE 19.6. 11-19. PALUUKULJETUS PE 19.6. JA LA 20.6. OHJELMAN PAATYTTYA SEKA SU 21.6. KLO 10,30 ALKAEN NON-STOP. HINTA 40 MK

ENNAKKO
3 VRK FESTARILIPPU ENNAKOSSA 280 MK. SISALTAA TELTTA- JA AUTOPAIKAN SEKA ILMAISEN ROCKBUSSIKULJETUKSEN S-JOEN RAUTATIEASEMALTA TAPAHTUMA-ALUEELLE. ENNAKKOLIPPU MAKSETAAN PANKKIIN 17.6. MENNESSA. MAKSETTU 280 MK:N PANKKISIIRTOKUITTI (SUUPOHJAN OP, NUMMIJARVI 512142-1456) VAIHDETAAN FESTARIRANNEKKEESEEN PORTILLA.

LIPUT PORTILTA

3 VRK TO-LA	320 MK
2 VRK PE-LA	300 MK
PÄIVALIPPU TO	130 MK
PÄIVALIPPU PE	180 MK
PÄIVALIPPU LA	150 MK

FESTIVAL

KAUHAJOKI, FINLAND
18.-20.6.1992